

Sebt Günü
Çalışma Kitapçığı

Nisan, Mayıs, Haziran 2020

Kutsal Yazı Nasıl Yorumlanmalı?

İçindekiler

1	Kutsal Kitap'ın Benzersizliği — 28 Mart – 3 Nisan	4
2	Kutsal Kitap'ın Kökeni ve Doğası — 4-10 Nisan	12
3	İsa ve Elçilerin Kutsal Kitap Görüşü — 11-17 Nisan	20
4	İlahiyatımızın Yetkili Kaynağı–Kutsal Kitap — 18-24 Nisan	28
5	Yalnızca Kutsal Yazılarla–Sola Scriptura — 25 Nisan–1 Mayıs	36
6	Yorum Neden Gerekli? — 2-8 Mayıs	44
7	Dil, Metin ve Bağlam — 9-15 Mayıs	52
8	Yaratım: Temel olarak Yaratılış 1. Bölüm — 16-22 Mayıs	60
9	Yaratım: Temel olarak Yaratılış 2. Bölüm — 23-29 Mayıs	68
10	Tarih olarak Kutsal Kitap — 30 Mayıs–5 Haziran	76
11	Kutsal Kitap ve Peygamberlik Sözü — 6-12 Haziran	84
12	Zor Metinlerle Uğraşmak — 13-19 Haziran	92
13	Allah'ın Sözü'ne göre Yaşamak — 20-26 Haziran	100

Editör Ofisi 12501 Old Columbia Pike, Silver Spring, MD 20904
Web sayfamızı ziyaret edin: <http://www.middle-east-publishers.com>

Yazar Frank ve Michael Hasel	Editör (English) Clifford R. Goldstein	Kapak ve Sayfa Tasarımı Lars Justinen
Sayfa Tasarım Marisa Ferreira	Çeviri Suha Önder	Redaksiyon Dilara Souza de Oliveira

© 2020 Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®. Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı (Standart Versiyon)'un hiçbir bölümü, Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin yazılı izni olmadan hiçbir kişi ya da kurum tarafından düzenlenemez, değiştirilemez, uyarlanamaz, tercüme edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz. Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin bölüm ofisleri, belirli ilkelere göre, Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı'nın tercüme ettirilmesine yetkilidirler. Bu tercümelemler telif ve yayın hakları Genel Konferans'ta kalacaktır. "Yedinci Gün Adventist," "Adventist" ifadeleri ve alevli logo Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı®'nin tescilli markalarıdır ve Genel Konferans'ın izni olmadan kullanılamazlar.

Bu kitapçık Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansı® Yetişkinler İçin Sebt Okulu Çalışma Kitapçığı Ofisi tarafından hazırlanmıştır. Bu kitapçığın hazırlanması, Genel Konferans Yönetim Komisyonu (ADCOM)'un bir alt komisyonu olan Sebt Okulu Yayın Kurulu'nun yönetimi altında olmuştur. Yayımlanan bu kitapçık dünya çapında bir değerlendirme kurulunun katkılarını ve Sebt Okulu Yayın Kurulu'nun onayını yansıtmakta olup, sadece veya mutlaka yazarın (veya yazarların) görüşleriyle sınırlı değildir.

Kutsal Kitap Çevirileri Tablosu

Bu çalışma rehberinde, Standart Versiyon 2019 Yılı İkinci Çeyreği için izinle kullanılan Kutsal Kitap alıntuları, aşağıdaki gibidir: (Aksi belirtilmedikçe tüm alıntılar Yeni Çeviri'den yapılmıştır.)

YÇ. Yeni Çeviri: Kutsal Kitap: Eski ve Yeni Antlaşma (Tevrat, Zebur, İncil). Eski Antlaşma ©2001, 2009 Kitabı Mukaddes Şirketi; Yeni Antlaşma ©1987, 1994, 2001, 2009 Yeni Yaşam Yayınları. Bütün Hakları Saklıdır.

KM. Kitabı Mukaddes: Kitabı Mukaddes, Eski ve Yeni Ahit (Tevrat ve İncil): İbrani, Kildani ve Yunani dillerinden son tashih edilmiş tercümedir. ©1941 Kitabı Mukaddes Şirketi.

Candemir. Bünyamin Candemir: Kutsal İncil ©2003 Lütfü Yayıncılık, ©2013 Gerçeğe Doğru Kitapları.

Cosmades. Thomas Cosmades: İncil (Sevinç Getirici Haber) - İncil'in Yunanca Aslından Çağdaş Türkçe'ye Çevirisi. ©2010 Kutsal Söz Yayınları.

Kutsal Yazı Nasıl Yorumlanmalı

Yedinci Gün Adventistleri olarak biz Protestanlar, bu da bizim *Sola Scriptura*'ya yani Kutsal Kitap'ın imanımızın ve öğretilerimizin yegâne güvenilir temeli olduğuna inandığımız anlamına geliyor. Bu, özellikle de son günlerde çok belirgin çünkü Ellen G. White'ın dediği gibi, "Tüm öğretilerin standardı ve tüm reformların esası olarak yalnızca ve yalnızca Kutsal Kitap'a bağlı kalacak bir Tanrı halkı olacaktır."—*Büyük Mücadele* s. 316.

Protestanlar içerisinde, imanımızın temeli olarak "yalnızca ve yalnızca Kutsal Kitap" ilkesinde ısrarcı olmakta elbette yalnız değiliz fakat bu iddiada bulunanlardan pek çoğu Yedinci Gün Seb'tinin Yeni Ahit'te Pazar ile değiştirildiği; ruhun ölümsüzlüğü; kayıpların sonsuza kadar cehennemde işkence göreceği; hatta İsa'nın sessizce ve belli etmeden yeryüzüne dönüp kurtarılanları ayırarak, diğer herkesin bu insanların nasıl ortadan kaybolduğuna şaşıracağı gibi şeylere inanıyorlar.

Diğer bir deyişle, sadece Kutsal Kitap'a sahip çıkarak ona inandığımızı iddia etmek çok önemli olsa da, (sözüm ona hepsi Kutsal Yazılardan türemiş olan) sahte öğretilerin hızla çoğalıyor olmasından anlaşıldığı üzere, Kutsal Kitap'ı nasıl doğru bir şekilde yorumlamamız gerektiğini de bilmek zorundayız.

Bu sebeple, bu çeyrekliğin Yetişkinler için Seb't Okulu Çalışma Kitapçığı'nın konusu "Kutsal Yazı nasıl yorumlanmalı". Kutsal Yazıların, Allah'ın Söz'ü olarak "O'nun isteğinin yanılmaz açıklaması", "karakter standardı, deneyimlerin kriteri, öğretilerin yetkili açıklayıcısı ve Allah'ın tarihteki işlerinin güvenilir kaydı" olduğunu kabul ederek

başlıyoruz—*Seventh-day Adventists Believe [Yedinci Gün Adventistlerinin İnançları]*, 2. basım, s. 11. Kısacası, Kutsal Yazılar, inandığımız ve dünyaya duyurduğumuz gerçeklerin temel kaynağıdır. Ya da Kutsal Kitap'ın kendisinin söylediği gibi, “Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır” (2Ti. 3:16). “Kutsal Yazılar'ın tamamı” elbette hoşumuza gitmeyecek, bizi rahatsız edecek ya da güncel deyişle “siyaseten doğru” olmayan yazılar olsa da *kutsal yazıların tamamı* anlamına gelir.

Bu başlangıç noktasından sonra Kutsal Kitap'ın nasıl da onu ne şekilde yorumlayacağımızı bize öğrettiğini inceleyeceğiz. Yani, öncelikle bilim, felsefe ya da tarih gibi (doğru şekilde kullanılırsa eğer bir lütuf olabilecek) kutsal kitap dışındaki kaynaklara bakmak yerine, Kutsal Yazılar'ın içinden, onun kutlu sayfaları içindeki büyük gerçekleri açıklayan araçları ortaya çıkarmaya çalışacağız. Bize şu söylendi, “Allah'ın kutsal adamları, Kutsal Ruh tarafından yönetilmiş olarak konuşular” (2Pe. 1:21 CAN). Ve biz “Allah'ın bu kutsal adamlarının” konuştuğu içinde, Allah'ın Sözü'nü yorumlamak için anahtarlar olduğuna inanıyoruz.

Örneğin, Pavlus ya da diğer müjde yazarları Eski Ahit'i nasıl yorumladılar? Eğer yazdıkları Allah tarafından esinlemiş idiyse, o halde Kutsal yazıları nasıl okudukları ve yorumladıkları bizim de aynısını yapmamıza yardımcı olmak için çok önemli olabilir. Ve İsa'nın Kendisi Kutsal Yazıları ne şekilde kullandı ve yorumladı? Kutsal Yazıları ne şekilde okumamız gerektiğine dair İsa'dan daha iyi bir örnek bulamayız.

Aynı zamanda, kendi varsayımlarımızı, içerikle, lisanla, kültürle ve tarihle ilgili düşüncelerimizi ve bunların Allah'ın Sözü'nü okuyup anlama biçimimize olan etkilerini keşfedeceğiz. Benzetmeleri, peygamberlik sözlerini, kutsal tarihi, öğütleri, övgü ilahilerini, peygamberlik görüşlerini ve düşüleri, Kutsal Yazılarda bulunan tüm bu ilham kaynaklı yazıları nasıl yorumlamalıyız?

Bu çeyreklikte, tüm bu sorular ve daha fazlası cevaplanacak çünkü cehennemde ebedi işkence ya da Pazar kutsallığı gibi öğretilerin gösterdiği gibi, Kutsal Kitap'a inanmak tek başına yeterli değil. Onu nasıl yorumlayacağımızı da öğrenmeliyiz.

Felsefe Doktoru Frank M. Hasel, Yedinci Gün Adventistleri Genel Konferansında, Kutsal Kitap araştırma Enstitüsü'nün (SDA) eş başkanıdır. Güney Adventist Üniversitesinde İlahiyat profesörü ve Lynn H. Wood Arkeoloji Müzesi'nde Arkeoloji Enstitüsü'nün yöneticisidir.

Kutsal Kitap'ın Benzersizliği

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yas. 32:45-47; Yar. 49:8-12; Yşa. 53:3-7; 1Ko. 15:3-5, 51-55; Rom. 12:2.*

HATIRLAMA METNİ: “Sözün adımlarım için çıra, Yolum için ışıktır”
(Mezmur 119:105).

6 6 kitapçıktan oluşan ve 1500 yıldan uzun bir süre zarfında üç kıtada (Asya, Afrika ve Avrupa) kırktan fazla yazar tarafından yazılmış olan Kutsal Kitap benzersizdir. Onun gibi olan başka bir kutsal ya da dini kitap bulunmamaktadır. Ve şaşırtıcı değil, Sonuçta, o Allah'ın Söz'üdür.

Mesih'ten sonraki dört yüzyıla ait 24,600'den fazla Yeni Ahit elyazması mevcuttur. Eflatun'un yedi, Herodot'un sekiz ve Homeros'un İlyada'sının biraz daha fazla, 263 adet orijinal elyazması günümüze ulaşabilmiştir. Yani, Yeni Ahit metninin doğruluğunu güçlü bir şekilde teyit eden delile sahibiz.

Kutsal Kitap tercüme edildiği bilinen ilk kitaptır, Batı dünyasında matbaada basılan ilk kitaptır ve bugün dünya nüfusunun yüzde doksan beşi tarafından okunabilecek kadar çok farklı lisanda yayımlanmıştır.

Kutsal Kitap, Allah'ın tarihteki kurtarıcı işlerine odaklandığı için içeriği ve mesajı da benzersizdir. Tarihe peygamberlik sözleri aracılığıyla müdahale edilmiştir çünkü onlar Allah'ın tasarılarının geleceğini ve O'nun sonsuz krallığını önceden bildirirler. O, Allah'ın yaşayan Söz'üdür çünkü Kutsal Yazıların esinlenmesine aracılık eden aynı Kutsal Ruh'un (2Ti. 3:16, 17), Söz'ü çalışan tüm inananlara gerçeğe ulaşmaları için rehberlik edeceği vaat edilmiştir (Yu. 14:16, 17; Yu. 15:26; Yu.16:13).

*4 Nisan Sebt Günü'ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Allah'ın Yaşayan Söz'ü

Söylenilen en önemli sözler genellikle kişinin söylediği son sözlerdir. Kutsal Kitap'ın ilk beş temel kitapçığının yazarı olan Musa, ölümünden hemen önce halkına bir ezgi söylemişti (*Yas. 31:30–32:43*).

Yasanın Tekrarı 32:45–47 ayetlerini oku. Musa, Allah'ın Sözü'nü ve onun Vaat Edilen Ülke'ye girmek üzere olan İbraniler'in yaşamlarındaki etkisini nasıl tarif ediyor?

Musa'nın son sözleri içinde çok güçlü bir uyarı var. Musa, insanların gönüllerini Allah'ın kendisi aracılığıyla onlara söylediği sözlere bağlayarak, yaşamları boyunca odaklarının Allah'ta ve O'nun iradesinde kalması gerektiğini vurgulamak istemişti. Her nesil, bu sözleri çocuklarına öğreterek Allah'ın kurtuluş tasarısı antlaşmasının devamlılığını sağlayacaktı. Onların istedikleri sözleri seçmelerinin ve tercih etmelerinin değil, “bu yasanın bütün sözlerine” (*Yas. 32:46*) itaat etmelerinin gerekli olduğuna dikkat edin.

Dünya'nın tarihinin sonunda, Allah'ın, Kutsal Yazıların tümüne sadık kalmış, yani Allah'ın emirlerine yerine getiren ve İsa'nın imanına sahip olan bir halkı olacak (*Va. 14:12*). Bu kişiler, Kutsal Kitap'ın öğretilerine sadık kalacak çünkü o sadece yeryüzünde daha zengin bir hayatı değil, aynı zamanda İsa'nın bizim için hazırladığı evde ebedi bir kaderi de teminat altına alıyor (*Yu. 14:1–3*).

Yuhanna 1:1–5, 14; Yuhanna 14:6 ayetlerini oku. Bu ayetler İsa ve ebedi hayat hakkında bize ne öğretiyor? Söz'ün insan olup aramızda yaşaması, Kutsal Yazıların vahyedilmesi ve esinlenmesiyle ne şekilde ilişkili?

Tüm Kutsal Yazıların odağı ve gayesi İsa'dır. O'nun Mesih olarak beden alıp gelmesi Eski Ahit vaatlerinin tamamlanmasıydı. Çünkü O yaşadı, öldü ve yeniden yaşıyor. Bu sadece Kutsal Yazıların doğrulanması değil, aynı zamanda daha da iyisi, tümünden yeni bir varoluşa ebedi hayat vaadidir.

Yasanın Tekrarı 32:47 ayetini bir daha oku. Allah'ın Sözü'ne itaatın senin için “boş sözler” olmadığı gerçeğini kendi yaşamında ne şekilde tecrübe ettin? Allah'a iman ve O'nun Sözü'ne itaat neden hiç bir zaman boşuna değildir?

Kutsal Kitap'ı Kim ve Nerede Yazdı?

Yazarların, buldukları yerlerin ve geçmişlerinin çeşitliliği, Allah'ın tarihle bağlantılı olmaya çalıştığına ve mesajının, hitap ettiği izleyiciler kadar kültürel çeşitlilik gösterdiğine güçlü bir kanıt oluşturmaktadır.

Aşağıdaki ayetler kutsal kitap yazarları ve onların geçmişleri hakkında bize ne anlatıyorlar? (*Çık. 2:10, Amo. 7:14, Yer. 1:1-6, Dan. 6:1-5, Mat. 9:9, Flpl. 3:3-6, Va. 1:9*).

Kutsal kitap çok farklı geçmişlere sahip olan ve çeşitli durumlarda bulunan kişiler tarafından yazıldı. Bazıları saraylardan yazarken diğerleri zindandan yazıyordu, bazıları sürgündeyken, diğerleri müjdeyi paylaşmak için çıktıkları yolculukları sırasında yazıyordu. Bu adamlar farklı eğitime ve mesleklere sahipti. Bazılarının kaderinde Musa gibi kral olmak ya da Daniel gibi yüksek mevkilerde hizmet etmek vardı. Diğerleri ise sıradan çobanlardı. Bazıları çok genç, bazılarıysa bir hayli yaşlıydı. Tüm bu farklılıklara rağmen, hepsinin bir ortak noktası vardı: Nerede ya da ne zamanda yaşadıkları fark etmeksizin, Allah'ın halkına mesajlar iletmek için O'nun tarafından çağrılmış ve Kutsal Ruh tarafından esinlenmişlerdi.

Aynı zamanda, yazarlardan bazıları aktardıkları olaylara kendi gözleriyle şahit olmuşlardı. Bazılarıysa olayları dikkatli bir şekilde bizzat araştırmış ya da mevcut belgeleri itinalı bir şekilde kullanmışlardı (*Yeşu 10:13, Luk. 1:1-3*). Fakat, Kutsal Kitap'ın tüm kısımları esinlenmiştir (*2Ti. 3:16*). İşte bu yüzden Pavlus şöyle demişti, "Önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için, sabırla ve Kutsal Yazılar'ın verdiği cesaretle umudumuz olsun diye yazıldı" (*Rom. 15:4*). İnsan dilini yaratmış olan Allah, seçilmiş kişilerin esinlenmiş düşünceleri insan sözleriyle en doğru ve güvenilir biçimde iletmelerini mümkün kılar.

"Allah Kendi gerçeğini dünyaya insan araçları vasıtasıyla iletmekten memnun olmuştur ve bizzat Kendisi, Kendi Kutsal Ruh'uyla insanları yetkin kılarak Kendi işini yapmalarını sağlamıştır. Zihinleri söylenecek şeylerin ve yazılacak şeylerin seçiminde yönlendirmiştir. Hazine toprak kaplara emanet edilmiştir, ancak yine de Gökten gelmiştir."—Ellen G. White, *Selected Messages [Seçme Mesajlar]*, 1. kitap, s. 26.

Çok farklı durumlarda bulunan çok sayıda değişik yazar fakat yine de hepsinin açıkladıkları aynı Allah. Bu harika gerçek bizim için Allah'ın Sözü'nün gerçekliğini ne şekilde doğruluyor?

Peygamberlik Sözü olarak Kutsal Kitap

Kutsal Kitap, bilinen diğer dini işler içinde benzersizdir çünkü içeriğinin neredeyse yüzde otuzunu peygamberlik sözleri ve peygamberlik sözleriyle ilgili yazılar oluşturur. Peygamberlik sözü ve onun zamanında tamamlanmasının bütünleşmesi, kutsal kitabın dünya görüşü için çok önemlidir çünkü tarihe müdahale eden Allah aynı zamanda geleceği de bilmektedir ve onu peygamberlerine açıklamıştır (*Amo. 3:7*). Kutsal Kitap sadece yaşayan Söz ya da tarihi Söz değildir, o *peygamberlik* Sözüdür.

Aşağıdaki ayetler Mesih'in gelişinin ayrıntılarını ne şekilde açıklıyorlar?

Yar. 49:8-12 _____

Mez. 22:12-18 _____

Yşa. 53:3-7 _____

Dan. 9:24 _____

Mik. 5:2 _____

Mal. 3:1 _____

Zek. 9:9 _____

Eski Ahit'te Mesih'e dair en az atmış beş tane doğrudan öngörü vardır, tipolojiyle eklersek daha bir çokları da mevcuttur (tipoloji, kurbanlıklar gibi Eski Ahit törenlerinin nasıl İsa'yı önceden bildiren uygulamalar olduğu çalışmasıdır). Bu peygamberlik sözleri, Krallık esasının Yahuda'nın elinden çıkmayacağı (*Yar. 49:10*); O'nun Yahuda'daki Beytlehem'de doğacağı (*Mik. 5:2*); O'nun insanlarca hor görülerek yapayalnız bırakılacağı, O'na vurulacağı, suçsuz olduğu halde suçlanacağı fakat buna rağmen Kendisini savunmak için ağzını açmayacağı (*Yşa. 53:3-7*); elleri ve ayaklarının delineceği, giysilerinin onların arasında bölüşüleceği (*Mez. 22:12-18*) kadar belirli ayrıntıdan bahsetmektedir.

Eski Ahit'teki bu peygamberlik sözlerinin, İsa'nın yaşama, ölümü ve dirilişi ile eksiksiz şekilde tamamlanmış olması, onların ilahi esin ve vahiyden kaynaklıklarının delilidir. Aynı zamanda, İsa'nın Kendisi'nin ve diğerlerinin, O'nun olduğunu iddia ettikleri Kişi olduğunu da belirtmektedir. İsa, Kendi ölümü ve dirilişini (*Luk. 9:21, 22; Mat. 17:22, 23*), Yeruşalim'in düşüşünü (*Mat. 24:1, 2*) ve Kendi İkinci Geliş'ini (*Yu. 14:1-3*) önceden bildirerek eskinin peygamberlerini takip etmiştir. Yani, beden alışı, ölüm ve diriliş Kutsal Kitap tarafından önceden bildirilmiştir ve bunların tamamlanması onun doğruluğunu tasdik etmektedir.

İsa'ya ve O'nun bizim için öldüğüne dair inancınla ilgili aklına gelen tüm sebepler nelerdir? Cevabını Sebt Günü sınıfta paylaş ve şu soruyu sor: Delil neden bu kadar ikna edici?

Tarih olarak Kutsal Kitap

Kutsal kitap, diğer “tanırsal” kitaplarla karşılaştırıldığında benzersizdir çünkü o tarih içinde oluşturulmuştur. Bu, Kutsal Kitap’ın (Konfüçyüs ya da Buda gibi) bir insanlığın felsefi düşüncelerinden ibaret olmadığı, Allah’ın belirli bir hedefe doğru ilerleyen tarihe yaptığı müdahaleleri kaydettiği anlamına gelir. Kutsal Kitap bahsinde, bu hedefler 1) Mesih vaadi ve 2) İsa’nın ikinci gelişidir. Bu şekilde ilerleyiş Yahudi-Hristiyan inancına özgüdür çünkü antik Mısır’dan modern doğu dinlerine kadar dünya üzerindeki bir çok inancın tarih görüşü döngüseldir.

1. Korintliler 15:3–5, 51:55; Romalılar 8:11 ve Selanikliler 4:14 ayetlerini oku. Bu ayetler sadece Mesih’in dirilişi tarihi gerçeği değil, aynı zamanda onun bizim için ne anlama geldiği hakkında bize ne öğretiyor?

Dört müjde ve Pavlus, İsa’nın öldüğü, gömüldüğü ve bedenlen ölümünden dirilerek çeşitli kişilere görüldüğüne tanıklık etmektedir. Bu, O’nu mezara koyan ve daha sonra mezarı boş gören tanıklar tarafından onaylanmıştır. Tanıklar İsa’ya dokunmuş ve İsa da onlarla birlikte yemek yemiştir. Mecdelli Meryem, Meryem (İsa’nın annesi) ve diğer kadınlar O’nu dirilmiş Mesih olarak gördüler. Öğrenciler Emmaus yolunda O’nunla konuştular. İsa, büyük Müjde Görevi için onlara göründü. Pavlus, Kutsal Yazılar’ın tanıklığı kabul edilmezse, vaazımızın da imanımızın da “boş” olduğunu yazmıştı (*1Ko. 15:14*). Diğer çeviriler “boş çaba” (*TC*) olduğunu söylüyor. Öğrenciler şöyle diyordu “Rab gerçekten dirildi” (*Luk. 24:34*). Grekçe bir terim olan *ontos*, bir şeyin hakikaten gerçekleştiği anlamına gelir. “Gerçekten”, “elbette” ya da “hakikaten” diye tercüme edilir. Öğrenciler Rabb’in gerçekten dirildiğine tanıklık ediyorlar.

Mesih aynı zamanda “ölmüş olanların ilk örneği” (*1Ko. 15:20*) olarak temsil edilmişti. Mesih’in bedenlen ölüden dirilmiş olması ve bugün yaşıyor olduğu tarihi gerçeği, onların da O’nun gibi diriltileceklerinin güvencesidir. Tüm Salihler “Mesih’te yaşama kavuşacak” (*1Ko. 15:22*). Tabir burada gelecekteki bir yaratım işini ima ediyor; “Mesih’e ait olanlar” ya da O’na sadık kalmış olanlar, “Mesih’in gelişinde” (*1Ko. 15:23*), “son borazan çalınınca” (*1Ko. 15:52*) diriltilecekler.

Diriliş vaadi, özellikle de ölümlerin uykuda olduklarını anladığımızdan beri, neden bizim imanımız için çok merkezi? O olmasa neden bizim imanımız gerçekten “boş” olurdu?

Söz'ün Dönüştürücü Gücü

2. Krallar 22:3–20 ayetlerini oku. Kral Yoşiya'nın kıyafetlerini yırtmasına sebep olan nedir? Onun keşfi sadece kendisini değil, tüm Yahuda ülkesini nasıl değiştiriyor?

M. Ö. 621 yılında Yoşiya aşağı yukarı 25 yaşındayken, Başkâhin Hilkiya “Yasa Kitabı'nı” buldu. Bulduğu, Musa'nın ilk beş kitabı ya da Yasanın Tekrarı kitapçığı olabilir. Babası Amon ve en kötü büyükbabası Menasşe'nin hüküm sürdüğü dönemde, bu tomar, Baal, Aşera ve “gök cisimlerine” tapınma sırasında kayıp olmuştu (2Kr. 21:3–9). Yoşiya antlaşmanın hükümlerini duyduğunda, son derece endişelenerek kıyafetlerini yırttı çünkü kendisinin de halkının da gerçek Allah'a ibadet etmekten ne kadar uzaklaştıklarının farkına vardı. Hiç vakit kaybetmeden tüm ülkede islahat çalışması başlattı, yüksek yerleri yıktırdı ve yabancı tanrılar için yapılan putları yerle bir ettirdi. İşi bitirdiğinde Yahuda'da ibadet edilecek sadece tek bir yer kaldı: Yerusâlim'deki Allah'ın tapınağı. Allah'ın Sözü'nün keşfi, suçluluğun farkına varılmasının, tövbenin ve değişim için gerekli olan kuvvetin yolunu açtı. Bu değişim Yoşiya ile başladı ve sonunda Yahuda'nın tümüne yayıldı.

Kutsal Kitap, bizim yaşamımızı değiştirme ve kurtuluşa giden yolu bize gösterme gücüne sahip olduğuna dair bize nasıl güvence veriyor? Yuhanna 16:13; Yuhanna 17:17, İbrâniler 4:12 e Romalılar 12:2 ayetlerini oku.

Kutsal Kitap'ın gücüne en kuvvetli şekilde tanıklık edecek olan şeylerden biri de, bir kişinin değişen hayatıdır. İnsan günahını ve ahlâksızlığını baştan aşağı kesip atan ve bizim gerçek insani doğamız ile bir Kurtarıcı'ya duyduğumuz ihtiyacı ortaya çıkaran Söz'dür.

Tarih içinde oluşturulan, peygamberlik sözü ile doldurulan ve yaşamı değiştirme gücüne sahip olan Kutsal Kitap gibi kendine özgü bir kitap, aynı zamanda kendine özgü bir biçimde yorumlanmalıdır. O, diğer kitaplar gibi yorumlanamaz çünkü Allah'ın *yaşayan* Sözü'ü, bizi “gerçeğe” (Yu. 16:13) yöneltsin diye Ruh'unu göndermeyi vaat etmiş olan *yaşayan* bir Mesih'in ışığında anlaşılmalıdır. O halde, Allah'ın gerçeğinin bir açıklaması olan Kutsal Kitap, kendi içinde yorumlama ilkelerini barındırmalıdır. Bu ilkeler, Kutsal Yazılar'ın yazarlarının Kutsal Yazıları nasıl kullandıklarına ve Kutsal Yazılar'ın kendilerini yorumlamalarına izin verdiklerinde onun ettiği rehberlik çalışmaları olarak bulunabilir.

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Büyük Mücadele* kitabından 598-607. sayfalardaki “Kutsal Yazılar’ın Koruyuculuğu” ve *Sevgi Öğretmeni* kitabından 657-675. sayfalardaki “Yüreğiniz Sıkılmasın” bölümlerini oku.

Allah’ın Sözü’nü savundukları ve ona bağlı kaldıkları için pek çokları canını verdi. Bu kişilerden biri de Kanlı Mary’nin hüküm sürdüğü dönemde, kendi bölgesi olan Hadley, İngiltere’de zorla dayatılan Katolik ayinine direnen İngiliz din görevlisi Rowland Taylor’dı. Kiliseden kovulup, Kutsal Yazılar’a olan bağlılığı ile alay edildikten sonra, İngiltere’nin adalet bakanı olan Winchester piskoposuna şahsen başvuruda bulundu fakat o da kendisini önce hapse, sonrasında ise kazığa gönderdi. 1955 yılındaki ölümünden hemen önce şu sözleri söyledi: “İyi insanlar! Ben size sadece Allah’ın Kutsal Sözü’nü öğrettim ve bu dersleri de Allah’ın bereketli kitabı Kutsal Kitap’tan çıkarttım. Bugün de buraya onu kanımla mühürlemeye geldim”—John Foxe, *The New Foxe’s Book of Martyrs [Foxe’nin Yeni Şehitler Kitabı]*, yeniden yazan ve güncelleyen Harold J. Chadwick, s. 193. Ateş yakılmadan ve yaşamını yitirmeden hemen önce Dr. Taylor’ın 51. Mezmuru tekrar ettiği duyuldu.

Şimdi kendimize sormamız gereken soru şudur: Tanrı’nın Sözü’ndeki gerçekleri korumak için sadık kalır mıydık? Er ya da geç, son çatışmada, o test gelecek. Elbette, buna hazırlık zamanı şimdidir.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Peygamberlik sözleri, Kutsal Kitap’ın ilahi kökenini ne şekilde doğruluyor? Tamamlanmış olan bu peygamberlik sözleri bizi imanımızda nasıl tasdik edebilir.
- ❷ Salı gününün çalışmasının sonundaki soruya ilişkin, neden İsa’nın Mesih olduğuna dair kanıt çok kuvvetli?
- ❸ İsa ve elçiler, Kutsal Yazılar’ın güvenilirliği ve ilahi yetkisi içinde sarsılmaz bir iman sergilediler. Örneğin İsa’nın bizzat Kendisi kaç defa (genellikle Kendisine dair) Kutsal Yazılar’ın tamamlanması gerektiğinden bahsetmişti? (Örneğin bkz. *Mat. 26:54, 56; Mar. 14:49; Luk. 4:21, Yu. 13:18, Yu. 17:12*). İsa’nın Kendisi bile, özellikle de peygamberlik sözlerinin tamamlanması gerektiği konusunda Kutsal Yazılar’ı (O’nun durumunda Eski Ahit) bu kadar ciddiye aldıysa, o halde bizim de Kutsal Kitap’a karşı tutumumuz ne olmalı?

Bir Dua Taneciği

Andrew McChesney, Adventist Müjdeleme

Yolanda Malla, bir pirinç tarlasından duanın gücünü öğrendi.

Yolanda, kocası onu boşadıktan ve onu iki erkek çocuğuyla bıraktıktan sonra, memleketi Filipinler'deki bir tarlada pirinç ekme ve yetiştirme işi buldu. Toprak sahibi, hasatın yarısını ona vermesi koşuluyla pirinç tarlasında çalışmasına izin verdi. Tarla, bir akrabanın sahip olduğu bir alanın yanında bulunuyordu.

Yolanda çok çalıştı ve mahsul büyümeye başladığında, hasatın birinci sınıf pirinç olduğunu gördü.

“Rabbim, bu pirincin tahrip olmaması için felaket istemiyorum” diye dua etti. “Çocuklarımı doyurmam lazım.”

İki hafta sonra bölgeye güçlü bir fırtına vurdu. Yolanda evine vuran rüzgarın ve yağmurun seslerini dinledi.

Aniden pirinci hatırladı.

“Hiçbir şey yapamam Rabbim” dedi. “Lütfen duamı hatırla.”

Birkaç gün sonra, sel yatıştıktan sonra, evinden çıkıp hasarı araştırmak için pirinç tarlasına gitmeyi başardı.

Şaşırtıcı şekilde, pirinci kahverengi ve olgundu. Şiddetli fırtınanın gerçekleştiğine dair hiçbir işaret yoktu.

Sonra Yolanda çevredeki tarlalara baktı. Tamamen harap olmuşlardı. Akrabasının mahsulü bile yok olmuştu.

Tarlanın sahibi hasat zamanında hayrete düştü.

“İlk kez bu pirinç tarlası birinci sınıf pirinç üretti” dedi şaşırılmış bir ses tonuyla. “Sıçanlar, geçen yıl pirinç yetiştirmek için bu tarlayı ödünç alan çiftçinin mahsulünü yedi.”

Kemirgenler o kadar çok pirinç yemişti ki, önceki çiftçi tüm mahsulü kendi başına toplayabildi. Fakat, Yolanda'nın pirinci hasat etmesine yardımcı olması için 17 kişiye ihtiyacı vardı.

Bol ürüne bakarken, Yolanda fırtınanın gecesinde ettiği duasını hatırladı.

Ev hizmetçisi olarak çalıştığı Kıbrıs'ta yapılan bir röportajda “Küçük bir dua güçlü bir duadır” dedi. “Küçük bir dua taneciği milyonlarca pirinç tanesi üretti. Pirinci sayamadık bile.”

Önümüzdeki hafta Yolanda'nın nasıl Yedinci gün Adventist olduğunu betimlediği ve Kıbrıs'ta iki arkadaşını nasıl İsa'ya yönelttiği okuyun.

Bu çeyreğin onüçüncü Sebt Günü'nün başışının bir kısmı Kıbrıs'ın Lefkoşa kentinde yeni bir kilise binası ve toplum merkezinin inşa edilmesine yardımcı olacaktır.

Kutsal Kitap'ın Kökeni ve Doğası

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: 2Pe. 1:19–21; 2Tİ. 3:16, 17; Yas. 18:18; Çık. 17:14; Yu. 1:14; İbr. 11:3, 6.

HATIRLAMA METNİ: “Tanrı’ya sürekli şükretmemiz için bir neden daha var: Tanrı sözünü bizden duyup kabul ettiğiniz zaman bunu insan sözü olarak değil, gerçekte olduğu gibi, Tanrı sözü olarak benimsediniz. Siz imanlılarda etkin olan da bu sözdür” (1. Selanıklılar 2:13).

Kutsal Yazılar’ın kökenini ve doğasını görme ve anlama şeklimiz, Kutsal Kitap’ın hayatımızda ve bütünüyle kilisede oynadığı rolü önemli ölçüde etkiler. Kutsal Kitap’ı nasıl yorumladığımız, önemli ölçüde vahiy ve esinlenme sürecini anlama biçimimize göre şekillenir ve onun etkisinde olur. Kutsal Yazılar’ı doğru bir şekilde anlamak istediğimizde, öncelikle ona nasıl yaklaşmamız gerektiği konusunda temel değişkenleri Kutsal Kitap’ın belirlemesine izin vermeliyiz. Matematiği, biyoloji ya da sosyolojide kullanılan deneysel metotları kullanarak çalışamayız. Tarih çalışırken kullandığımız aynı araçlarla fizik çalışamayız. Aynı şekilde, sanki Allah hiç var olmamış gibi tanıtanılmaz yöntemlerle Kutsal Kitap’a yaklaşarak, onun ruhsal gerçeklerini doğru bir biçimde bilmek ve anlamak mümkün olmayacaktır. Tersine, Kutsal Yazılar’a dair yorumumuz, Allah Sözü’nün ilahi-insan boyutunu ciddiye almak zorundadır. Bu yüzden, Kutsal Yazılar’ın düzgün bir yorumu için gerekli olan, Kutsal Kitap’a metodolojik kuşkuculuk ya da şüphe ile değil iman ile yaklaşmamızdır.

Bu hafta, Kutsal Kitap’ı anlamamıza ve yorumlamamıza etki etmesi gereken, onun köken ve doğasının temel unsurlarına bakacağız.

*11 Nisan Sebte Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Kutsal Kitap'ın İlahi Vahyi

2. Petrus 1:19-21 ayetlerini oku. Petrus, Kutsal Kitap'ın peygamberlik bildirisinin kaynağına olan inancını ne şekilde ifade ediyor?

Kutsal Kitap başka hiçbir kitaba benzemiyor. Elçi Petrus'a göre, peygamberler Kutsal Ruh tarafından yönlendirilmişlerdi, dolayısıyla ilettikleri mesajın içeriği Allah'tan geliyordu. Onu kendileri uydurmamıştı. Kutsal Kitap'ın peygamberlik bildirisi "uydurma masallar" (bkz. 2Pe. 1:16) değildir, ilahi kökene sahiptir ve bu sebeple doğru ve güvenilirdir. "Allah'ın kutsal adamları, Kutsal Ruh tarafından yönetilmiş olarak konuştular" (2Pe. 1:21 CAN). Allah, İsteğini seçilmiş insanlara bildirdiği vahiy sürecinde, iş başındaydı.

Allah ve belirli kişiler arasındaki doğrudan sözlü iletişim, Kutsal Yazılar'ın kaçınılmaz gerçeklerinden biridir. Bu yüzden, Kutsal Kitap özel, ilahi yetkiye sahiptir ve biz de Kutsal Kitap'ı yorumlarken bu ilahi unsuru dikkate almalıyız. Kutsal Kitap'ı oluşturan kitapçıklar, onları sonuçta kutsal Allah yazmış olduğu için, haklı şekilde "Kutsal Yazılar" (Rom. 1:2, 2Ti. 3:15) diye adlandırılırlar.

Kutsal Yazılar'ın tatbiki amaçları da vardır. "Kutsal Yazılar'ın tümü Tanrı esinlemesidir ve öğretmek, azarlamak, yola getirmek, doğruluk konusunda eğitmek için yararlıdır. Bunlar sayesinde Tanrı adamı her iyi iş için donatılmış olarak yetkin olur." (2Ti. 3:16, 17).

Biz de ayrıca Allah'ın Söz'ünde açıkladıklarını yaşamımıza uygulamak için Kutsal Ruh'un yardımına ihtiyaç duyarız. Elçi Petrus'a göre Allah'ın ilahi bir şekilde vahyedilmiş olan Söz'ünün yorumu, bizim kendi fikirlerimizle ilgili değildir. Onun anlamını doğru şekilde kavramak için Allah'ın Sözü'ne ve Kutsal Ruh'a ihtiyacımız var.

Kutsal Yazılar aynı zamanda şöyle der, "Gerçek şu ki, Egemen RAB kulu peygamberlere sırrını açmadıkça bir şey yapmaz" (Amos 3:7). Kutsal Kitap'ta "Vahiy" için (Çeşitli biçimlerde) kullanılan kelimeler, daha önce gizli olan bir şeyin artık açığa vurulması ya da ifşa edilmesini ve bu şekilde bilinir hale gelip ortaya çıkarılmasını ifade eder. İnsanlar olarak biz böyle bir açıklamaya ya da aydınlanmaya ihtiyaç duyuyoruz çünkü biz günahımız yüzünden Allah'tan ayrılmış, günahkâr varlıklarız ve bu sebeple O'nun isteğini bilmek için O'na muhtacız.

O'nun ilahi kökenine inandığımızda bile Kutsal Kitap'a itaat etmek yeterince zor. Peki ya bu ilahi kökene olan güvenimiz sarsılırsa ya da hatta onu sorgulamaya başlarsak ne olur?

Esinlenme Süreci

Allah isteğini insanoğluna iletmek için aracı olarak dil kullandığı için, ilahi vahiy yazılabilme özelliğine sahiptir. Evet, daha önce görmüş olduğumuz gibi, Kutsal Kitap, Allah'ın insan araçlar kullanarak, gerçeği, O'nun mesajını ileten ve koruyan Kutsal Ruh'un işi vasıtasıyla bize açıklamasının bir sonucudur. İşte bu sebeple Yaratılış'tan Vahiy'e kadar (örneğin Yaratılış 3:14, 15 ayetlerini Vahiy 12:17 ile karşılaştır) Kutsal Yazılar'ın tümünde görünen temeldeki bütünlüğü umabiliriz.

2. Petrus 1:21; 2. Timoteos 3:16, 17 ve Yasanın Tekrarı 18:18 ayetlerini oku. Bu ayetler Kutsal Yazılar'ın esinlenmesi hakkında ne diyorlar?

Her parçası, okunurken aynı derecede ilham verici, hatta bugün bizim için mutlaka uygulanabilir olmasa da (örneğin İbrani bayramlarıyla ilgili bölümler esinlenmeydi fakat buna rağmen bizden günümüzde onları tutmamız istenmiyor), Kutsal Yazılar'ın tamamı ilahi bir şekilde esinlenmiştir. Yine de, kolay okunmayan, kolay anlaşılamayan ya da günümüzde bizim hayatımıza uygulanabilirliği olmayan o bölümler de dahil, Kutsal Yazılar'ın tamamından öğrenmeliyiz.

Ayrıca, Kutsal Kitap'taki her şey doğrudan ya da doğaüstü şekilde ilham olunmamıştır. Allah, mesajını iletmek için bazen dikkatli bir şekilde araştırma yapmış ya da var olan belgelerden yararlanmış olan (*Hoş. 10:13, Luk. 1:1-3 ayetlerine bak*) kutsal kitap yazarlarını kullanmıştır.

Bu durumda bile Kutsal Yazılar'ın tamamı esinlenmedir (*2Ti. 3:16*). İşte bu yüzden Pavlus, “önceden ne yazıldıysa,” “Kutsal Yazılar'ın verdiği cesaretle umudumuz olsun diye” bizim için yazıldığını söylüyor (*bkz. Rom. 15:4*).

“Kutsal Kitap kendisinin yazarı olarak Allah'ı gösterir; ancak insan elleriyle yazılmıştır; farklı kitapların çeşitli tarzlarında birkaç yazarın özelliklerini gösterir. Ortaya konulan gerçeklerin hepsi 'Tanrı esinlemesidir' (2. Timoteos 3:16); fakat bunlar insanların sözleriyle ifade edilmiştir.”—Ellen G. White, *Büyük Mücadele* s. 8.

Günümüzde Kutsal Kitap'ın pek çok bölümündeki ilahi yazarlığı, Yaratılış, Mısır'dan Çıkış, kurtuluş gibi çok önemli bir çok öğretiyi dahi kapsayacak şekilde reddeden kutsal kitap bilginleri var. Bu kapıyı azıcık bile aralamamamız neden çok önemli? Sonuçta Allah'ın Sözü'ne göre yargılanmayacak mıyız?

Allah'ın Yazılı Sözü

“RAB Musa'ya, 'Bunları yaz' dedi, 'Çünkü seninle ve İsraililer'le bu sözlere dayanarak antlaşma yaptım' ” (Çık. 34:27). Rab, Musa'nın bu sözleri halka aktarmasını sağlamak yerine neden onları yazmasını sağlamıştı? Yazılı Söz'ün bariz faydası nedir?

Konuşan ve insan dilini yaratmış olan Allah, seçilmiş kişilerin, ilahi şekilde vahyedilen gerçekleri ve ilahi şekilde esinlenen düşünceleri, insan sözleriyle en doğru ve güvenilir biçimde iletmelerini sağlamıştır. Bu sebeple, Allah'ın ilk zamanlarda kutsal kitap yazarlarına, yazarken O'nun talimatlarına ve vahyine uymalarını buyurmuş olması şaşırtıcı değil.

Aşağıdaki ayetler, yazılı Vahiy hakkında ne söylüyorlar?

Çık. 17:14; 24:4 _____

Hoş. 24:26 _____

Yer. 30:2 _____

Va. 1:11, 19; 21:5; 22:18, 19 _____

Allah neden vahyin ve esinlenen mesajlarının yazılmasını buyurdu? Bu sorunun açık cevabı, onları unutmamamız için bunu istemiş olduğudur. Kutsal Kitap'ın yazılı sözleri daimi birer referans noktasıdır ve bizi Allah'a ve O'nun isteğine yönlendirirler. Yazılı bir belge, tekrar tekrar söylenmesi gereken sözlü mesajlara göre genellikle daha kolay bir şekilde muhafaza edilebilir ve çok daha güvenilirdir. Ayrıca, defalarca kopyalanabilen Yazılı Söze, sözlü mesaja göre çok daha fazla sayıda kişinin ulaşması sağlanabilir. Son olarak, belirli zaman ve yerde ancak sınırlı sayıda kişiyle konuşabiliriz, oysa yazıya dökülmüş olan, çok sayıda farklı yerdeki ve kitadaki sayısız okuyucu tarafından okunabilir, hatta nesiller sonra bile bir bereket olabilir. İnsanlar kendileri okuyamıyorsa, diğerleri yazılı belgeyi onlar için sesli bir şekilde okuyabilir.

Mesih ve Kutsal Yazılar arasındaki Benzerlik

Yuhanna 1:14; Yuhanna 2:22; Yuhanna 8:31, 32 ve Yuhanna 17:17 ayetlerini oku. İnsan olan Allah'ın Sözü İsa ile, Allah'ın Yazılı Sözü Kutsal Yazılar arasında hangi benzerlikleri görüyorsun?

İnsan olmuş olan Allah'ın Sözü (yani İsa Mesih) ile Allah'ın Yazılı Sözü arasında benzerlik var. Aynı İsa'nın Kutsal Ruh tarafından doğüstü bir şekilde oluşturulmuş olmasına rağmen bir kadın tarafından doğrulmuş olması gibi, Kutsal Yazılar da doğüstü kökene sahip olmasına rağmen insanlar tarafından iletilmiştir.

İsa Mesih zaman ve uzayda bir adam oldu. Belirli zamanda belirli yerde yaşadı. Fakat bu gerçek, O'nun ilahiliğini hükümsüz kılmadı ya da İsa'yı tarihsel açıdan göreceli yapmadı. O, tüm dünyada, tüm zamanlarda, tüm insanlar için yegâne Kurtarıcıdır (*bkz. Elç. 4:12*). Aynı şekilde Allah'ın Yazılı Sözü de belirli bir zamanda, belirli bir topluma verilmiştir. Aynı İsa Mesih gibi Kutsal Kitap da zamana bağlı değildir, yani belirli bir yer ve zamanla sınırlandırılmamıştır; tersine tüm dünyadaki tüm insanlar için geçerliliğini hala sürdürmektedir.

Allah, Kendisini gösterdiğinde, insan seviyesine inmiş oldu. İsa'nın insan doğası, insani zafiyetlerin tüm alametlerini ve 4000 yıllık yazlaşmanın tüm etkilerini gösteriyordu. Buna rağmen, O günahsızdı. Benzer şekilde, Kutsal Yazılar'ın dili de, kimsenin konuşmadığı ya da anlayamadığı "kusursuz süper-insan" dili değil, beşeri dildir. Her lisanın sınırları vardır fakat insan dilinin Yaraticısı olan insanlığın Yaraticısı, isteğini, bizleri yanlış yönlendirmeden insanlara iletme konusunda kusursuz yeterliliğe sahiptir.

Her karşılaştırmanın elbette bir sınırı vardır. İsa Mesih ve Kutsal Yazılar elbette aynı değildir. Kutsal Kitap Allah'ın bir beden alışı değildir. Allah bir kitap değildir. Allah İsa Mesih'te insan oldu. Kutsal Kitap'ı, onun sayfalarında açığa vurulan Kurtarıcı'ya ibadet ettiğimiz için seviyoruz.

Kutsal Kitap benzersiz ve ayrılmaz bir ilahi-insan birliğidir. Ellen G. White bunu açık bir şekilde gördü ve şöyle yazdı: "Ancak Allah tarafından verilen hakikatlerin insan diliyle ifade edildiği Kutsal Kitap, ilahî olanla insani olanın bir birleşimini sunar. Böyle bir birleşim, Allah'ın Oğlu ve İnsanoğlu olan Mesih'in tabiatında mevcuttu. Dolayısıyla, 'Söz, insan olup aramızda yaşadı' ifadesi Mesih için olduğu kadar, Kutsal Kitap için de geçerlidir."—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 8, 9.

Kutsal Yazılar imanımız için neden temel olmalıdır? O olmasa biz nerede olurduk?

Kutsal Kitap'ı İmanla Anlamak

İbraniler 11:3, 6 ayetlerini oku. İman, Allah'ı ve O'nun Sözü'nü anlamak için neden çok gerekli? Allah'ı iman olmadan hoşnut etmek neden mümkün değil?

Gerçek öğrenmenin tamamı iman bağlamında gerçekleşir. Çocuğun yeni şeyler öğrenmesini mümkün kılan, onun ebeveynlerine karşı olan itirazsız inancıdır. Bu, çocuğun yaşamın ve sevginin temel unsurlarını öğrenmesi için ona rehberlik eden güvene dayalı bir ilişkidir. O halde bilgi ve anlayış, seven ve güvenen bir ilişkiden büyür.

Aynı şekilde, iyi bir müzisyen sadece enstrümanını çalmasını sağlayacak teknik yeterliliğe sahip olduğunda değil, müziğe, besteciye ve enstrümanına olan sevgisini ortaya koyduğunda bir besteyi iyi bir şekilde çalmış olur. Biz de Kutsal Kitap'a sevgi ve iman ruhuyla değil de kuşkuyla ve metodolojik şüpheyle yaklaştığımızda onu doğru bir şekilde anlamıyoruz. Elçi Pavlus şöyle yazmıştı, "İman olmadan Tanrı'yı hoşnut etmek olanaksızdır" (*İbr. 11:6*). Bu sebeple Kutsal Kitap'ı sadece bir insan kitabı olarak görmek yerine, doğüstü kökeninin farkında olarak ona imanla yaklaşmak zaruridir.

Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin ilk Temel İnancında Kutsal Yazılar'ın doğüstü kökenine dair bu anlayış açıkça ifade edilmiştir: Kutsal Yazılar, Eski ve Yeni Ahit, ilahi esinle aktarılmış Allah'ın yazılı Sözüdür. Esinlenen yazarlar, Kutsal Ruh tarafından harekete geçirilerek konuşmuş ve yazmışlardır. Bu Söz'de, Allah insanlığa kurtuluş için gerekli olan bilgiyi vermiştir. Kutsal Yazılar O'nun isteğinin yüce, yetkili ve yanılmaz açıklamasıdır. Karakter standardı, deneyimlerin kriteri, öğretilerin koşulsuz açıklayıcısı ve Allah'ın tarihteki işlerinin güvenilir kayıdır. (Mez. 119:105; Özd. 30:5, 6; Ysa. 8:20; Yu. 17:17; 1Se. 2:13; 2Ti. 3:16, 17; İbr. 4:12; 2Pe. 1:20, 21.)"

İnsanlar Kutsal Kitap'a iman davranışıyla yaklaşmadıklarında onu kavrayışlarında neyi ıskâ geçmiş oluyorlar? Bu iman neden kör değildir? Yani, bu imana sahip olmak için sahip olduğumuz iyi sebepler nelerdir ve iman neden hala Kutsal Kitap'ın gerçekleriyle ilgilenirken bir gerekliliktir?

EK ÇALIŞMA: www.adventistbiblicalresearch.org/materials/bible-interpretation-hermeneutics/methods-bible-study adresinde bulabileceğin “Methods of Bible Study [Kutsal Kitap’ı çalışma yöntemleri]” belgesinden, “2. Presuppositions Arising From the Claims of Scripture [Kutsal Yazılar’ın Savlarından Çıkan Varsayımlar] bölümünü oku.

Kutsal Kitap imanımız için önemli olsa da, onu okurken ve çalışırken Kutsal Ruh yüreklerimizi ve aklımızı etkiliyor olmasa, bizim için tek başına gerçek bir ruhsal değer taşıyor olmazdı.

“Allah, Sözü’nde, insana kurtuluş için gerekli olan bilgiyi vermiştir. Kutsal Yazılar, O’nun isteğinin yetkin ve yanılmaz açıklaması olarak kabul edilmelidir. Bunlar, karakter standardı, doktrinlerin açıklayıcısı ve deneyimlerin kriteridir. . . . Ancak Allah’ın kendi isteğini insanlara sözü aracılığıyla bildirmesi, Kutsal Ruh’un sürekli varlığını ve yönlendirmesini gereksiz hale getirmemiştir: Aksine, Kutsal Ruh sözü O’nun hizmetkârlarına açmak ve öğretilerini aydınlatarak uygulamak üzere, Kurtarıcımız tarafından vaat edilmiştir. Kutsal Kitap’ı esinleyen Allah’ın Ruh’u olduğuna göre de, Ruh’un öğretisinin sözün öğretilerine aykırı düşmesi mümkün değildir.”—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 10.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Allah Kendisini ve isteğini neden bize açıklıyor? Açıklamaya neden ihtiyacımız var?
- ❷ Allah Kendisini ne şekilde açıklıyor? Allah Kendisi hakkındaki bir şeyi açıklamak için değişik araçlar kullanıyor. Genel olarak bunu doğa aracılığıyla, fakat daha belirli biçimde, düşler (*Dan. 7:1*); görümler (*Yar. 15:1*); işaretler (*1Kr. 18:24, 38*) ve Oğlu İsa Mesih (*İbr. 1:1, 2*) aracılığıyla yapıyor. Allah Kendisini bizzat sana gösterdi mi? Tecrübeni paylaş.
- ❸ Bazı Kutsal Kitap bilginleri Kutsal Kitap’ın bir çok öğretisini sadece söylenece olarak görederek reddediyor. Yaratılış öyküsü, hakiki Adem ve Havva, Mısır’dan Çıkış ve Daniel’in öyküleri, ruhsal gerçekleri öğretmek için uydurulmuş öyküler olarak görülerek ciddiye alınmayan (Eski Ahit’ten) öğretilere sadece birkaç örnek. İnsanlar Allah’ın Sözü üzerine yargıda bulunduğu işte bu oluyor. Bu, böyle bir yaklaşımın açıkça ne kadar tehlikeli olduğuna dair bize ne anlatmalı?
- ❹ Allah, isteğini Kutsal Kitap’ta güçlü bir biçimde açıklamıştır. Fakat Allah, O’nun isteğini ve O’nun sadece İsa Mesih’te kurtuluş haberini yaymakta senin yardımını istiyor. İnsanlar seni gözlemlediklerinde sende ve senin davranışında nasıl bir Allah görüyorlar?

Kıbrıs'ta 3 Filipinlinin Vaftizi

Andrew McChesney, Adventist Müjdeleme

Kıbrıs'ta yaşayan Filipinli bir işçi olan Yolanda Malla, arkadaşı Beatrise'in onu Facebook'taki Yedinci Gün Adventist vaazını etiketlediğini gördü.

Yolanda, birkaç yıl önce her ikisi de Tayvan'da ev hizmetçisi olarak çalışıyorlarken, İsrail'de Filipinli bir ev işçisi olan Beatrise ile tanışmıştı. Yolanda, Beatrise'in geçenlerde İsrail'de vaftiz olduğunu hatırladı.

Facebook'tan "Neden Yedinci Gün Adventist oldun?" diye yazdı.

"Kendimi rahat hissettiğim yer burası" diye cevapladı Beatrice. "Size gönderdiğim videoyu izleyin, anlayacaksınız."

Yolanda videoya tıkladı ve Tanrı'nın Yaratılış'ta yedinci gün olan Şabat'ı ayrı tuttuğunu, halkına Şabat'ı On Emir ile birlikte tutmasını hatırlattığını ve Yeni Ahit boyunca Şabat'ın gözlenmesini hatırlatan bir vaaz duydu. Yolanda şaşırıp ve vaaz metinlerini Kutsal Kitap'tan kontrol etti. Şabat gününün Cumartesi günü olduğunu gördü.

"Neden bu kadar çok kiliseye gittim ve bir pastörün Şabat hakkında vaaz ettiğini hiç duymadım?" diye merak etti. "Neden kimse Şabat günü hakkında konuşmuyor?" Beatrise'i aradı.

"Bu zihnimi açtı!" dedi. "Şabat gününü tutan bu kiliseyi bulmak istiyorum ama Kıbrıs'ta nerede bulabilirim?"

Beatrise biraz araştırma yaptı ve Kıbrıs Adventist Kilisesi'nin önderi Branislav Mirilov'un telefon numarasını gönderdi. Yolanda, oturduğu kent Limasol'daki kiliseye telefon etti ve yol tarifi aldı.

Yolanda Pazar günleri kilisenin Kutsal Kitap çalışma grubuna katılmaya başladı. Aynı şekilde Kıbrıs'ta ev hizmetçisi olan kuzeni Michelin'i ona eşlik etmeye davet etti. Sonra başka bir Filipinli ev işçisi olan Maria'yı da davet etti. Ancak Maria, gece gündüz bakıma ihtiyacı olan yaşlı bir kadına bakıyordu ve evden ayrılma izni alamadı.

Kilise önderiyle evli olan ve Kutsal Kitap işçisi olarak çalışan Marica Mirilov, "Sorum değil" dedi. "Kutsal Kitap çalışmalarını Facebook Messenger'da yapabiliriz."

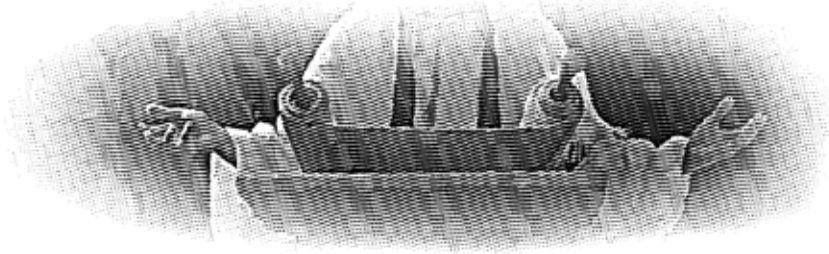
Kısa sürede Yolanda, Michelin ve Maria vaftiz edildi.

"Dostları vaftiz etmeye yönlendirmek İsa'yı tanımanın doğal sonucudur" dedi, Filipinler'deki 7 ve 8 yaşındaki oğullarına yardım etmek için yalnız bir anne olarak Kıbrıs'ta çalışan 42 yaşındaki Yolanda Malla.

"Parçalanmış bir aileden gelmeme rağmen gücüm var çünkü umudum olduğunu öğrendim" dedi.

Bu çeyreğin onüçüncü Şabat Günü'nün başışının bir kısmı Kıbrıs'ın Lefkoşa kentinde yeni bir kilise binası ve toplum merkezinin inşa edilmesine yardımcı olacaktır.

İsa ve Elçilerin Kutsal Kitap Görüşü

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Mat. 4:1–11; Mat. 22:37–40; Luk. 24:13–35, 44, 45; Luk. 4:25–27; Elç. 4:24–26.*

HATIRLAMA METNİ: “İsa ona şu karşılığı verdi: ‘İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, Tanrı’nın ağzından çıkan her sözle yaşar’ diye yazılmıştır.” (*Mat. 4:4*).

Maalesef, içinde bulunduğumuz post-modern çağda Kutsal Kitap genellikle onun esinlenmesini ve yetkisini sorgulayan felsefenin merceği aracılığıyla yeniden yorumlanmıştır. Aslında, Kutsal Kitap yalnızca bize göre ilkel bir kültürde yaşamış ve bugün yaşadığımız dünyayı muhtemelen anlayamayacak olan insanların düşünceleri olarak görülüyor. Aynı zamanda, doğüstü unsur önemsizleştirilerek ya da yok sayılarak, Kutsal Kitap Allah’ın Gözü’nden insanlar belgesi olmaktan çıkartılıp, insanların gözünden Allah belgesine dönüştürülmüş durumda. Bunun sonucu olarak, Kutsal Kitap, Darwinci düşüncenin ve modern felsefenin çağında birçokları için büyük ölçüde anlamsız bir hal aldı.

Fakat biz bu durumu tamamıyla reddediyoruz. Biz, Yeni Ahit’teki, İsa ve elçilerin o zamanda ellerindeki tek Kutsal Kitap olan Eski Ahit’i nasıl anladıklarını çalışarak, tüm Kutsal Yazılar’a esinlenmiş şekilde bakmanın yöntemini görebiliyoruz. İnsanlara, bölgelere ve aktarılan olaylara nasıl yaklaşmışlardı? Varsayımları ve müteakiben yorumlama için kullandıkları yöntemler nelerdi? Varsayımları sadece kuşkuculuğa ve Allah’ın Sözü’nden şüphe duymaya götüren esinsiz insanların yanlış kanıları yerine, İsa ve elçilerin anlayışını takip edelim.

**18 Nisan Sebti Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.*

Diye YazılmıştırYazılıdır

İsa'nın Vaftizci Yahya tarafından vaftiz edilmesi Kurtarıcı'nın hizmetinin başlangıcını belirledi, bunun ardından İsa Ruh tarafından Yahuda çölüne götürüldü ve—en zayıf insan hali içindeyken—Şeytan tarafından denendi.

Matta 4:1-11 ayetlerini oku. İsa Kendisini Şeytan'ın ayartmalarına karşı ne şekilde savunuyor? Bu öyküden Kutsal Kitap'a dair ne öğrenmeliyiz?

İsa iştahla ayartıldığında şu cevabı verdi: “İnsan yalnız ekmele yaşamaz, Tanrı'nın ağzından çıkan her sözle yaşar” diye yazılmıştır” (Mat. 4:4). İsa yaşayan Söz'e ve onun esas ilahi kaynağına işaret ediyor. Bu şekilde de Kutsal Yazılar'ın yetkisini doğrulamış oluyor. Dünyanın krallıkları ve zaferle ayartıldığında, İsa şu cevabı veriyor, “Çekil git, Şeytan! Tanrın Rab'be tapacak, yalnız O'na kulluk edeceksin” diye yazılmıştır.” (Mat. 4:10, Luk. 4:8). Mesih bize gerçek ibadetin odağında yegâne Allah'tan başka kimse olmadığını ve O'nun Sözü'ne itaat etmenin gerçek ibadet olduğunu hatırlatıyor. Son olarak gösteriş sevgisi ve küstahlıkla ayartıldığında, İsa şu cevabı veriyor, “Tanrın Rab'bi denemeyeceksin” diye de yazılmıştır.” (Mat. 4:7, ayrıca Luk. 4:12).

Tüm bu ayartmalara İsa “diye yazılmıştır” sözleriyle cevap veriyor. Yani İsa, Şeytan'ın saldırılarıyla ve ayartmalarıyla mücadele etmek için, doğrudan ve sadece Allah'ın Sözü'ne başvuruyor. Bu hepimize güçlü bir ders olmalıdır: Yalnızca ve yalnızca Kutsal Kitap tek başına bizim inancımızın esas standardı ve temelidir.

Evet, İsa'nın düşmanın saldırılarına karşı Kendisini savunurken kullandığı yöntem Kutsal Kitap ve yalnızca Kutsal Kitap'tı. İsa Tanrı'dır fakat Şeytana karşı savunmasında Kendisini sadece Allah'ın Sözü'ne teslim ediyor.

Bir fikirle değil; ayrıntılı, karmaşık bir savla değil; şahsi husumetin sözleriyle değil; Kutsal Kitap'ın basit fakat derin sözleriyle. Mesih için Kutsal Yazılar en yüksek yetkiye ve en büyük güce sahiptir. Bu şekilde, O'nun hizmeti Kutsal Kitap'ı temel alır ve onun güvenilirliği üzerine inşa olunur.

Biz de aynı bu şekilde Allah'ın Sözü'ne bağımlı ve itaatkâr olmayı nasıl öğrenebiliriz?

İsa ve Yasa

Matta 5:17–20; Matta 22:29 ve Matta 23:2, 3 ayetlerini oku. İsa bu durumlarda ne diyor?

İsa öğrencilerine Allah'ın Sözü'ne itaati ve yasaı öğretti. O'nun Kutsal Yazılar'ın yetkisini ya da uygunluğunu sorguladığını gösteren hiçbir işaret bulunmamakta. Tersine, İsa sürekli olarak ondan ilahi yetkinin kaynağı olarak bahsetti. Ve Sadukilere şöyle dedi, "Siz Kutsal Yazılar'ı ve Tanrı'nın gücünü bilmediğiniz için yanılıyorsunuz" (*Mat. 22:29*). İsa, Kutsal Kitap ve onun öğretileri hakkında sadece entelektüel bilgiye sahip olmanın gerçeği ve daha önemlisi o gerçeğin ta kendisi olan Rabb'i bilmek için yeterli olmadığını öğretti.

Matta 22:37–40 ayetleri, İsa'nın Musa'nın Yasası'nı nasıl gördüğüne dair bize ne anlatıyor?

İsa, yasa uzmanına beyanında neredeyse 1500 yıl önce Musa'ya verilmiş olan On Emir'i özetliyor. İsa'nın Eski Ahit yasasına odaklanma şeklinin, onu en yüksek seviyeye çıkartıyor olduğu anlaşılmalı. Birçok Hristiyan, yanlış bir şekilde, burada yeni bir emrin verildiği ve bu yüzden Eski Ahit yasasının yerini artık Yeni Ahit'in müjdesinin aldığı sonucuna varmıştır. Fakat aslında İsa'nın öğrettiği Eski Ahit'in yasasını temel almaktadır. Mesih yasayı tamamıyla açıkladı ve deşifre etti ve bu sayede "Kutsal Yasa'nın tümü ve peygamberlerin sözleri bu iki buyruğa dayanır" (*Mat. 22:40*) (On Emir'i insani-ilahi ilişkisine odaklanan ilk dört emir ve kişilerarası ilişkilere odaklanan diğer altı emir olarak özetlemiştir). Bu şekilde "Kutsal Yasa'nın ve tüm peygamberlerin" diyerek İsa, aynı zamanda tüm eski Ahit'i yüceltiyor çünkü bu, yasadan, peygamberlerden ve yazılardan ya da Eski Ahit'in üç bölümünün tümünden bahsetmenin kısaltılmış bir yoluydu.

"O [Mesih], Kutsal Yazılar'a tartışmasız yetki kaynağı olarak işaret etti, biz de böyle yapmalıyız. Kutsal Kitap sınırsız Allah'ın sözü olarak, tüm çatışmaların sonu ve tüm imanın temeli olarak sunulmalıdır."—Ellen G. White, *Christ's Object Lessons [Mesih'in Örnek Dersleri]*, s. 39, 40.

Peki ya (varsa) rakip yetki kaynakları (aile, felsefe, kültür), senin Allah'ın Sözü'ne olan itaatle karşı karşıya gelirse?

İsa ve Tüm Kutsal Yazılar

Luka 24:12–35, 44, 45 ayetlerini oku. İsa öğrencilere müjde mesajını öğretmek için Kutsal Yazılar'ı ne şekilde kullanıyor?

Mesih'in ölümü sonrasında takipçilerinin kafası karışmıştı ve şüphe içindeydiler. Bu nasıl olmuş olabilir? Ne anlama geliyordu? Luka kitapçığının bu bölümünde, İsa'nın onlara iki defa görüldüğünü görüyoruz, önce Emmaus yolundaki iki öğrenciye, sonra da diğerlerine. İki ayrı olayda da, İsa her şeyin nasıl Eski Ahit'in peygamberlik sözlerinin tamamlanması olduğunu açıklıyor: “Sonra Musa'nın ve bütün peygamberlerin yazılarından başlayarak, Kutsal Yazılar'ın hepsinde kendisiyle ilgili olanları onlara açıkladı” (Luk. 24:27).

Yine, Luka 24:44, 45 ayetlerinde İsa şöyle diyor, “ ‘Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da benimle ilgili yazılmış olanların tümünün gerçekleşmesi gerekir.’ Bundan sonra Kutsal Yazılar'ı anlayabilmeleri için zihinlerini açtı.”

Luka 24:27 ayetinde “Kutsal Yazılar'ın hepsinde” ifadesi geçiyor olmasına dikkat edin. Bu, ikinci paragrafta da “Musa'nın Yasası'nda, peygamberlerin yazılarında ve Mezmurlar'da” ifadesiyle yeniden vurgulanıyor. Bu durum, insan olup aramızda yaşamış Söz olan İsa'nın (Yu. 1:1–3, 14), bu olanların nasıl da yüzlerce yıl öncesinden anlatılmış olduğunu açıklamak için Kutsal Yazılar'ın yetkisine dayandığını açıkça kanıtıyor. İsa, Kutsal Yazılar'ın tümünden bahsederek, öğrencilere örnekle öğretiyor. Çünkü müjde mesajını yaymak için çıktıklarında, onların da dünyanın dört bir yanındaki yeni mühtedilere kavrayış ve kuvvet aşlamak için Kutsal Yazılar'ın tamamını izah etmeleri gerekiyordu.

Matta 28:18–20 ayetlerinde İsa'nın öğrencilerine (ve bugün bize) nasıl “Gökte ve yerde bütün yetki bana verildi” dediğine dikkat edin. Fakat bu yetki hala Babasından ve tüm Tanrılık'tan kaynaklanmaya devam etmektedir çünkü onlara şöyle dedi, “Bu nedenle gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin.” Daha sonra da anahtar metin geliyor: “Size buyurduğum her şeye uymayı onlara öğretin.” İsa'nın öğrettiği ve emrettiği nedir? Öğrettikleri Kutsal Yazılar'ın tamamına dayanmaktadır. O, Söz'ün peygamberlik sözlerindeki yetkisi üzerine geldi ve Kutsal Yazılar'daki peygamberlik sözlerinin tamamlanmasıyla Babası'na teslim oldu.

Eğer İsa Kutsal Yazılar'ın tamamını kabul ediyorsa, neden biz de ayısını yapmalıyız? Yine, her şeyin günümüzde bize illaki de uygulanabilir olmadığını ark ettiğimizde bile, Kutsal Yazılar'ın tamamının yetkisini kabul etmeyi nasıl öğreniriz? Cevabını Sebti günü derste söyle.

İsa ve Kutsal Kitap'ın Kökeni ile Tarihi

İsa, Kutsal Kitap'ın, söylediklerinin Allah'ın söyledikleriyle aynı anlamı taşıması bakımından Allah'ın Söz'ü olduğunu öğretti. Onun kökeni Allah'ta bulunmaktadır, bu sebeple hayatın her halinde mutlak yetkiye sahiptir. Allah, isteğini insanoğluna Kutsal Kitap aracılığıyla açıklamak için tarih boyunca çalışmıştır.

Örneğin Matta 19:4, 5 ayetlerinde, İsa, Musa tarafından yazılmış olan bir alıntudan bahseder. Bu metni alır ve şöyle der, “Yaradan başlangıçtan insanları...yarattı ve şöyle dedi: 'Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak.' ” İsa, “Kutsal Kitap der ki” demek yerine, Yaratılış'ın anlatıcısının yazdığını, Yaratan'ın Söz'üne dayandırarak, “Yaradan başlangıçtan insanları yarattı... ve şöyle dedi” diyor. Aslında burada, bu ifade Musa tarafından yazılmış olmasına rağmen, onu yazanın Allah olduğu kabul ediliyor.

Aşağıdaki ayetleri oku. İsa, Kutsal Kitap'ın tarihi şahsiyetlerini ve olaylarını nasıl görüyordu?

Matta 12:3, 4 _____

Markos 10:6-8 _____

Luka 4:25-27 _____

Luk. 11:51 _____

Mat. 24:38 _____

İsa, Eski Ahit halklarını, yerlerini ve olaylarını ısrarla tarihi gerçek olarak ele alıyor. Yaratılış Kitapçığı 1. ve 2. bölümden, 4. bölümdeki Habil'den, Davut'un mayasız ekmeği yemesinden, Elişa'dan ve diğer tarihi şahsiyetlerden bahsediyor. Sürekli olarak eski zaman peygamberlerinin çıktıkları acılardan bahsediyor (*Mat. 5:12, Mat. 13:57, Mat. 23:34–36, Mar. 6:4*). Ayrıca bir uyarıda bulunurken, Nuh'un zamanını tarif ediyor: “Nuh'un gemiye bindiği güne dek, tufandan önceki günlerde insanlar yiyip içiyor, evlenip evlendiriliyorlardı. Tufan gelinceye, hepsini süpürüp götürünceye dek başlarına geleceklerden habersizdiler. İnsanoğlu'nun gelişi de öyle olacak” (*Mat. 24:38–39*). İsa'nın, Allah'ın hükmünün bu muazzam işinden, tarihi bir olay olarak bahsettiğine dair her bulguya sahibiz.

İsa'nın Kendisi'nin bu tarihi kişilerden gerçek kişiler olarak bahsediyor olması, Hristiyan olduklarını iddia edenlerin dahi, genellikle varlığını reddettiği Şeytan'ın ayartmalarının gücü hakkında ne söylüyor? Biz neden bu tuzağa asla düşmemeliyiz?

Elçiler ve Kutsal Kitap

Yeni Ahit yazarları da Kutsal Kitap'a aynı İsa'nın yaklaştığı şekilde yaklaşıyorlar. Öğreti, ahlâk ve peygamberlik sözünün tamamlanması konularında, Eski Ahit onlar için Allah'ın yetkili Sözü'ydü. Bu adamların Kutsal Kitap'ın her hangi bir parçasının yetkisini ya da gerçekliğini sorgulayan bir şey söylediklerini veya bir harekette bulduklarını gösteren bir şeyi hiçbir yerde bulamayız.

Aşağıdaki ayetler, elçilerin Allah'ın Sözü'nün yetkisini nasıl anladıkları konusunda bize ne öğretiyor?

Elç. 04:24–26 _____

Elç. 13:32–36 _____

Rom. 9:17 _____

Gal. 3:8 _____

Bu ayetlerde, Kutsal Yazılar'ın Allah'ın Kendisinin sesi ile ne kadar yakından ilişkili olduklarına dikkat et. Elçilerin İşleri 4. bölümde, Kutsal Ruh tarafından doldurulmadan hemen önce, öğrenciler Petrus ve Yuhanna kurtarıldığı için Allah'ı övüyorlar. Övgülerinde, seslerini yükselterek Allah'ın Yaratıcılığı ve kulu Davut aracılığıyla konuştuğunu beyan ediyorlar. Yani, Davut'un sözleri Allah'ın sözleridir. Elçilerin İşleri 13:32–36 ayetlerinde, Pavlus bir kez daha Davut'tan alıntı yapıyor fakat onun sözleri Allah'a atfediliyor. 32. ayet şöyle der: “Tanrı... atalarımıza verdiği sözü.”

Romalılar 9:17 ayetinde özne olarak Allah'ın uygun olacağı yerde, Pavlus “Kutsal Yazılar” diyor: “Çünkü Kutsal Yazılar Firavun'a şöyle diyor” (CAN). Galatyalılar 3:8 ayetinde özne olarak “Allah” yerine “Kutsal Yazılar” kullanılıyor, bu da Allah'ın Sözü'nün Allah'ın Kendisiyle ne kadar yakından bağlantılı olduğunu gösteriyor.

Aslında Yeni Ahit yazarları Eski Ahit'e Allah'ın Sözü olarak eşit oranda dayanıyorlar. Yeni Ahit'te, Eski Ahit'ten yüzlerce alıntı var. Bir araştırmacı, Yeni Ahit'te belirli şekilde 2688 defa Eski Ahit'ten bahsedildiğini saptamıştır. Bunlardan 400 tanesi Yeşaya, 370 tanesi Mezmurlar, 220 tanesi Mısır'dan Çıkış kitapçıklarıdır. Buna bir de imaları, temaları ve motifleri eklersek sayı çok daha büyük olabilir. Kitapçıklar Eski Ahit'in peygamberlik sözlerine yapılan atıflarla dolup taşmaktadır. Bu alıntılara genellikle “diye yazılmıştır” ifadesi eklenir (Mat. 2:5, Mar. 1:2, 7:6, Luk. 2:23, 3:4, Rom. 3:4, 8:36, 9:33, 1Ko. 1:19, Gal. 4:27, 1Pe. 1:16). Bütün bunlar, İsa'nın ve elçilerin öğretilerinin Eski Ahit'in Kutsal Yazılar'ını temel aldığını doğrulamaktır.

Bu örnekler, Kutsal Yazılar'ın yetkisine olan güvenimizi sarsacak tüm düşüncelerin ne kadar tehlikeli olduğuna dair bize ne öğretmeli?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *The Desire of Ages [Sevgi Öğretmeni]* kitabından, 57–63 sayfalarındaki “Bir Çocuk olarak” ve 99–109 sayfalarındaki “Denenme” bölümlerini oku.

İnsanlar kendilerini Allah’ın Sözü’nden, hatta Allah’tan daha akıllı sanıyorlar ve sağlam zemine basıp diğer her şeyi Allah’ın Sözü ile sınamak yerine, bilim ve doğaya dair kendi fikirlerine dayanarak Söz’ü sınyıyorlar. Söz onların bilimsel fikirleriyle aynı doğrultuda olmadığında ise doğru kabul etmek için yetersiz bulunarak terk ediliyor.”—Ellen G. White, *Signs of the Times [Vakitlerin İşaretleri]*, 27 Mart 1884, s. 1.

“O’nun Söz’ünde açıklandığı şekliyle Allah’ın bilgeliğini ve gayesini en yakından tanımış olanlar, zihinsel güce sahip kişilere dönüşüyorlar ve onlar büyük Öğretmen İsa Mesih ile etkili işçiler olabilirler. . . . İsa halkına gerçeğin sözlerini bildirdi ve onların hepsi bu sözlerin tüm dünya tarafından bilinmesi için yapılan çalışmaya katılmaya çağrılıyorlar. . . . Gerçekten, sözden başka kutsanma yoktur. O halde, onun herkes tarafından anlaşılmasının gerekliliği ne kadar zaruri!”—Ellen G. White, *Fundamentals of Christian Education [Hristiyan Eğitiminin Temelleri]*, s. 432.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ İsa’nın, Müjde yazarlarının ve Pavlus’un Eski Ahit’in Kutsal Yazıları’nı Allah’ın Sözü olarak ele almış olmaları, günümüzdeki modern Kutsal Yazı görüşlerinin birçoğunun neden yanlış olduğu ve onları öğreten kim olursa olsun bu tartışmalara asla düşmememiz gerektiğine dair bize ne anlatmalı?
- ❷ Günümüz kutsal kitap bilginlerinin şüpheciliklerine kapılarak nerelere gittiklerine dair bir fikir vermesi için, birçoklarının kabul etmediği birkaç şeyden bahsedelim. Altı günde yaratılışın gerçekliğini kabul etmeyerek milyarlarca yıl süren evrimi kabul ediyorlar. Düşmemiş bir dünyadaki günahsız Adem’i kabul etmiyorlar. Dünya çapındaki tufanı kabul etmiyorlar. Bazıları İbrahim’in gerçekten yaşamış olduğunu kabul etmiyor. Bazıları Mısır’dan çıkış öyküsünü kabul etmiyor. Bazıları, O’nun bedenlenirilişi de dahil İsa’nın mucizelerini kabul etmiyor. Bazıları peygamberlerin bazen yüzyıllar hatta bin yıl öncesinden geleceği anlattığı öngörücü peygamberliği kabul etmiyor. Bu sonuçlar, insanların Kutsal Yazılar’ın yetkisinden ve gerçekliğinden şüphe etmeye başladığında ne olduğuna dair bize ne anlatmalı? Ayrıca, böyle insanların gerçeği açık bir şekilde kavramalarına yardım etmek için kullanılabilecek yöntemler nelerdir?
- ❸ Salı gününün dersinin sonundaki soruyla ilgili, Kutsal Yazılar’ın tamamının, günümüzde bize uygulanması gerekli olmayan bölümlerin bile, nasıl esinlenmiş olabileceğinden ne anlıyoruz?

Potluck Kalpleri Kazandı

Andrew McChesney, Adventist Müjdeleme

Sebt günlerinde, tatilciler Rusya'nın popüler Karadeniz tatil beldesi Gelendzhik'teki Yedinci Gün Adventist kilisesine akın ettiler.

Sibirya, Ural Dağları ve diğer bir çok uzak Rus bölgelerinden gelen ziyaretçiler pastör Andrey Prokopen'e Filipinler'deki Uluslararası Adventist İleri Araştırmalar Enstitüsü'nde okurken öğrendiği özel bir şeyi hatırlattı. Ziyaretçiler kampüs kilisesine geldiğinde, Andrey ve diğer öğrenciler daha sonra sırayla onlara Şabat sofrasından yemek verdiler.

Andrey, Rus kilisesinde misafirlere benzer bir Şabat sofrası yapılmasını önerdi. Kilisenin her biri altı ila yedi üyeden oluşan altı Sebt Okulu sınıfının sırayla yiyecek temin edebileceğini öne sürdü.

Bir sonraki Şabat vaazından sonra, cemaatteki 20 tatilci, kilisenin mutfağında öğle yemeği için kalma davetini memnuniyetle kabul etti. Ziyaretçiler dolduktan ve mutlu olduktan sonra Andrey onlardan kendilerini tanıtmalarını ve nasıl Adventist olduklarını paylaşmalarını istedi.

Ortaya çıkan kişisel tanıklıklar güçlüydü ve kilise üyeleri onları duymaktan zevk alıyordu. Andrey daha fazla insanın bu hikayeleri duymasını istedi ve Adventist olmayan komşuları ibadet ve yemek için kiliseye davet etmeye başladı.

Bir Şabat günü, bir Adventist tatilci, II. Dünya Savaşı sırasında trenle Batı cephesine seyahat eden askerler için yemek hazırlayan bir aşçı olan dedesi hakkında dikkat çekici bir hikaye anlattı. Aşçı, sıkı çalışmasından ve alkolsüz yaşam tarzından dolayı çok saygındı, ancak Sebt günü çalışmayı reddeden bir Adventistti. Üstleri ona cumartesi günleri izin veremedi ama onu kaybetmek istemediler. Sonunda komutan onu çağırdı.

"Arkadaşım, seni cuma günü kovacağım" dedi. "Daha sonra seni pazar günü işe alacağım." Düzenleme iyi çalıştı. Savaşın geri kalanı boyunca, aşçı her cuma kovuldu ve her pazar yeniden işe alındı.

Tatilci büyükbabasının hikayesini anlatmayı bitirdiğinde, masada Adventist olmayan bir ziyaretçi konuştu.

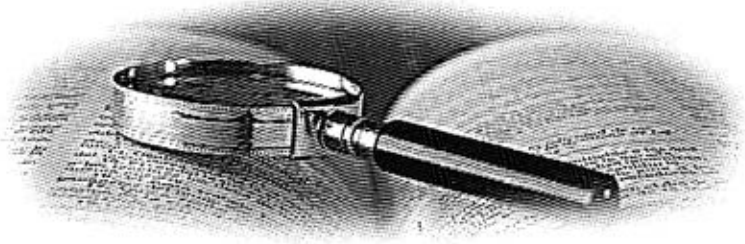
"Adventist olmak istiyorum" dedi.

Andrey sevinç içinde kadını vaftiz etti. Toplamda, kişisel ifadelerle İsa'ya ilgi duyan dört kişi, Şabat yemeklerinin başlamasından bu yana iki yıl içinde vaftiz edildi.

43 yaşındaki Andrey, kişisel tanıklıklarla verilen yemeğin Şabat kilisesi için büyük bir nimet olduğunu ve Sebt Okulu sınıfı üyelerinin misafirlere ilgilenmeleri için birlikte çalıştıklarında yakınlaşmalarına yardımcı olduğunu söyledi.

"Kişisel tanıklıklar çok önemlidir" dedi. "Bize Tanrıyı, merhametini ve O'nun bizim Tanrımız olmasının arzusunu gösterirler."

İlahiyatımızın Yetkili Kaynağı–Kutsal Kitap

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Mar. 7:1–13; Rom. 2:4; 1 Yu. 2:15–17; 2Ko. 10:5, 6; Yu. 5:46, 47; Yu 7:38.*

HATIRLAMA METNİ: “Tanrı’nın öğretilerine ve bildirisine dönmek gerek! Böyle düşünmezlerse, onlar için hiç şafak sökmeyecek” (*Yeşaya 8:20*).

İnançlarımızı desteklemek için Kutsal Yazılar’ı kullanmayan hiçbir Hristiyan kilisesi yoktur. Fakat Kutsal Yazılar’ın ilahiyatlarındaki işlevi ve yetkisi her kilisede aynı değildir. Aslında Kutsal Yazılar’ın işlevi kiliseden kiliseye büyük ölçüde farklılık gösterir. Bu, Kutsal Yazılar’ı yorumlamamıza etki eden birbirinden farklı beş etkili kaynağı çalışarak araştıracağımız önemli fakat karmaşık bir konu: gelenek, tecrübe, kültür, akıl ve Kutsal Kitap’ın kendisi.

Bu kaynakların her ilahiyatta ve her kilisede önemli işlevleri vardır. Hepimiz bizi etkileyen çeşitli geleneklerin ve kültürlerin bir parçasıyız. Hepimiz düşünme biçimimizi şekillendiren ve kavrayışımıza etki eden tecrübeler yaşadık. Hepimizin şeyleri düşünecek ve değerlendirecek bir akli var. Hepimiz Kutsal Kitap’ı okuyor, Allah’ı ve O’nun isteğini anlamak için ondan yararlanıyoruz.

Bu kaynaklardan hangileri ya da hangilerinin birleşimi Kutsal Kitap’ı yorumlama biçimimiz ve bunların birbirleriyle ilişkili olarak nasıl kullanıldıkları konusunda nihai yetkiye sahip? Kaynaklardan herhangi birine ya da birkaçına verilen öncelik, farklı vurgulara ve sonuçlara yol açacak ve sonuçta tüm ilahiyatımızın yönünü belirleyecek.

*25 Nisan Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Gelenek

Gelenek bizzat kötü değildir. Hayatlarımızdaki tekrar eden işlere belirli bir rutin ve yapı sağlar. Köklerimizle bağlantılı kalmamıza yardımcı edebilir. Bu yüzden geleneğin dinde de önemli bir işlevi olması şaşırtıcı değil. Fakat aynı zamanda gelenekle bağlantılı bazı tehlikeler de mevcut.

Markos 7:1–13 ayetleri İsa'nın Kendi zamanındaki bazı insani geleneklere nasıl tepki verdiğiine dair bize ne öğretiyor?

İsa'nın karşı koyduğu gelenek, Yahudi toplumunda öğretmenden öğrenciye dikkatle aktarılmıştı. İsa'nın zamanında, Kutsal Kitap'ın yanı sıra bir değer üstlenmişti. Fakat gelenek uzun zaman içinde büyüme eğilimine sahiptir ve bu şekilde en başta Allah'ın tasarımı olmayan çok sayıda ayrıntı ve unsur gittikçe birikir. Bu insani gelenekler—her ne kadar “atalar” (bkz. Mar. 7:3, 5), yani Yahudi toplumunun dini önderleri tarafından desteklenip saygı görsen de—Allah'ın buyruklarına eş değillerdir (bkz. Mar. 7:8, 9). Onlar insani geleneklerdi fakat sonunda, “Tanrı'nın sözünü geçersiz” (Mat. 7:13) kılacak noktaya gelmişlerdi.

1. Korintliler 11:2 ve 2. Selanikliler 3:6 ayetlerini oku. Allah'ın Sözü ile insani gelenekleri birbirinden nasıl ayırıyoruz? Bu ayrımı yapmamız neden çok önemli?

Allah'ın yaşayan Sözü, bizde ona karşı saygılı ve imanlı bir tavır oluşmasını sağlar. Bu iman, belirli bir gelenek doğurur. Fakat bizim imanımız, daima isteğini Allah'ın Yazılı Sözü'nde açıklamış olan, yaşayan Allah'a bağlı olmalıdır. Bu sebeple Kutsal Kitap, tüm insani geleneklerin yerine geçen bir işleve sahiptir. Kutsal Kitap, tüm geleneklerin, iyi olanların bile üzerindedir. Allah ve O'nun Sözü'nden doğmuş olan gelenekler, sürekli olarak Kutsal Yazılar'ın cetveliyle sınanmalıdırlar.

Bizim kilise olarak yaptıklarımız içinde “gelenek” olarak sınıflandırılabilir ne var? Onları kutsal kitap öğretilerinden ayırmak neden her zaman önemli? Cevabını Sebt günü derste söyle.

Deneyim

Romalılar 2:4 ve Titus 3:4, 5 ayetlerini oku. Allah'ın iyiliğini, hoşgörüsünü, bağışlayıcılığını, merhametliliğini ve sevgisini nasıl tecrübe ederiz? İmanımızın soyut, düşünsel bilgidен ibaret olmaması, gerçekten tecrübe ettiğimiz bir şey olması neden önemli? Aynı zamanda, tecrübelerimiz hangi yollarla Kutsal Kitap'la çatışabilir hatta bizi imanımızda yanlış yönlendirebilir?

Deneyim bizim insani var oluşumuzun bir parçasıdır. Duyularımıza ve düşüncelerimize güçlü bir şekilde etki eder. Allah bizi, O'nun yaratımıyla hatta Kendisiyle olan ilişkimiz, önemli ölçüde deneyimimize bağlı ve onunla şekillenecek şekilde tasarlamıştır.

Allah'ın arzusu, bizim ilişkilerin, sanatın, müziğin ve yaratımın harikalarının güzelliğini, aynı zamanda da O'nun kurtuluşunun sevincini ve Söz'ündeki vaatlerin gücünü tecrübe etmemizdir. Bizim dinimiz ve imanımız sadece öğreti ve akılcı kararlardan daha fazlasıdır. Allah görüşümüze ve hatta O'nun Söz'ünü kavrayışımıza önemli ölçüde deneyimlerimiz şekil verir. Fakat konu Allah'ın isteğini bilmeye geldiğinde, deneyimlerimizin sınırlarını ve yetersizliklerini de açıkça görmeliyiz.

2. Korintliler 11:1–3 ayetindeki uyarı nedir? Bu, deneyimlerimize güvenmenin sınırlarına dair bize ne anlatmalı?

Deneyimler çok aldatıcı olabilirler. Kutsal kitap diliyle, deneyim uygun ortamına sahip olmak zorundadır. Kutsal Yazılar tarafından şekillendirilmeli ve Kutsal Yazılar tarafından yorumlanmalıdır. Bazen Allah'ın Sözü ve isteğine uymayan bir şey tecrübe etmek isteriz. Kendi tecrübelerimiz ve arzularımızın da üzerinde Allah'ın Sözü'ne güvenmeyi öğrenmeliyiz. Tecrübemizin her zaman Allah'ın Sözü ile uyumlu olduğundan ve Kutsal Kitap'ın açık öğretisiyle çelişmediğinden emin olmak için sürekli tetikte olmalıyız.

Ana buyrukların Allah'ı sevmek ve diğerlerini sevmek olduğu bir inanç (bkz. Mar. 12:28–31), elbette deneyimin önemli olduğu bir inançtır. Aynı zamanda, deneyimimizi her zaman Allah'ın Sözü aracılığıyla sınamamız neden çok gerekli?

Kültür

Hepimiz belirli bir kültürün ya da kültürlerin bir parçasıyız. Ayrıca her birimiz kültür tarafından şekillendiriliyor ve kültürden etkileniyor. Hiçbirimiz bundan kaçamıyor. Eski Ahit'in aslında ne kadar çok, Eski İsrail'in, etrafındaki kültürler tarafından yozlaştırılmasının öyküsü olduğunu düşün. Bize, günümüzde farklı ya da daha iyi durumda olduğumuzu düşündüren nedir?

Allah'ın Sözü de sadece o kültürle sınırlanmış olmasa da aslında belirli bir kültüre verilmiştir. Kültürel etmenler, Kutsal Kitap'ı anlayışımızı kaçınılmaz biçimde etkiliyor olsa da, Kutsal Kitap'ın ırk, imparatorluk ve sosyal mevki gibi yerleşmiş kültürel sınıflandırmaların ötesinde olduğu gerçeğini unutmamalıyız. Kutsal Kitap'ın tüm insan kültüründen üstün olmasının, hatta her kültürde gördüğümüz günahkâr unsurları dönüştürebilecek ve düzeltebilecek güçte olmasının sebebi işte budur.

1. Yuhanna 2:15-17 ayetlerini oku. Yuhanna bize dünyaya ait şeyleri sevmeyin derken ne demek istiyor? Dünyada yaşayıp dünyasal bir düşünce yapısına sahip olmamayı nasıl başarabiliriz?

Allah'ın yaratımının tüm diğer unsurları gibi kültür de günahın etkisi altındadır. Aynı zamanda da Allah'ın hükmü altında bulunur. Evet, kültürün bazı unsurları imanımızla çok hoş bir şekilde aynı doğrultuda olabilir fakat ikisini birbirinden ayırmak için her zaman dikkatli olmalıyız. Tercihen, Kutsal Kitap imanını, eğer gerekliyse var olan kültüre meydan okumalı ve Allah'ın Sözü'ne sadık bir karşı kültür oluşturmalıdır. Eğer yukarıdan kaynaklanan ve bize demirli bir şeye sahip değilsek, kısa sürede etrafımızda bizi çevrelemekte olana kendimizi teslim ederiz.

Ellen G. White şu bilgiyi veriyor:

“Mesih'in takipçilerinin ilkeler ve görüşler konusunda dünyadan ayrı olmaları fakat kendilerini dünyadan yalıtılmaları gerekir. Kurtarıcı, insanları Allah'ın isteğine uygun olmayan herhangi bir şeye yüreklendirmek için değil, onları kalkındırıp yüceltmek için sürekli olarak aralarına katıldı.”—Ellen G. White, *Counsels to Parents, Teachers, and Students [Anne-Babalara, Öğretmenlere ve Öğrencilere Öğütler]*, s. 323.

Senin kültürünün hangi yönleri kutsal kitap imanına tamamen karşıt doğrultuda? Daha da önemlisi, imanımızı yozlaştırmaya çalışsan bu unsurların karşısında ne şekilde sıkı durabiliriz?

Akıl

2. Korintliler 10:5, 6; Süleyman'ın Özdeyişleri 1:7 ve Süleyman'ın Özdeyişleri 9:10 ayetlerini oku. Düşüncelerimizde Mesih'e bağımlı olmak neden çok önemli? Bilgeliğin başlangıcı neden Rab'den korkmak?

Allah bize düşünme yeteneği ve akıl vermiş. Her insan davranışı ve her teolojik tartışma, bizim düşünebilme ve sonuçlara varabilme kabiliyetine sahip olduğumuzu varsayar. Biz, akla yatkın olmayan bir inancı desteklemiyoruz. Fakat, 18. yüzyıldaki aydınlanma çağı uyanışında, özellikle de Batı toplumunda, insan akılı düşünme ve doğru sonuçlara varma kabiliyetimizin çok ötesinde yeni ve baskın bir role büründü.

Bilgimizin tamamen duyularımızdan elde ettiğimiz tecrübelerle dayandığını savunan görüşün tersine, insan aklının bilginin ana kaynağı olduğunu savunan başka bir görüş var. Rasyonalizm denilen bu görüş, gerçeğin duyulardan kaynaklanmadığı, tersine düşünsel olduğu ve akıldan türediği düşüncesidir. Diğer bir deyişle, kesin gerçekler vardır ve bizim aklımız doğru onları kavrayabilir. Bu, insan aklını gerçeğin sınıyıcısı ve standardı yapıyor. Akıl, kilisenin ve daha da önemlisi Allah'ın Sözü olan Kutsal Kitap'ın yetkisi de dahil, diğer her şeyin önünde boyun eğmek zorunda olduğu yeni hakim oldu. İnsan akılı ile belli şekilde açıklanmayan her şey terk edildi ve meşruluğu sorgulandı. Bu tutum Kutsal Yazılar'ın büyük bölümünü etkiledi. İsa'nın bedenen dirilişi, bakirenin doğurması ya da altı gün süren yaratım ve benzeri mucizelerle Allah'ın doğaüstü işlerinin tümü artık doğru ve güvenilir kabul edilmemeye başladı.

Aslında, bizim muhakeme yeteneğimizin bile günahın etkisi altında olduğunu ve onun Mesih'in egemenliği altına sokulması gerektiği gerçeğini unutmamalıyız. İnsanlar anlama konusunda karanlıktadır ve Allah'a yabancılaşmışlardır (*Ef. 4:18*). Allah'ın Sözü tarafından aydınlatılmaya ihtiyacımız var. Dahası, Allah'ın bizim yaratıcımız olduğu gerçeği, kutsal kitap diliyle, insan aklımızın Allah'tan bağımsız ya da kendi kendine işleyen bir şey olarak yaratılmadığını gösteriyor. Tersine, "RAB korkusudur bilgeliğin temeli" (*Özd. 9:10, Özd. 1:7 ile karşılaştır*). Ancak, Allah'ın Yazılı Sözü ile somutlaşmış olan vahyini hayatlarımızın hakimi olarak kabul ettiğimizde ve Kutsal Kitap'ta yazanı takip etmekte istekli olduğumuzda doğru bir şekilde muhakeme yapabiliriz.

Yüzyıllar önce, Amerikan başkanı Thomas Jefferson, kendi görüşüne göre akla uygun olmayan her şeyi dışarıda bırakarak kendi Yeni Ahit yorumunu ortaya çıkarmıştı. Diriliş de dahil, İsa'nın neredeyse bütün mucizeleri gitmişti. Sadece bu, gerçeği anlamak için insan aklının sınırları hakkında bize ne öğretilmeli?

Kutsal Kitap

Kutsal Kitap'ın içeriğini, biz insanlara ilham ederek açıklamış olan Kutsal Ruh, bizi asla Allah'ın Sözü'ne aykırı bir şekilde yönlendirmez ya da Allah'ın Sözü'nden saptırmaz. Yedinci Gün Adventistleri için Kutsal Kitap, insan geleneği, deneyimi, aklı ya da kültüründen daha yüksek bir yetkiye sahiptir. Yalnızca Kutsal Kitap, diğer her şeyin onunla sınanması gereken standarttır.

Yuhanna 5:46, 47 ve Yuhanna 7:38 ayetlerini oku. İsa Mesih'e göre, ruhsal konuları anlamak için nihai kaynak Kutsal Kitap'tır. Kutsal Kitap İsa'nın gerçek Mesih olduğunu ne şekilde doğrulamaktadır?

Bazı kişiler Kutsal Ruh'tan özel "vahiylere" ve talimatlar aldıklarını iddia etmekte fakat bunlar Kutsal Kitap'ın açık mesajına ters düşüyor. Onlar için, Kutsal Ruh Allah'ın Sözü'nden daha yüksek bir mertebeye erişmiş. Her kim Allah'ın ilham edilmiş ve Yazılı Sözü'nü hükümsüz kılar ve açık mesajını geçiştirirse, tehlikeli zeminde yürüyor ve Allah'ın Ruhu'nun rehberliğini takip etmiyor demektir. Kutsal Kitap bizim yegâne teminatımızdır. İman ve uygulamaya ilişkin tüm konularda tek güvenilir kaide odur.

"Kutsal Ruh, Kutsal Yazı sayesinde insanların yüreklerine hitap eder ve onların düşüncelerine gerçeği iletir. Böylece kişiyi yanlışlardan uzaklaştırır. İsa, Gerçeğin Ruhu ve Allah'ın Sözü aracılığıyla seçilmiş halkının kendisine yaklaşmasını sağlar."—Ellen G. White, *Sevgi Öğretmeni*, s. 664.

Hiçbir zaman Kutsal Ruh'un Allah'ın Sözü'nün yerine geçtiği anlaşılmamalıdır. Aksine, O Kutsal Kitap'la uyum içinde ve onun aracılığıyla çalışarak bizi Mesih'e çeker, böylece Kutsal Kitap'ı ruhsallık için yegâne hakiki standart haline getirir. Kutsal Kitap iyi bir öğretiyi sağlar (*bkz. 1Ti. 4:6*), Allah'ın Sözü olduğu için güvenilir ve tümüyle kabul edilmesi gerekir. Kutsal Yazılar hakkında karar vermek bizim üzerimize düşmez. Tersine Allah'ın Sözü bizi ve bizim düşüncemizi yargılama yetkisine sahiptir. Sonuçta o, Allah'ın Kendisinin Yazılı Sözü.

Ruhsal konularda, Kutsal Kitap neden kişisel izlenimlere göre daha güvenilir bir rehberdir? Kutsal Kitap'ı tüm öğretileri, hatta kendi ruhsal tecrübemizi sınamamız gereken standart olarak kabul etmediğimiz zaman bunun sonuçları ne olur? Eğer ruhsal konularda kişiye vahiy son söz ise, bu neden karmaşa ve hatadan başka bir şey yol açmaz?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Büyük Mücadele* kitabında 598-607. sayfa-
lardaki “Kutsal Yazılar’ın Koruyuculuğu” bölümünü oku.

Bizim Allah’ın Sözüne dair tefekkürümüzde, gelenek, deneyim, kültür, akıl ve Kutsal Kitap hepsi bulunmakta. Belirleyici soru şu: Bizim ilahiyatımızda bu kaynakların hangisi son sözü söylüyor ve nihai yetkiye sahip? Kutsal Kitap’ı onaylamak başka bir şey, Kutsal Ruh’un hizmeti aracılığıyla hayatımıza etki etmesine ve onu değiştirmesine büsbütün izin vermek başka bir şey.

Bir anlamda, kültür, tecrübe, akıl ve hatta gelenek öz olarak illaki kötü değildir. Bunlar Kutsal Yazılar’ın öğrettikleriyle çeliştikleri noktada sorun olmaya başlarlar ve bunun sıklıkla gerçekleşeceğinin bilinmesi gerekiyor. Asıl kötü olan, bunların Allah’ın Sözü’nün önüne geçtikleri zamanlardır. Eski Ahit ve Yeni Ahit zamanlarındaki sapkınlık kayıtlarının pek çoğu dışarıdan kaynaklanan etkilerin ilahi vahyin önüne geçtiği bu zamanlara aittir.

TARTIŞMA SORULARI:

- 1 Allah’ın yasasının ruhunu yaşamak yerine bazı insan geleneklerini ayrıntılı şekilde sürdürmek neden daha kolay: Rabbimiz Allah’ı bütün yüreğimle, bütün canımla ve bütün aklımla sevmek ve komşumu da kendim gibi sevmek (bkz. Mat. 22:37–40)?
- 2 Çarşamba gününün son sorusuna verdiğin cevabı derste söyle. Kilisemizde geleneğin işlevi ne olmalı? Dini geleneklerdeki bereketler ve zorlukların neler olduklarını görüyorsun?
- 3 Ne kadar iyi olursa olsun, geleneğin bizim nihai ölçümüz ve yetkimiz olarak Allah’ın Yazılı Sözü’nün yerini almadığından nasıl emin olabiliriz?
- 4 Bir kişinin düşünde Rabb’in kendisiyle konuştuğunu ve Yeni Ahit döneminde asıl dinlenme ve ibadet gününün Pazar günü olduğunu söylediğini farz et. Bu düşü gören kişiye nasıl tepki verirdin ve böyle bir öykü, deneyimin nasıl her zaman Allah’ın Sözü ile sınanmasının gerekli olduğuna dair bize ne öğretiyor?
- 5 Sınıfta kilisenizin içinde bulunduğu kültür hakkında konuş. Bu kültür imanına ne şekilde etki ediyor? Tarihten, bugün geriye baktığımızda kültürün kilise üyelerinin davranışlarında olumsuz bir etkiye yol açtığını gördüğümüz hangi örnekleri bulabiliriz? Aynı hatalara düşmemek için bundan hangi dersleri çıkartabiliriz?

Finlandiya'daki Sürpriz Paket

Andrew McCbesney, Adventist Müjdeleme

Altı yaşındaki Timo Flink, Arthur Maxwell'in *Kutsal Kitap Hikâyesi*'nde İsa'nın ikinci gelişinin olduğu bir resme hayranlıkla baktı. Okuma yazması yoktu. Meleklerin bulutunun üzerinde oturan İsa'ya gözünü dikti. "Meleklerle ayak uydurmak istiyorum" diye düşündü Timo.

Genç bir yetişkin olarak Tanrı'ya hizmet etmek istedi, ancak bilgisayarlar aklını başından alıyordu. Yazılım mühendisi olmak için çalışırken, her cuma akşamı bir pastörle Kutsal Kitabı tartışan bir grup genç yetişkine katıldı.

Çok geçmeden grup bebek vaftiziyle ilgili bir tartışma içine girdi. Timo'nin kilisesi bebek vaftizi yapıyordu ancak gruptaki birkaç genç suya tam batırılma ile vaftiz edilen başka bir pazar kilisesine aitti. Timo pastörün bebek vaftizini savunduğuna şaşırды ancak bu uygulamayı İncil'de destekleyen bir şey bulamadı.

Aynı zamanda Timo, Vahiy bölümünü okuyan bir gruba katıldı. Kitabın önemli olduğunu hissetti ama anlayamadı. Anlamak için dua etti.

Tereddütlerinin en yoğun olduğu zamanda, bahar tatili sırasında ailesini ziyaret etti. Yemek için otururken gördüğü bir kitaba şaşırды. Babası fazla okumazdı. Kitabın neden mutfak masasında olduğunu merak etti. "Bu ne?" diye sordu.

"Postacı onu dün teslim etti" dedi babası. "Uzak bir akrabadan."

Timo kitaba daha yakından baktı. Kitabın adı *Büyük Mücadele* idi ve daha küçük metinde yazılan "Eski peygamberlikler gerçekleşiyor" sözlerini okudu. O anda, çocukluğundaki İsa'nın ikinci gelişine ile ilgili olan resmi hatırladı.

Üç gün sonra kitabı bitirmişti. Vahiy ve bebek vaftiziyle ilgili tüm soruları cevap bulmuştu. "Aradığım şey buydu" diye düşündü.

Timo o yaz ve sonbaharda kitabı üçüncü kez tekrar okudu. Daha sonra Adventist kilisesinde bir Daniel semineri için gazete ilanı gördü. *Büyük Mücadele*'deki Adventistleri okumuştu ve oraya gitti. Vaftiz edildi.

Vaftiziyle ilgili bir yazı, daha sonra tüm vaftizlerle ilgili duyurular yayınlayan kilise dergisinde yayınlandı. Finlandiya'dan kitabı postalayan uzak akrabası vaftiz haberine çok sevindi.

Timo, pastör olmak için bilgisayarlardan vazgeçti ve şu anda 45 yaşında olup, Finlandiya'daki Adventist Kilisesi için iletişim direktörlüğü yapıyor. Bu güne kadar *Kutsal Kitap Hikâyesi*'nin büyükannesinin evinde nasıl ortaya çıktığını bilmiyor. Bir şekilde kitabın Fince yazılmış baskısını buldu ve onu ziyaret ettiğinde ona baktı.

Büyük Mücadele kalbinde özel bir yere sahiptir. Her cuma akşamı aile ibadetleri için kitaptan okur. "Karım, çocuklarımıza şimdi karşı karşıya olduğumuz şeyin daha ciddi yönlerini öğretmemiz gerektiğini düşündü" dedi. "Bu yüzden bir *Büyük Mücadele* yapmaya karar verdik."

Bu çeyreğin onüçüncü Sebti Günü'nde bir kısmı verilen bağışın bir kısmını, Avrupa Ötesi Ülkeler Bölgesinin bir parçası olan Finlandiya alacaktır.

Yalnızca Kutsal Yazılarla –Sola Scriptura

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *1Ko. 4:1–6; Tit. 1:9; 2Ti. 1:13; Mar. 12:10, 26; Luk. 24:27, 44, 45; Yşa. 8:20.*

HATIRLAMA METNİ: “Tanrı’nın sözü diri ve etkilidir, iki ağızlı kılıçtan daha keskindir. Canla ruhu, ilikle eklemeleri birbirinden ayıracak kadar derinlere işler; yüreğin düşüncelerini, amaçlarını yargılar” (*İbraniler 4:12*).

Protestanların “Yalnızca Kutsal Yazılar” (*sola scriptura*) savı, Kutsal Yazılar’ı ilahiyatın yegâne standardı ve belirleyici kaynağı seviyesine yükseltti. Kutsal Yazılar ve geleneğin üzerinde duran Roma Katolik ilahiyatının tersine, Protestan imanını “yalnızca” anahtar kelimesini vurguladı; yani iman ve öğreti konularında yalnızca Kutsal Yazılar nihai yetkilidir.

Roma’ya ve onun yıllardır öğretmekte olduğu yanlışlara karşı başlattığı isyanda, Protestan kilisesine belirleyici güç ve yetkiyi sağlayan Kutsal Kitap’tı. Kutsal metinlerden bir çok farklı anlamın çıkartılabildiği Kutsal Yazılar’ın mecazi yorumuna karşılık, Protestan Reformcular, dilbilgisini ve kutsal metinlerin kelime anlamını ciddiye alan, Kutsal Kitap’ın gramatik-tarihsel yorumunun önemi üzerinde durdular.

Bu hafta *sola scriptura* ilkesini ayrıntılı şekilde inceleyeceğiz. *Sola Scriptura* ilkesinin, Allah’ı Sözü’nü doğru şekilde anlamak için zaruri olan, kutsal yazıların yorumlanmasına dair bazı temel ilkeleri işaret ettiğini öğreneceğiz. Biz, Protestanlar olarak Kutsal Kitap’ın nihai öğretisel yetkili olduğunu savunmalıyız.

*2 Mayıs Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Yöneten Ölçü olarak Kutsal Yazılar

Yedinci Gün Adventistleri başlangıçlarından beri kendilerini Kitap'ın insanları, yani Kutsal Kitap'a inanan Hristiyanlar olarak görmüşlerdir. Biz, *Sola Scriptura* (yalnızca Kutsal Yazılarla) ilkesini doğrulamak için, Kutsal Kitap'ın benzersiz yetkisini kabul ediyoruz. *Yalnızca* Kutsal Yazılar bizim ilahiyatımız için yöneten ölçüdür ve yaşam ile öğreti için nihai yetkilidir. Dinsel deneyim, insan aklı ya da geleneği gibi diğer kaynaklar Kutsal Kitap'a hizmet ederler. Aslında, *Sola Scriptura* ilkesi, Kutsal Yazılar'ın yetkisini kilise ve onun yorumuna bağımlı olmaktan koruma amacı taşıyordu fakat aynı zamanda yorumunun standardının Kutsal Kitap dışından kaynaklanması olasılığını da bertaraf etmiş oldu.

1 Korintliler 4:1–6, ayetlerini, özellikle de Pavlus'un bize “Yazılmış olanın dışına çıkmayın” dediği 6. ayeti oku. Bu nokta bizim imanımız açısından neden bu kadar önemli?

Yazılmış olanın dışına çıkmama ilkesi, kutsal kitap arkeolojisi ya da tarih gibi diğer çalışma alanlarının sağladığı bilgileri dışarıda bırakmıyor. Diğer alanlar, bazı kutsal kitap unsurlarına ve kutsal metinlerin arka planına ışık tutabilir ve bu şekilde kutsal ayetleri daha iyi anlamamıza yardım edebilirler. Bu ifade, yorumlama işinde kullanılan sözlükler, lügatlar ve diğer kitap ve yorumlar gibi diğer kaynakları da dışarıda bırakmıyor. Fakat Kutsal Kitap'ın doğru yorumlanmasında, Kutsal Yazılar'ın kendisi tüm diğer unsurlardan, tekniklerden ve ikincil yardımlardan daha fazla öneme sahiptir. Diğer bakış açılarının, bir bütün olarak Kutsal Yazılar'ın bakış açısından değerlendirilmeleri gerekir.

Sola Scriptura ilkesini yaşama geçirdiğimizde, olumlu bir şekilde doğru-ladığımız şey şudur; eğer imanımızın yorumundan bir anlaşmazlık ortaya çıkarsa, o zaman yalnızca Kutsal Yazılar yetki sahibidir ve diğer tüm kaynakları ya da kilise geleneğini aşar ve onları yargılar. Kutsal Kitap'ta yazılmış olanın ötesine geçmemeli ya da dışına çıkmamalıyız. Gerçek Hristiyanlık ve inandırıcı müjde vaazı, Kutsal Yazılar'ın yetkisine sıkıca bağlı olunmasına dayanır.

“Yalnızca Kutsal Yazılar, yeryüzündeki tüm yazıların ve öğretilerin gerçek Rabb'i ve efendisidir.”—Martin Luther, *Luther'in İşleri 32. Cilt: Reformcunun Kariyeri II*, s. 11, 12.

Elçilerin İşleri 17:10–11 ayetlerini oku. Bu ayetler, burada Kutsal Yazılar'ın üstünlüğü ile ilgili konuştuklarımıza dair nasıl bilgi veriyorlar?

Kutsal Yazılar'ın Bütünlüğü

Kutsal Kitap'ın kendisi Kutsal Yazılar'ın tümünün Tanrı esinlenmesi olduğunu (*bkz. 2Ti. 3:16*), Kutsal Yazılar'daki hiçbir peygamberlik sözünün kimsenin özel yorumu olmadığını ve Kutsal Ruh tarafından yöneltilen insanların Tanrı'nın sözlerini ilettiklerini (*bkz. 2Pe. 1:20, 21*) savunuyor. Kutsal Kitap'ın nihai yazarı Allah olduğuna göre, Kutsal Yazılar'ın çeşitli bölümleri arasında, öğrettiği anahtar konulara dair temel bir bütünlük ve uyum olduğu sonucuna varabiliriz.

Titus 1:9 ve 2. Timoteos 1:13 ayetlerini oku. Kutsal Kitap'ın bütünlüğü bizim inancımız için neden önemli?

Kutsal Yazılar, yalnızca kendi içindeki, ilahi esininden kaynaklanan bütünlüğüne dayanarak kendi yorumcusu olarak işlev görebilir. Eğer Kutsal Yazılar öğretilerinde kapsayıcı bir bütünlüğe sahip olmasaydı, karşımıza çıkan herhangi meselede, öğretilerde uyumu yakalayamazdık. Kutsal Kitap'ın bütünlüğü olmasa, kilisenin elinde doğruyu yanlıştan ayırmak ve sapkınlığa karşı gelmek için hiçbir şey olmazdı. Terbiye ölçütlerini uygulayacak ya da Allah'ın gerçeğinden sapmaları düzelterek hiçbir temele sahip olmazdı. Kutsal Yazılar, inandırıcılığını ve özgürleştirici gücünü yitirirdi.

Fakat İsa ve kutsal kitap yazarları onun ilahi kökenine dayanan bütünlüğünü biliyorlardı. Bunu, onların sıkça çeşitli Eski Ahit kitapçıklarından eşit ve birbirleriyle uyumlu değerlerde alıntılar yapmalarında görebiliriz (*Rom. 3:10–18*); Pavlus burada Vaiz [7:20], Mezmurlar [14:2, 3; 5:9; 10:7] ve Yeşaya [59:7, 8] kitapçıklarından Kutsal Yazı alıntıları yapıyor.

Kutsal Kitap yazarları, Kutsal Yazıları içinde ana temaların daha da ilerlediği ayıramaz, uyumlu bir bütün olarak görüyorlardı. Eski Ahit'le Yeni Ahit arasında uyumsuzluk yoktur. Yeni Ahit'te yeni bir müjde ya da yeni bir din de yoktur. Eski Ahit, Yeni Ahit'te geliştirilmiştir ve Yeni Ahit Eski Ahit'in üzerine inşa edilmiştir. Yani, iki Ahit karşılıklı olarak birbirleriyle ilişkilidirler ve bu şekilde birbirlerine ışık tutarlar.

Ayrıca, Kutsal Kitap'ın bütünlüğü, kutsal kitaba dair bir konu çalışırken, öğretimizi sadece yalıtılmış ifadeler üzerine inşa etmek yerine, tüm Kutsal Yazılar'ın (*tota scriptura*) dikkate alınması gerektiğini işaret eder.

Kutsal Kitap'ta birbiri ile çelişkili gibi görünen ayetler ya da metinlerle karşılaştığımızda ne yapmalıyız? Onları çözümlemek için nasıl çalışırız?

Kutsal Yazılar'ın Açıklığı

Eğer Kutsal Kitap'ın metni anlam açısından bulanık olsa, Kutsal Yazılar'a yapılan hiç bir başvuru tek başına bir anlam ifade etmezdi.

Matta 21:42; Matta 12:3, 5; Matta 19:4; Matta 22:31; Markos 12:10, 26; Luka 6:3; Matta 24:15 ve Markos 13:14 ayetlerini oku. İsa'nın tekrar tekrar Kutsal Yazılar'dan bahsetmesi, onun mesajının açıklığına dair ne belirtiyor?

Kutsal Kitap'ın tanıklığı çok nettir: Kutsal Kitap, öğrettiklerinde yeteri kadar açıktır. Kutsal Kitap o kadar açıktır ki, özellikle de en temel öğretilerinde, çocuklar tarafından da yetişkinler gibi anlaşılabilir. Fakat bununla birlikte anlayışımızın derinlere inmesini sağlayacak sınırsız fırsatları da içinde barındırmaktadır. Bize Kutsal Kitap'ın anlamını açıklasınlar diye kilisenin majisterine ihtiyacımız yok. Aslında onun temel öğretileri her imanlı tarafından anlaşılabilirlerdir. O, yorumlanmasını ruhani rahiplik gibi seçkin bir azınlıkla sınırlamak yerine, her imanlının rahipliğini kabul eder. Bu sebeple, Kutsal Kitap kendi başımıza Kutsal Yazıları çalışmamız için bizi yüreklendiriyor çünkü Allah'ın bizim için olan mesajını anlama kabiliyetine sahibiz.

Yerinde bir tespit şöyle diyor: “Kutsal Kitap yazarlarının sürekli örneği, Kutsal Yazılar'ın, eğer açık ve belirgin bir şekilde ima edilen bir tasvir yoksa, yalın ve kelimesi kelimesine anlaşılmalari gerektiğini gösteriyor. . . . Sözcük anlamının ardındaki, sadece ermiş olanların gizemini çözebileceği saklı, gizli mecazi anlamın 'çekirdeğine' ulaşmak için bir 'kabuğu' soymaya gerek yok.”—*The Handbook Of Seventh-day Adventist Theology [Yedinci Gün Adventist İlahiyatı El Kitabı]*, s. 65. Tersine, Kutsal Kitap'ın açıklığı dile, anlama ve Kutsal Yazılar'ın kelimelerine uymaktadır çünkü kutsal kitap yazarları tarafından kastedilen, kutsal kitap metninin öznel, denetimsiz, çoklu anlamları değil, şüphesiz bir gerçektir.

Bunların hiçbiri zaman zaman tamamıyla anlamadığımız ya da kavramadığımız ayetler ya da metinlerle karşılaşmayacağımız anlamına gelmiyor. Sonuçta bu Allah'ın Sözü ve biz de sadece düşkün insanlarız. Bununla birlikte, Allah'ın Sözü, özellikle de kurtuluş meselesiyle ilgili, gerçekten bilmeye ihtiyaç duyduğumuz konularda, yeterli derecede açıktır.

Bazı ayetleri anlamayıp onları daha sonra açıklığa kavuşturulması için bir kenara koyduğun zamanları düşün. Bu tecrübenden benzer bir sorunu yaşayan kişiye belki de yardımcı olabilecek ne öğrendin?

Kutsal Yazılar'ı Kutsal Yazılar Yorumlar

Kutsal Kitap, sadece Kutsal Yazılar temelinde bir bütünlüğe sahip olduğu için, kendi yorumcusu olarak işlev görebilir. Bu bütünlük olmasa, Kutsal Yazılar, bir parça Kutsal Yazı'nın diğer parçaları yorumladığı ve bu şekilde ilgili ayetleri anlamak için bir anahtar olduğu, kendi anlamını açıklayan ışık olamazdı.

Luka 24:27, 44, 45 ayetlerini oku. İsa Kim olduğunu açıklamak için Kutsal Yazılar'a ne şekilde atıfta bulunuyor? Bu, Kutsal Yazılar'ı nasıl kullanabileceğimiz konusunda bize ne anlatıyor?

Kutsal Yazılar'ın Kutsal Yazılar'ı yorumlamasına izin vermekteki güzellik, onun kendi anlamına daha da ışık tutuyor olmasıdır. Bunu yaparken görüşümüzü kanıtlamak için çeşitli ayetleri rastgele sıralamıyoruz. Tersine, dikkatli bir şekilde her metnin içeriğini dikkate alıyoruz. Araştırılmakta olan metnin öncesindeki ve sonrasındaki ayetlerin yanında, söz konusu metnin içinde bulunduğu kitapçığı da göz önünde bulundurmalıyız. Dahası, Pavlus'un dediği gibi Kutsal Kitap'ta “önceden ne yazıldıysa, bize öğretmek için” (*Rom. 15:4*) yazılmış olduğu için, bir konunun üzerindeyken, Kutsal Yazılar'ın o konuda söylediği her şeyi çalışmamız gerekir.

“Kutsal Kitap kendisinin yorumcusudur. Kutsal Yazı, Kutsal Yazı ile karşılaştırılmalıdır. Öğrenci, dünyayı bir bütün olarak ve onu oluşturan parçaların birbiriyle olan ilişkisini görmeyi öğrenmelidir. Kutsal Yazılar'ın büyük ana teması, Allah'ın dünya için olan ilk gayesi, büyük mücadelenin yükselişi ve kurtarıma işi hakkında bilgi kazanmalıdır.”—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 190.

Kutsal Yazı'yı Kutsal Yazı ile karşılaştırırken, Kutsal Kitap'ı etraflıca çalışmak çok önemlidir. Eğer mümkünse bunu onun orijinal dillerini kullanarak, ya da en azından orijinal İbranice ya da Grekçe dilinde bulunan anlama sadık kalınarak yapılmış bir tercüme kullanarak yapmalıyız. Kutsal Kitap'ı iyi bir şekilde anlamak için orijinal dilleri bilmek gerekli olmasa da, biliniyorsa kesinlikle yardımcı olur. Eğer bilinmiyorsa Sözü imanla ve duayla, alçakgönüllülük ve tevazu içinde bir tavırla çalışmak elbette önemli fayda sağlayacaktır.

Ölümlerin durumu gibi sadece birkaç ayete bakıp diğer ayetleri görmezden gelmenin yanıltıcı sonuçlar verebileceği bir öğretiyi düşün. Bu durum, Kutsal Kitap'ın ne öğrettiğini en iyi şekilde anlamak için bir konu hakkında Kutsal Kitap'ın söylediği her şeyi toplayıp okumamızın gerekliliğine dair bize ne anlatıyor?

Sola Scriptura ve Ellen G. White

Yeşaya 8:20 ayetini oku. Öğretimizin ve doktrinimizin ölçütü olarak Kutsal Kitap'ın "öğretisine ve bildirisine" geri dönmek neden her zaman önemli? Bu, Kutsal Kitap kanununun bir parçasına dönüşmemiş olan peygamberlerin hizmeti için ne anlama geliyor?

Yedinci Gün Adventistleri olarak *Sola Scriptura* (yalnızca Kutsal Yazılar) hakkında konuştuğumuzda, kaçınılmaz olarak Allah tarafından esinlenmiş ve O'nun bakiye halkına Allah'ın bir kulu olarak hizmet etmiş olan Ellen G. White hakkındaki soruyla karşılaşırız. Onun yazdıkları ile Kutsal Yazılar arasındaki ilişki nedir?

Ellen G. White'in yazdıkları üstünkörü bir şekilde okunduğunda bile, Kutsal Kitap'ın onun için temel olduğu ve düşüncesi ile ilahiyatı için merkezi olduğu açıkça görülür. Aslında o defalarca Kutsal Kitap'ın en yüksek yetkili ve iman ile uygulamaya ilişkin tüm konularda nihai ölçüt ve kaide olduğunu doğrulamıştı (bkz. *Büyük Mücadele* s. 600). Dahası büyük Protestan ilkesi Yalnızca Kutsal Yazılar'ı açıkça desteklemişti (bkz. *Büyük Mücadele* s.10).

Ellen G. White'in kendi bakış açısından, onun yazıları, Kutsal Yazılarla karşılaştırıldığında "insanları daha büyük olan ışığa yönlendiren küçük ışık"—Ellen G. White, *The Bible (The Advent Review and the Sabbath Herald)*, 20 Ocak 1903). Onun yazıları herhangi bir ciddi Kutsal Kitap çalışması için asla birer kısa yol ya da yenileme değillerdir. Aslında kendisi şöyle demişti: "Siz Kutsal Yazılar'a aşına değilsiniz. Eğer Allah'ın Sözü'nü Kutsal Kitap standardına ulaşma ve Hristiyan kusursuzluğuna varma arzusuyla çalışmış olsaydınız, *Tanıklıklara* ihtiyacınız olmazdı. Siz kendinizi Allah'ın esinlenmiş Kitabıyla tanıştırmayı ihmal ettiğiniz için, O, basit, doğrudan tanıklıklarla size ulaşmaya çalıştı."Ellen G. White, *Testimonies for the Church [Kilise İçin Tanıklıklar]*, 2. cilt, s. 605.

Aslında, onun yazılarının takdir edilmesi gerekir. Kutsal kitap yazarlarının sahip olduğuyla aynı esine sahipler fakat Kutsal Kitap'tan farklı işleve sahipler. Onun yazıları, Kutsal Yazılar'a ek değil, Kutsal Yazılar'a tabidir. O asla yazdıklarının Kutsal Yazılar'ın yerini almasını istemedi; tersine, iman ve uygulamada yegâne kaide olarak Kutsal Kitap'ı yüceltti.

Ellen G. White'in hizmetiyle bize ne kadar muazzam bir armağan verilmiş olduğunu düşün. Bir yandan Kutsal Yazılar'ın üstünlüğünü savunmaya devam ederken, ondan gelen harika ışığı daha iyi takdir etmeyi nasıl öğrenebiliriz?

EK ÇALIŞMA: *Yedinci Gün Adventist İlahiyatı El Kitabı'nda, Kutsal Kitap Yorumu bölümünde, Kutsal Yazılar'ın karşılaştırması kısmında, "Kutsal Kitap Kendi Kendisinin Yorumcusudur", Kutsal Yazılar'ın Tutarlılığı ve Kutsal Yazılar'ın Açıklığı bölümlerini oku, s. 64–66. Education [Eğitim] kitabında, 185–192 sayfalarındaki, 20. Bölüm, "Bible Teaching and Study [Kutsal Kitap Öğretisi ve Çalışması]"; Selected Messages [Seçme Mesajlar] kitabı 3. Ciltte, 29–33 sayfalarındaki, "The Primacy of the Word [Söz'ün Önceliği]" bölümlerini oku.*

"Kutsal Kitap öğrencisine, ona bir acemi ruhuyla yaklaşması gerektiği öğretilmelidir. Onun sayfalarını fikirlerimizi ayakta tutmaya kanıt bulmak için değil Allah'ın ne söylediğini bilmek için karıştırmalıyız. Kutsal Kitap'ı doğru bir şekilde bilmek ancak sözün aracılığı kullanılarak verildiği o Ruh'un yardımı vasıtasıyla kazanılabilir. Ve bu bilgiye sahip olmak için onu yaşamamız gerekir. Allah'ın Sözü'nün tüm buyruklarına itaat etmeliyiz. . . . Kutsal Kitap çalışması bizim en gayretli çabamızı ve dirayetli tefekkürümüzü gerektirir. Madencinin altın cevherini bulmak için toprağı kazması gibi, biz de ciddiyetle ve ısrarla Allah'ın Sözü'ndeki cevheri aramalıyız."—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 189.

"Kutsal Kitap'ı yemeğin, ekmeğin ve suyun, onun ilkelerini kişiliğinin unsurları yaptığında, Allah'tan nasıl tavsiye alacağını daha iyi bileceksin. Bugün sizin önünüzde kıymetli Söz'ü yüceltiyorum. 'Rahibe White şunu dedi', 'Rahibe White bunu dedi' diyerek benim söylediklerimi tekrarlamayın. İsrail'in Rab Tanrı'sının ne dediğini öğrenin ve O'nun emrettiklerini yapın."—Ellen G. White, *Selected Messages [Seçme Mesajlar]*, 3. Cilt, s. 33.

TARTIŞMA SORULARI:

- 1 İnsanlar bir konuda Kutsal Kitap'ın söylediklerinin tümüne bakmak yerine sadece bir kaç seçilmiş ayete baktıkları için hangi yalan yanlış inançlara sahipler?
- 2 Matta 11:11 ayetinde, İsa Vaftizci Yahya hakkında şöyle demişti: "Size doğrusunu söyleyeyim, kadından doğanlar arasında Vaftizci Yahya'dan daha üstün biri çıkmamıştır. Bununla birlikte, Göklerin Egemenliği'nde en küçük olan ondan üstündür." İsa burada yazısı olmayan bir peygamberden bahsediyor olmasına rağmen onun hakkında böyle şeyler söylüyor. Bu, gerçek bir peygamberin, Kutsal Kitap'ta bir kitapçığı olmasa da gerçek bir peygamber olabileceğine dair bize ne anlatmalı? Yedinci Gün Adventistleri olarak biz bu gerçekten hangi dersi çıkarmalıyız?
- 3 Kutsal Kitap'ı nihai yetkilimiz olarak savunan sadece biz Adventistliler değiliz. Bunu yapan başka kiliseler de var. O halde, diğer Hristiyanların da Kutsal Kitap'ta bulduklarını iddia ettikleri birbirini tutmayan öğretileri nasıl açıklayacağız?

İsa'ya Giden Yol

Antonis Matsoukaros

Hristiyan bir ülke olan Kıbrıs'ta büyüdüm. Ama ailem sadece sözde Hristiyandı. 12 yaşımıdayken hastalandım ve hiçbir doktor beni iyi edemedi. Böylece Tanrı'yı aramaya başladım. İyileşme umuduyla çeşitli kiliseleri ziyaret ettim. İkonaların önünde eğildim ve mum yaktım, eylemlerimin Tanrı'ya bana yardım etmeye ikna edeceğini düşündüm. Ama işe yaramadı. Yıllar sonra, 30 yaşımıdayken, halka açık bir salonundaki arkeolojik ve manevi konularda bir dizi konferansın reklamını yapan bir broşür buldum. Her gecenin konusu listelenmişti. O zamanlar bilmesem de, toplantılar Yedinci Gün Adventist Kilisesi tarafından düzenleniyordu.

İlgilenmedim. Ancak konuların yer aldığı listenin ortasında bir konu dikkatimi çekti: "Deccal (Anti-Christ) ve 666 sayısı." Bu konferansa katılmaya karar verdim. Canlı sunum ilgimi çekti ve kalan toplantılara katıldım. Sonuç olarak, organizatörler, katılımcıları Yedinci Gün Adventist kilisesine ibadet etmeye davet ettiler. Düzenli olarak katılmaya başladım ve sonunda Adventist mesajı hakkında ikna oldum. Ama vaftiz edilme konusunda tereddüt ettim. Lefkoşa oldukça küçük bir şehir ve toplum oldukça birbirine bağlı, bu yüzden arkadaşlarımın ve ailemin Yedinci Gün Adventisti olmak için kendi çocukluk kilisemi terk ettiğimi anladıklarında nasıl tepki vereceklerini merak ettim. 10 yıl boyunca vaftiz olmanın önemli olup olmadığını düşündüm. Beni daha iyi bir insan yapar mıydı? Bu kiliseyi ve yaşam tarzını takip etmeye hazır mıyım? Pastör çok sabırlıydı. Zamanla iyi arkadaş olduk. Kibarca bir cesaretlendirmeden sonra vaftiz edildim.

Bu kararımın dolaylı hiç pişman olmadım.

O güzel günden beri birkaç yıl geçti. Bugün 55 yaşımıdayım ve küçük kilise ailemizde aktifim. Sebt Okulu'nu öğretiyorum ve Kıbrıs halkına ulaşması için bir web sitesi kurmak için yeni bir pastörle çalıştık. İsa yakında geliyor ve bunu yaptığında sonunda hastalığımın iyileşeceğim. Daha da önemlisi, Kıbrıs ve dünyadaki insanların bilmesini ve hazır olmasını istiyoruz. Bu çeyreğin onüçüncü Sebt Günü'nün bağışının bir kısmı, Antonis'in cemaati ve diğer iki cemaat için Lefkoşa'da yeni bir kilise binası ve toplum merkezi inşa etmeye yardımcı olacaktır. Cömert bir bağışlarınız için teşekkür ederiz.

Yorum Neden Gerekli

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Luk. 24:36–45; 1Ko. 12:10, 1Ko. 14:26; Elç. 17:16–32; Yu. 12:42, 43.

HATIRLAMA METNİ: “İman olmadan Tanrı’yı hoşnut etmek olanaksızdır. Tanrı’ya yaklaşan, O’nun var olduğuna ve kendisini arayanları ödüllendireceğine iman etmelidir” (İbraniler 11:6).

Kutsal Kitap’ı okumak aynı zamanda Kutsal Kitap’ı yorumlamak anlamına gelir. Peki bunu nasıl yapıyoruz? Hangi ilkelerden yararlanıyoruz? Örneğin Kutsal Kitap’ta gördüğümüz farklı tarz yazıların nasıl üstesinden geliyoruz? Örneğin okuduğumuz metin bir öykü mü, peygamberlik sözündeki simgesel bir düş mü, yoksa bir tarih anlatısı mı? Kutsal Yazılar’ın bağlamıyla ilgili bu kadar önemli bir meseleye dair varılan sonucun kendisi, bir yorumlama işi gerektiriyor.

İnsanlar bazen Kutsal Kitap’ı ilahi bir kâhin gibi kullanıyor: Kitap’ı rastgele açıp kendilerine rehberlik edeceğini umut ettikleri ayeti arıyorlar. Fakat kişinin Kutsal Kitap ayetlerini, rastgele karşısına çıktığı gibi birbirine bağlaması çok garip ve yanlış sonuçlara yol açabilir.

Örneğin kadın, kocası kendisini bir başka kadın için terk ettiğinde, karşına şu ayet çıktığında kendisini güven içinde hissediyor: “Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim” (Yar. 3:15). Bu ayete dayanarak, kadın kocasının ilişkisinin sürmeyeceğine ikna oluyor!

Bağlamından kopartılan her metin, hızlıca kişinin kendi gündemi ya da fikirleri için bir mazerete dönüşüyor. Bu sebeple bizim Kutsal Kitap’ı sadece okumamıza değil, aynı zamanda onu doğru bir şekilde yorumlamamıza büyük ihtiyaç var.

*9 Mayıs Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Ön Kabuller

Luka 24:36-45 ayetlerini oku. Kutsal Yazılar'a gayet aşına olan öğrencilerin, öngörülen olaylar kendi gözleri önünde gerçekleştiğinde bile Allah'ın Sözü'nün gerçek anlamını görmelerine ne engel olmuştu?

Kutsal Yazılar'ın metni ile boş bir zihinle karşılaşmış kimse yoktur. Her okuyucu, her Kutsal Yazı öğrencisi, Kutsal Kitap'ın karşısına kaçınılmaz olarak yorumlama sürecini etkileyen belirli bir geçmişle ve kişisel tecrübelerle çıkar. Öğrencilerin bile, Mesih'in kim olduğu ve ne yapması gerektiğine dair yaşadıkları dönemin beklentilerine dayanan kendi kişisel fikirleri vardı. Onlar, kutsal kitap metnini daha açık bir şekilde kavramalarına engel olan kuvvetli kanılara sahiptiler, bu da neden sıklıkla İsa'yı ve O'nun yaşamı, ölümü ve dirilişi etrafında gerçekleşen olayları yanlış anladıklarının anlaşılmasına yardımcı oluyor.

Her birimizin, Kutsal Kitap'ı yorumlarken var saydığımız ya da—hatta farkında olmayarak ya da bilinçsizce—kabul ettiğimiz bu dünyayla ilgili, mutlak hakikatle ilgili, Allah'la ilgili bazı inançları var. Hiç kimse Kutsal Kitap'a boş bir zihinle yaklaşmaz. Örneğin bir kişinin dünya görüşü kesin olarak Allah'ın herhangi doğüstü müdahalesini kabul etmiyorsa, o kişi Kutsal Yazılar'ı Allah'ın tarihte gerçekleştirdiklerinin doğru ve güvenilir bir bildirisi gibi okuyup anlamayacak, onu doğüstü gerçeğini kabul eden kişilere göre çok farklı bir şekilde yorumlayacaktır.

Kutsal Kitap'ı yorumlayanlar, kendilerini kendi geçmişlerinden, tecrübelerinden, yerleşmiş fikirlerinden, peşin hükümlü düşünce ve görüşlerinden tamamıyla soyutlayamazlar. Katî tarafsızlık ve mutlak nesnellik elde edilemez. Kutsal Kitap çalışması ve ilahiyata dair düşünceler, her zaman dünyanın ve Allah'ın doğası hakkındaki ön kabullerin arka planına dayanılarak gerçekleşir.

Fakat iyi haber şu ki, Kutsal Yazılar'ı açık bir zihin ve dürüst bir yürekle okuduğumuzda, Kutsal Ruh bizim sınırlı bakış açılarımızı ve ön kabullerimizi açabilir ve düzeltebilir. Kutsal Kitap sürekli olarak çok farklı geçmişlere sahip kişilerin Allah'ın Sözü'nü anlayabildiklerini çünkü Kutsal Ruh'un bizi tüm gerçeğe yönelttiğini doğrulamaktadır (*bkz. Yu. 16:13*).

Senin dünyaya dair ön kabullerinden bazıları neler? Söz'ün kendisi, senin düşüncelerini Kutsal Kitap'ın öğrettiği gerçeklikle daha uyumlu olması için yeniden şekillendirebilsin diye, onların Allah'ın Sözü'ne teslim olmalarını nasıl sağlayabilirsin?

Tercüme ve Yorum

Kutsal Kitap çok eski dillerde yazılmıştı: Eski Ahit bazı bölümleri Aramice olmakla birlikte, çoğunlukla İbranice yazılmıştı, Yeni Ahit ise Grek ortak diliyle. Dünya nüfusunun büyük çoğunluğu bugün bu eski dilleri okumuyor ya da konuşmuyor. Bu sebeple Kutsal Kitap'ın farklı güncel dillere tercüme edilmesi gereklidir.

Fakat her iyi çevirmenin bildiği gibi, her tercüme içinde biraz yorum barındırır. Bir dildeki bazı kelimelerin diğerinde tam olarak eş değerde karşılığı yoktur. Metinleri dikkatli bir şekilde tercüme edip daha sonra da yorumlama sanatı ve yeteneğine “hermenötik (yorumbilim)” denir.

1. Korintliler 12:10, 1. Korintliler 14:26, Yuhanna 1:41, 9:7, Elçilerin İşleri 9:36 ve Luka 24:27 ayetlerini oku. Bu ayetlerin hepsinde yorumlama ve tercümeden bahsediliyor. Hatta Luka 24:27 ayetinde İsa, öğrencilere Kutsal Yazılar'ın anlamını açıklamak zorunda kalmıştı. Bu, yorumlamanın önemi hakkında bize ne anlatıyor?

Hermenötik (kutsal kitap yorumu) kelimesinin türediği Grekçe hermeneuo sözcüğü, Grek tanrısı Hermes'e dayanmaktadır. Hermes, tanrıların bir temsilcisi ve elçisi olarak kabul edilirdi ve bu sebeple diğer bir çok şeyle birlikte insanlar için ilahi mesajları tercüme etmekten sorumluydu.

Yorum bilgisi ile ilgili bizim için önemli olan nokta, eğer orijinal dilleri okumuyorsak, metinlere yalnızca tercüme aracılığıyla ulaşabileceğimizdir. Şükür ki, bir çok tercüme esas anlamı iletmekte yeterince başarılı. Her ne kadar Kutsal Yazılar'ın orijinal dillerini bilmek yararlı olsa da, onda açıklanan önemli gerçekleri anlamak için buna mecbur değiliz. Fakat elimizdeki iyi bir tercüme de olsa, Luka 24:27 ayetinde gördüğümüz gibi, ayetlerin düzgün bir şekilde yorumlanması da çok önemli. Yorum biliminin asıl gayesi, Kutsal Kitap ayetlerinin anlamlarını doğru bir şekilde iletme ve ayetteki öğretiyi hemen şimdi düzgün bir şekilde hayata geçirmemize yardım etmektir. Yukarıdaki Luka kitapçığındaki ayetin gösterdiği gibi, İsa takipçileri için bunu yapmıştı. İsa'nın Bizzat Kutsal Kitap ayetlerini senin için yorumlamasının nasıl bir şey olduğunu hayal et!

Bir çok kişi çeşitli tercümelere ulaşabilirken, birçoklarının böyle bir imkânı yok. Hangi tercüme ile çalışmak zorunda olursan ol, Söz'ü dua ile çalışmak ve onun öğretilerine itaat etmeye çalışmak neden önemli?

Kutsal Kitap ve Kültür

Elçilerin İşleri 17:16–32 ayetlerini oku. Elçilerin İşleri 17. bölümde Pavlus müjde mesajını yeni bir bağlamda aktarmayı denemişti: Grek kültürünün felsefesi. Farklı kültürel geçmişler, çeşitli düşüncelerin değerini ölçme şeklimize nasıl ediyor?

Arka planda Yakın Doğu kültürü ile ilgili bilgiye sahip olmak bazı Kutsal Kitap ayetlerini anlamamıza yardım eder. “Örneğin, İbrani kültürü kişiye kendi işlemediği fakat gerçekleşmesine izin verdiği eylemler için sorumluluk atfederdi. Bu sebeple, Kutsal Yazılar’ın esinlenmiş yazarları, sıklıkla, firavunun yüreğinin katılaştırılması örneğindeki gibi, Batı düşüncesinde izin verme ya da olmasının önüne geçmeme olarak yorumlanacak işler söz konusu olduğunda, Allah’ın bizzat faal olarak o işleri gerçekleştirdiğine inanmışlardır.”—*Methods of Bible Study [Kutsal Kitap’ı Çalışma Yöntemleri], Kısım 4.p.*

Kültür ayrıca yorum bilime dair bazı çok önemli soruyu da ortaya çıkarılmaktadır. Kutsal Kitap kültüre özel midir, yani sadece bildirildiği kültüre mi ilgilidir? Ya da belirli bir kültürde verilmiş olan ilahi mesaj, o kültürü aşarak tüm insanlığa konuşur mu? Kişinin kendi kültürel tecrübesi, Kutsal Yazılar’ı yorumlamasında temel ve turnusol olursa ne olur?

Elçilerin İşleri 17:26 ayetinde Pavlus, gerçeklikle ilgili, bu ayeti okuyanların genellikle atladığı ilginç bir bakış açısı sunuyor. Allah’ın hepimizi tek insandan türettiğini söylüyor. Kültürel olarak çeşit çeşit olsak da, kutsal kitap diliyle kültürel farklılıklarımıza rağmen, tüm insanları birleştiren ortak bir bağ var ve bunun sebebi tüm insanlığın Yaratıcısı’nın Allah olmasıdır. Günahkârlığımız ve kurtarılmaya duyduğumuz ihtiyaç bir kültürle sınırlı değil. Hepimizin İsa Mesih’in ölümü ve dirilişiyle bize sunulmuş olan kurtuluşa ihtiyacı var.

Allah belirli nesillere hitap etmiş olsa da, Allah’ın Sözü’nü okuyacak olan gelecek nesillerin bu gerçeklerin Kutsal Kitap ayetlerinin yazılmış olduğu dönemlerin yerel ve sınırlı şartlarının ötesinde olduğunu anlayacaklarını görmüştü.

Örneğin ilk olarak M.S. 9. yüzyılda Bağdat’ta keşfedilen cebir bilimini düşün. Bu durum, matematiğin bu dalının doğrularının ve ilkelerinin sadece o zaman ve o yerle sınırlı olduğu anlamına mı gelir? Tabi ki hayır.

Aynı ilke Allah’ın Sözü’nün doğruları için de geçerlidir. Kutsal Kitap çok uzun zaman önce bugün içinde yaşadığımız kültürlerden çok farklı kültürlerde yazılmış olsa da, içindeki doğrular, onların ilk hitap ettiği topluluklarla ilgili olduğu kadar bizimle de ilgilidir.

Bizim Günahkâr ve Düşmüş Doğamız

Yuhanna 9:39–41 ve Yuhanna 12:42, 43 ayetlerini oku. Bu ayetlerde, insanları kutsal kitabın mesajındaki gerçeği kabul etmekten alıkoyan neydi? Bu vakalardan kendimiz için hangi uyarıları çıkartabiliriz?

Bu kadar güçlü kanıtın varlığına rağmen, İsa'yı kabul etmeyen dini önderleri küçük görmek kolay. Fakat biz de O'nun Söz'ü söz konusu olduğunda benzer bir tavır takınmamak için dikkatli olmalıyız.

Günahın bizim Allah'la olan ilişkimizi ileri derecede kısırlaştırdığına, bozduğuna ve kırdığına şüphe yok. Bizim insani var oluşumuz tamamen günahın etkisi altındadır. Günah aynı zamanda Kutsal Yazılar'ı yorumlama becerimizi de etkiler. Sadece insani akıl yürütme süreçlerimiz kolayca günahkâr amaçlar uğruna kullanılabilirdiği için değil, zihinlerimiz ve düşüncelerimiz günah tarafından bozulduğu ve bu sebeple Allah'ın gerçeğine kapandığı için. Bu bozulmanın şu özellikleri düşüncemizde saptanabilir: gurur, kendini kandırma, şüphe, uzaklık ve itaatsizlik.

Gururlu bir kişi kendisini Allah ve O'nun Sözü'nden yukarıda görür. Bu da yorumlayan kişiyi, insan düşüncesini, gerçeğin, hatta Kutsal Kitap'ta bulunan gerçeklerin nihai belirleyicisi olarak vurgulamaya yönlendirir. Bu yaklaşım Kutsal Yazılar'ın ilahi yetkisini azaltır.

Bazı insanlar, Allah'ın vahyedilmiş isteği ile tezat içinde olsalar bile sadece kendilerine çekici gelen fikirleri dinleme eğilimindedirler. Allah bizi kendini kandırmanın tehlikesine karşı uyarıyordu (*Va. 3:17*). Günah aynı zamanda şüpheyi besler, biz şüphe duyduğumuzda bocalarız ve Allah'ın Söz'ü'ne inanmamaya meylederiz. Kişi şüphe ile başladığında, kutsal metnin yorumlanması asla bir açıklığa götürmeyecektir. Tersine, şüphe duyan kişi hızlıca kendisini Kutsal Kitap'ta neyin kabul edilebilir neyin kabul edilemez olduğunu yargılayacak pozisyona yükseltir ve bu da üzerinde durmak için çok tehlikeli bir zemindir.

Aslında bizim Kutsal Kitap'a eleştiri ve şüphe tavrıyla değil, iman ve itaat ile yaklaşmamız gerekir. Gurur, kendini kandırma ve şüphe Allah ve Kutsal Kitap'la araya mesafe konulmasına yol açar ve bu da kesinlikle itaatkârsızlığa yani Allah'ın vahyedilmiş isteğini takip etmekte isteksizliğe götürür.

Hiç kendini Kutsal Kitap'ta okuduğun bir görüşe karşı mücadele ettiğin bir durumda buldun mu—yani, o açıkça sana bir şey yapmanı söylüyorken sen başka bir şey yapmak istiyordun? Ne oldu ve bu tecrübenden ne öğrendin?

Yorumlama Neden Önemli?

Nehemya 8:1-3, 8 ayetlerini oku. Sadece kişisel olarak değil, kilise olarak da Kutsal Yazılar'ı açık bir şekilde anlamamız neden bu kadar önemli?

Kutsal Kitap'taki en önemli husus kurtuluş konusu ve nasıl kurtarıldığıdır. Neticede, uzun vadede başka neyin önemi var ki? İsa'nın Kendisinin bize anlattığı gibi, bütün dünyayı kazansak ama canımızdan olsak, bunun ne yararı olur (*Mat. 16:26*)?

Fakat Kutsal Kitap'ın ne öğrettiğini bilmek yorumlamaya çok bağlıdır. Eğer Kutsal Kitap'a yanlış bir şekilde yaklaşıp ve yorumlarsak, sadece kuruluşu anlamak konusunda değil, Kutsal Kitap'ın öğrettiği diğer her şeyde de çok büyük ihtimalle yanlış sonuçlara varırız. Aslında, elçiler zamanında bile teolojik yanlışlar çoktan kiliseye sızmıştı, o yüzden Kutsal Yazılar'ın yanlış yorumlarıyla desteklendiğinde bunun olması şaşırtıcı değil.

2. Petrus 3:15, 16 ayetlerini oku. Bu, Kutsal Yazılar'ı doğru bir şekilde okumanın ne kadar önemli olduğuna dair bize ne anlatıyor?

Aslında, biz yalnızca Kutsal Kitap'ı yaşamayı isteyen Kitap halkıyız—ve bizim gelenek, mezhepler ya da Kutsal Kitap'ı bize yorumlaması için kilisenin öğretme yetkisi gibi diğer yetkili kaynaklarımız yok—bu sebeple Kutsal Kitap'ın doğru yorumu çok önemli çünkü bize neye inanmamız gerektiğini ve nasıl yaşamamız gerektiğini söyleyen sadece Kutsal Kitap'ımız var.

Kutsal Yazılar'ın yorumlanması konusu kilisenin teolojik ve hizmetsel sağlığı için de çok önemlidir. Kutsal Kitap'ın doğru bir yorumu olmasa, doktrin ve öğretilerde bütünlük olamaz ve bu yüzden kilisede ve hizmetimizin bütünlüğü de mümkün olmaz. Kötü ve bozulmuş bir teoloji kaçınılmaz olarak eksik ve bozuk bir hizmete yol açar. Sonuçta, eğer bizim dünyaya iletecek bir mesajımız varsa fakat mesajın anlamı konusunda kafamız karışıkta, mesajı onu duymaya ihtiyacı olanlara ne kadar etkili bir şekilde sunabiliriz ki?

Vahiy 14:6–12 ayetlerindeki üç meleğin mesajını oku. Buradaki teolojik konular nelerdir ve onları doğru anlamak hizmetimiz açısından neden çok önemli?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Yol, Gerçek ve Yaşam* kitabından, 69–74 sayfalarındaki “Şüphelerle Ne Yapmalı” bölümünü ve “Methods of Bible Study [Kutsal Kitap’ı Çalışma Yöntemleri]” belgesinden, 1. Bölüm: “Bible Study: Presuppositions, Principles, and Methods [Kutsal Kitap Çalışması: Varsayımlar, İlkeler ve Yöntemler]”, 2. Bölüm: “Presuppositions Arising from the Claims of Scripture [Kutsal Kitap’ın Savlarından Ortaya Çıkan Varsayımlar]” ve 3. Bölüm: “Principles for Approaching the Interpretation of Scripture [Kutsal Kitap’ın Yorumlanmasına Yaklaşım İlkeleri]” bölümlerini oku. (Methods of Bible Study [Kutsal Kitap’ı Çalışma Yöntemleri] belgesi, www.adventistbiblicalresearch.org/materials/bible-interpretation-hermeneutics/methods-bible-study adresinde bulunmaktadır).

“Söz’ü çalışırken, önyargılı fikirlerinizi ve ailenizden öğrendiğiniz, size işlenmiş düşüncelerinizi araştırma yaklaşımınızı geride bırakın. Kutsal Yazılar’ı kendi görüşlerinizi haklı çıkarmak için araştırırsanız, gerçeğe hiçbir zaman ulaşamazsınız. Bunları kapıda bırakın ve tövbekâr bir yürekle, Rabb’in size söylediklerini duymak için içeri girin. Çünkü alçakgönüllü bir şekilde gerçeği arayan kişi, Mesih’in ayağının dibine oturan ve O’ndan öğrenendir. Söz ona anlayış verecektir. Mesih, kendi düşüncelerinde çok akıllı oldukları için Kutsal Kitap’ı çalışmayanlara, eğer kurtuluş konusunda akıllı olmayı istiyorsanız yüreğinizde alçakgönüllü ve mütevazı olmalısınız diyor.

“Söz’ü önceki düşüncelerinizin ışığında okumayın, onu önyargılardan uzak bir zihinle, dikkatle ve dua ile araştırın. Eğer okurken inanç gelirse ve çok değer verdiğiniz kanılarımızın sözle uyumlu olmadıklarını görürseniz, sözü bu kanılarınıza uydurmaya çalışmayın. Kanılarınızı söze uydurun. Geçmişte inandığınız ya da tecrübe ettiğiniz şeylerin anlayışınızı kontrol etmesine izin vermeyin. Yasa’dan çıkan harika şeylerin farkına varmak için zihninizin gözlemini açın. Yazılmış olanı bulun ve ayağınızı sonsuz kayaya yerleştirin” —Ellen G. White, *Messages to Young People [Gençlere Mesajlar]*, s. 260.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Sahip olduğumuz dünya görüşü, eğitimimiz ve kültürümüz Kutsal Kitap’ı yorumlamamıza ne şekilde etki ediyor? Kutsal Kitap’ı yorumlamamıza kaçınılmaz olarak dahil ettiğimiz, dışarıdan kaynaklanan etkilerin farkında olmamız bizim için neden çok önemli?
- ❷ Hepimiz günahkâr ve günahın olumsuz etkisi altında olduğumuz konusunda hemfikiriz. Günah, Kutsal Kitap’ı okuma şeklimizi hangi yollarla etkiliyor? Yani, günah bize Allah’ın Sözü’nü yanlış yorumlamamıza sebep olabilecek ne yapıyor? Örneğin, Kutsal Kitap’ta kınanan bir şeyi yapmaya duyduğumuz istek onu çarpık bir şekilde okumamıza nasıl sebep olabilir? Günah, Kutsal Kitap’ı yorumlama şeklimizi hangi diğer yollarla filtreliyor?
- ❸ Kutsal Kitap’ın yazıldığı zamanları ve kültürleri daha iyi anlamak Kutsal Yazılar’daki bazı ayetleri daha iyi kavramamıza nasıl yardımcı olabilir? Birkaç örnek ver.

Polonya'da Dört Oğlu Kaybetmek

Andrew McClesney, Adventist Mijdeleme

Polonya'nın Lodz şehrinde Tanrı, Wiesława Winiarska ve dört oğlunu kutsadı. Sonra ođlu Grzegorz 26 yaşındayken korkunç bir kazada öldü. Koşmaya başlamıştı ve demiryolu raylarının yakınında koşarken, hızla geçen bir trenin rüzgarı ile raylara düştü. Jacek 28 yaşımda intihar etti. Hayatıyla sorunlar yaşadı ve kendini astı. Slawek bir gasp olayında fena bir şekilde dövüldüğünde 39 yaşımdaydı. Hastanede öldü. Son ođlu Jarosław'a 16 yaşımdayken bir beyin tümörü teşhisi konuldu. Birden fazla operasyondan sonra 33 yaşımda öldü.

Wiesława'nın yaşlılığında ona yardım edecek bir ođlu yok. 68 yaşımda, sağlığı kötü; diyabet hastası ve iki kere felç geçirdi. Ciddi sırt problemleri var ve bastonla yürüyor. Görme yetisinin çoğunu kaybetti ve kör olmak üzere.

"Hayatım bir güllük gülistanlık değildi" dedi. "Yine de mutlu olduğumu söyleyebilirim. Aslında, şu anki kadar mutlu olmamıştım"

Birkaç yıl önce, genç bir tıp öğrencisi olan Tomasz Karauda, The Signs of the Times dergisinin ücretsiz bir kopyasıyla evinin kapısını çaldı. Bundan sonraki zamanlarda, konuşmak ve ona cesaret vermek için sık sık ziyaret etti. Ölmekte olan ođlu Jarosław'ı ziyaret etmek için hastaneye gitmesine yardım etti ve öldüğü gün onu teselli etti.

"Tomek hayatımda bana yardımcı olan ilk kişiydi," dedi Wiesława. "Bana Tanrı'yı gösterdi." Son oğlunu kaybettikten sonra yüreğini İsa'ya verdi.

"Eyüp gibi hissediyorum" dedi. "Çok şey aldım ve ben de çok kaybettim. Ama Tanrı bana tıpkı Eyüp gibi ikinci bir hayat verdi."

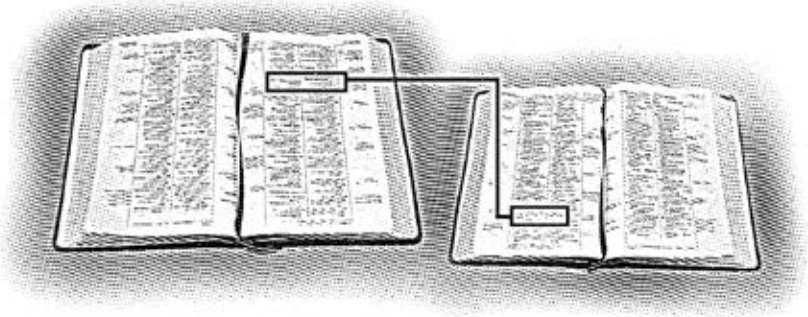
Wiesława Mezmurlar 23: 4'ü seviyor, "Karanlık ölüm vadisinden geçsem bile, Kötülükten korkmam. Çünkü sen benimlesin. Çomađın, değneđin güven verir bana." (NKJV).

Wiesława, hayat hikayesini Adventist cemaatlerle paylaşmayı da seviyor. Gençler genellikle gözyaşlarıyla karşılık veriyorlar. Onlara, asla kimsenin onun gibi bir çile çekmesini istemeyeceğini söylüyor.

"Tanrı'nın sevgisi beni hayatta tutuyor" dedi. "Yeni hayatım vaftiz ile başladı. Tanrı olmasaydı, bana ne olurdu bilmiyorum."

Polonya'da Hope Channel için bir televizyon stüdyosu kurmaya yardımcı olan ve müjdeyi Lehçe konuşan insanlara yayınlanmasını sağlayan 2017'deki Onüçüncü Sebt başışlarınız için teşekkür ederiz.

Dil, Metin ve Bağlam

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Yas. 32:46, 47; 1Kr 3:6; Say. 6:24–26; Yar. 1:26, 27; Yar. 2:15–23; 15:1–5.

HATIRLAMA METNİ: “Bu Yasa Kitabı’nı alın, Tanrınız RAB’in Antlaşma Sandığı’nın yanına koyun. Orada size karşı bir tanık olarak kalsın” (Yasa’nın Tekrarı 31:26) .

Dünya nüfusunu oluşturan milyarlarca kişi altı binden fazla dil konuşuyor. Kutsal Kitap tümüyle 600’den fazla dilde tercüme edildi, Yeni Ahit ya da bazı bölümleri ise diğer 2500’den fazla dilde tercüme edildi. Bu elbette çok fazla dil anlamına geliyor. Fakat aynı zamanda dünyanın bilinen dillerinin yarısından bile daha az.

Tüm Kutsal Kitap, tahminen bir buçuk milyar kişinin anadillerine tercüme edilmiş değil. Hala yapılacak çok iş olsa da, Kutsal Kitap derneklerinin çabaları 6 milyardan fazla insanın Kutsal Yazılar’ı okuyabilmesine olanak sağladı.

Kendi dilinde Kutsal Kitap’a sahip olanlar arasında olmak ne kadar büyük bir lütf. Sadece birçoklarının Kutsal Kitap’a sahip olmadıklarını değil, aynı zamanda Kutsal Kitap’ın yüzyıllar boyunca Avrupa’da maksatlı olarak kitlelerden saklandığı unutarak, ona sahip olmanın kıymetini bilmiyoruz. Matbaa makinesi ve Reform sayesinde artık Kutsal Kitap kitlelerden saklanmıyor. Gerçekten Kutsal Kitap’a sahip olanlarımız, Kutsal Ruh’la dolarak Söz’ü çalışmayı ve Rabb’in onun sayfalarında açıkladıklarını bilmeyi nasıl öğrenebileceğimize bakmaya devam ediyorlar.

*16 Mayıs Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Kutsal Yazılar'ı Anlamak

2. Timoteos 3:16, 17 ayetlerini oku. Kutsal Kitap bize hangi amaçlarla verilmişti?

Kutsal Kitap, Allah'ın tarihteki işi ile düşmüş insanoğlu ırkını kurtarma tasarısına bir tanık olarak ve bizi doğruluğun tüm yollarıyla ilgili bilgilendirmek için yazılmıştı. Rab bunu insan dili kullanarak yapmayı seçti ve bu şekilde O'nun düşünceleri ve fikirleri insan sözcükleriyle görünür oldu. Allah İsrail'i Mısır'dan kurtararak, mesajını tüm halklara iletmek için belirli bir ulusu seçti. Bu ulusun, Sözü'nü kendi dilleri İbraniceyi (birkaç kısmı da İbranice ile aynı aileden gelen Aramice'yi) kullanarak nakletmelerini mümkün kıldı.

Grek kültürünün yükselişi, Yeni Ahit'in o dönemde dünyanın o bölgesinde yaygın şekilde kullanılan Grek dili vasıtasıyla nakledilmesini mümkün kılarak yeni bir fırsat doğurdu. (Aslında, Eski Ahit'in bile Grekçe bir tercümesi mevcuttu.) Bu "evrensel" dil, Mesih'in ölümünden sonra, elçilerin ve ilk kilisenin, yeni müjdeci gayretiyle mesajı uzaklara ve geniş alanlara yaymalarını sağladı. Daha sonra, Elçi Yuhanna "Tanrı'nın sözüne ve İsa Mesih'in tanıklığına -gördüğü her şeye- tanıklık" (Va. 1:2) etti. Bu şekilde, Kutsal Kitap, Kutsal Yazılar'ın ilk yazarından son yazarına kadar, bu esinlenmiş "tanıklığın" ve "şahitliğin" devamlılığının göstergesidir.

Yasa'nın Tekrarı 32:46, 47 ayetlerini oku. İsrail'in çocuklarının "bu yasanın bütün sözlerine" (Yas. 32:46), Tevrat'a ya da "talimata" itaat etmeleri neden çok önemliydi? Allah'ın Sözü günlerimizi nasıl uzatır? Bu, bugünkü bağlamımızda ne anlama geliyor olabilir?

Bazı halklar sadece Kutsal Kitap'ın anadillerinde yapılmış bir tercümesine değil aynı zamanda kendi dillerindeki çeşitli sürümlerine de sahipler. Diğerlerinin elinde ise varsa ancak bir tercüme mevcut. Fakat elinizde hangisi olursa olsun, anahtar nokta Allah'ın Sözü olarak onu el üstünde tutmak ve en önemlisi öğrettiklerine itaat etmektir.

Allah'ın Sözü'ne itaat etmek ve aynı zamanda onu çocuklarına öğretmek neden "boş bir şey" (Yas. 32:47 KM) değildir?

Sözler ve Anlamları

Her dilde o kadar zengin ve derin anlam taşıyan sözcükler vardır ki, onları başka bir dile tek bir sözcükle layıkıyla tercüme etmek çok zordur. Böyle kelimelerin taşıdığı anlamın kapsamını anlamak için Kutsal Kitap'taki kullanımlarının bütünüyle çalışılması gereklidir.

1. Krallar 3:6, Mezmurlar 57:3, Mezmurla 66:20, Mezmurlar 143, 8 ve Mika 7:20 ayetlerini oku. Allah'ın merhameti ve şefkati Yarattığı varlıklara doğru nasıl büyüyor?

İbranice bir sözcük olan *chesed* (merhamet), Eski Ahit'teki en zengin ve en derin anlamlı sözcüklerden biridir. Allah'ın sevgisini, iyiliğini, merhametini ve halkına karşı antlaşma tutumunu tarif eder. Bu birkaç ayette, O'nun kulu Davut'a büyük merhamet (*chesed*) gösterdiğini ve ona büyük bir iyilik (*chesed*) daha yapmış olduğunu gördük (bkz. 1Kr. 3:6). O, "Sevgisini (*chesed*), sadakatini gösterecektir" (Mez. 57:3). İsrail'le ilgili, O, "Yakuba sadakat, ve İbrahime merhamet (*chesed*)" (Mik. 7:20 KM) edecek. Sadece *Chesed* sözcüğü ile ilgili Allah'ın bize karşı olan merhametinin ve sevgisinin derinliğini yansıtmaya çalışan kitaplar yazıldı.

Çölde Sayım 6:24–26, Eyüp 3:26, Mezmurlar 29:11, Yeşaya 9:6 ve Yeşaya 32:17 ayetlerini oku. Bu ayetlerde bahsedilen "huzur" veya esenlik nedir?

İbranice bir sözcük olan *shalom* genellikle "huzur" diye tercüme edilir. Fakat sözcüğün anlamı bundan daha derin ve geniştir. "Bütünlük, tamamlık ve iyilik" diye de tercüme edilebilir. Allah'ın lütfü ve merhametliliği bizi, Allah'ın bir armağanı olan *shalom* durumunda tutar (Say. 6:24–26). Tersine, Eyüp'ün yaşadığı sorun, *shalom* olmadığı için, onun "huzur yok" ya da "rahat yok" halini tecrübe etmesine yol açıyor. Bu telaşlı dünyada, Sebt Günü'nü *Sebt shalom* sözleriyle karşılamak derin bir lütfü çünkü bizim Allah'la olan birlikteliğimiz, yaşamlarımızın istek duyduğu mutlak huzur ve bütünlüğü sağlar.

Hangi dilde konuşuyor ya da okuyor olursak olalım—rijinal anlamlarını bilmesek bile—, bu sözlerin ifade ettikleri anlamların gerçekliğini nasıl en iyi anladığımız şekilde tecrübe edebiliriz?

Tekrar, Sözcük Kalıpları ve Anlam

İbrani düşüncesinde, anlamı pekiştiren ve kavramların önemini vurgulayan düşünceleri ifade etmenin birkaç yolu vardır. Avrupa dillerinin tersine İbranicede noktalama işaretleri bulunmaz, bu sebeple dilin yapısı böyle düşünceleri iletmek için farklı yollar geliştirmiştir.

Yaratılış 1:26, 27 ve Yeşaya 6:1-3 ayetlerini oku. Bu ayetlerde hangi sözcükler tekrar ediliyor? Bu tekrarlanan sözcükler, tekrar aracılığıyla sunulan farklı kavramlarla ne şekilde yükseltiliyor?

İbrani yazarın Allah'ın belirli bir sıfatını vurgulamasının yollarından biri, onu üç defa tekrarlamaktır. Yaratılış öyküsü Allah'ın yaratıcı işinin en üst noktası ile ilgili olduğu için, metin yaratılmış insanoğlunun benzersiz önemini vurguluyordu. *Bara* "yaratım" ifadesinin öznesi her zaman Allah'tır. Yani, daha önceden var olan, maddeye bağlı olmaksızın yaratma kudretine sahip olan yalnızca Allah'tır. Ayet burada insanın yaratılışını anlatıyor: "Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı" (*Yar. 1:27*). "Yarattı" sözcüğünün üçlü tekrarına dikkat edin. Musa, aynı zamanda insanoğlunun *O'nun* suretinde yaratıldığını vurguluyordu. Bu gerçekler onun vurgusuydu.

Yeşaya'nın görünümü ve çağrısında, serafim şu sözleri tekrarlıyor, "Her şeye Egemen RAB, kutsal, kutsal, kutsaldır" (*Yşa. 6:3*). Varlığı tapınağı dolduran heybetli Allah'ın kutsallığına vurgu yapılıyor. Bu kutsallığı aynı zamanda Yeşaya'nın Her Şeye Gücü Yeten'in karşısında durduğunda söylediği sözlerde görüyoruz: "Vay başıma! Mahvoldum" (*Yşa. 6:5*). Yeşaya gibi bir peygamber bile Allah'ın kutsallığı ve kişiliği ile karşılaştığında kendi değersizliğinde iki büklüm oldu. Yani, burada, Pavlus insanoğlunun günahkarlığını ve bir Kurtarıcı'ya duyulan ihtiyacı izah etmeden çok yıllar önce bile (*Romahlar 1-3*), Kutsal Kitap'ın, "iyi" bir insan olan Yeşaya örneğini kullanarak, insanlığın düşünün doğasını açıkladığını görebiliriz.

Daniel kitapçığı 3. bölümde "Kral Nebukadnessar'ın dikmiş olduğu heykel" ifadesi (bazı farklılıklarla) tekrarlanıyor (*Dan. 3:1, 2, 3, 5, 7, 12, 14, 15, 18*). Bu ifade ya da türevleri, Allah'ın kendisine Daniel aracılığıyla açıklamış olduğu heykele (*Dan 2:31-45*) rağmen, Nebukadnessar'ın yaptıklarını mukayese etmek için, bölüm içerisinde tam on defa tekrarlanıyor. Burada, ibadet edilmeye layık yegâne Varlık, tek gerçek Allah'ın varlığına rağmen, insanoğlunun kendisini tapınılacak bir tanrıya dönüştürme çabasına vurgu yapılıyor.

Metinler ve Bağlamlar

Kutsal Yazılar'daki sözler her zaman bir bağlam içinde gerçekleşirler. Kendi başlarına bulunmazlar. Bir sözcüğün bağlamı öncelikle parçası bulunduğu cümlededir ve öncelikle bu cümlenin anlaşılması gereklidir. Daha sonra, cümlenin bir parçası olduğu metnin daha geniş bir bağlamı vardır. Bu, yazının bir parçası, bir bölüm ya da birkaç bölüm olabilir. Yanlış sonuçlara varmamak için sözcüklerin ve cümlelerin bağlamlarını olabildiğince iyi bir şekilde anlamak şarttır.

Yaratılış 1:27 ve Yaratılış 2:7 ayetlerini karşılaştır. Daha sonra Yaratılış 2:15–23 ayetlerini oku. “İnsan” sözcüğünün İbranice karşılığı olan *adam* kelimesinin tanımını bu farklı metinler ve bağlamlardan nasıl anlayabiliriz?

Yaratılış 1:27 ayetinde *bara'* sözcüğünün tekrarlanması insanoğlunun yaratılışına vurgu yapıldığını gösterdiğini daha önce görmüştük. Şimdi de bu ayet bağlamında adam sözcüğünün “erkek ve dişi” olarak tanımlandığını görüyoruz. Bu da, İbranice adam sözcüğünün bu metinde cinsel olarak insanoğlu ya da insan soyu şeklinde anlaşılması gerektiği anlamına geliyor.

Fakat Yaratılış 2:7 ayetinde aynı *adam* sözcüğü Adem'in “topraktan” (İbranicesi *adamah*—sözcüklerin yaptığı oyuna dikkat) yapılmasından bahsedilirken kullanılıyor. Burada bahsedilen sadece Adem çünkü Havva'nın tamamen başka bir biçimde olan yaratımı daha gerçekleşmemişti. Yani, sadece iki bölümün bağlamındaki metinlerde bile, *adam* sözcüğünün önce “insanoğlu” (*Yar. 1:27*) daha sonra da kişi olan Adem (*Yar. 2:7*) olarak tanımlandığını görüyoruz. Kişi olan Adem daha sonra soy kütüklerinde (*Yar. 5:1–5, 1 Ta. 1:1, Luk. 3:38*) ve “İkinci Adem” (*Rom. 5:12–14*) olan İsa ile ilişkilendirilerek doğrulanmıştır.

Aynı Adem sözcüğünün özellikli bir metinde gerçekleşmesi gibi, Adem ve Havva'nın yaratılışı konusu da Yaratılış 1–2 bölümlerinde gördüğümüz geniş Yaratılış öyküsünde bulunmaktadır. Bu, onun daha büyük bir kapsam dahilinde taşıdığı anlamdı. Kapsam yorumlayan kişiye ek konular, düşünceler ve gelişmelerle ilgili bilgi sağlar. Yaratılış 2:4–25 ayetlerine zaman zaman ikinci yaratılış öyküsü dendiği olur fakat aslında sadece vurguda farklılık vardır (bkz. önümüzdeki hafta). Fakat her iki öyküde de insanlığın mutlak kökenleri bize gösteriliyor.

Görebileceğimiz gibi, erkek ve kadın–insanlık–Allah'ın doğrudan yaratımlarıdır. Bu, sadece şans eseri var olduğumuzu öğreten “dünya bilgeliğinin” (*1Ko. 1:20*) gerçekten ne kadar aptal olduğu hakkında bize ne anlatıyor?

Kitapçıklar ve Mesajları

Kutsal Yazılar'ın en geniş birimleri Kutsal Kitap'ın kitapçıklarıdır. Kitapçıklar farklı durumlarda, farklı amaçlara yönelik yazılmışlardır. Bazıları peygamberlik sözü bildirileridir, bazıları da Mezmurlar gibi derlemedir. 1. ve 2. Krallar gibi bazıları tarih kitaplarıdır, bazıları ise Pavlus ya da diğerleri tarafından çeşitli kiliselere yazılan mektuplardır.

Kitapçığın anlamını ve mesajını anlamaya çalışırken, hangi şartlar altında ve kim(ler) tarafından yazıldığı bilgisi önemlidir. Kutsal Kitap'ın bir çok kitapçığının yazarı bellidir. Eski Ahit'in ilk beş kitabının Musa tarafından yazılmış olduğu belirlenmiştir (*Yeş. 8:31, 32; 1Kr. 2:3; 2Kr. 14:6; 21:8; Ezr. 6:18; Neh. 13:1; Dan. 9:11-13; Mal. 4:4*). *Bu, İsa* (*Mar. 12:26; Yu. 5:46, 47; Yu 7:19*) ve *elçiler* (*Elç. 3:22, Rom. 10:5*) tarafından doğrulanmıştır. Diğerlerinde ise Kutsal Kitap'ın yazarları belirli değildir. (Örneğin, Ester ve Rut, aynı zamanda Samuel ve Tarihler gibi bir çok tarih kitapçığının yazarlarının kimler olduğu saptanmamıştır.)

Yaratılış 15:1-5 ve Yaratılış 22:17, 18 ayetlerini oku. Yaratılış kitapçığını yazanın Musa olması bizim için ne önem taşıyor?

Mısır'dan Çıkış kitapçığından Yasanın Tekrarı'na kadar olanlar da Musa tarafından, elbette Mısır'dan çıktıktan sonra yazılmıştır. Fakat Yaratılış kitapçığı, yaratılıştan atalar dönemine kadar Allah'ın işlerinin bir tarihi olarak temel olduğu için, bu kitapçığın Mısır'dan çıkıştan önce yazılmış olması daha mantıklıdır.

"Yıllar geçip giderken, sürüleriyle ıssız yerleri gezip, halkın baskı altındaki halini düşünürken, [Musa] Allah'ın atalarıyla nasıl ilgilendiğini ve seçilmiş ulusun mirası olan vaatleri hatırladı ve İsrail için duaları gece gündüz göğe yükseldi. Göksel melekler ışıklarıyla etrafını aydınlattılar. Burada, Kutsal Ruh'un ilhamıyla, Yaratılış kitabını yazdı."—Ellen G. White, *Atalar ve Peygamberler*, s. 251.

Yaratılış kitapçığıyla bize sadece kökenlerimiz değil, kurtuluş tasarısı ya da Allah'ın aracılığı ile düşkün insanlığı fide vererek kurtaracağı Kişi de anlatıldı. Bu tasarı, Allah'ın İbrahim ile yaptığı, onun vasıtasıyla soyunun göklerin yıldızları, kıyıların kumu kadar çoğalacağı bir ulus kuracağına dair bulunduğu vaadi de barındıran antlaşma ile daha da belirli hale geliyor (*bkz. Yar. 2:17*).

Yaratılış Kitapçığı aracılığıyla öğretilen, o olmasa bilemeyeceğimiz diğer büyük gerçekler nelerdir? Bu, Allah'ın Sözü'nün imanımız için ne kadar önemli olduğuna dair bize ne öğretiyor?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Büyük Mücadele* kitabından, 78–95 sayfalarındaki “John Wycliffe” ve 144–69 sayfalarındaki “Luther Kurultayın Önünde” bölümlerini; ayrıca aşağıdaki adresteki “Methods of Bible Study [Kutsal Kitap’ı Çalışma Yöntemleri]” belgesinden 4.a.–j bölümünü oku: www.adventistbiblicalresearch.org/materials/bible-interpretation-hermeneutics/methods-bible-study.

“Allah, Sözü’nde, insana kurtuluş için gerekli olan bilgiyi vermiştir. Kutsal Yazılar, O’nun isteğinin yetkin ve yanılmaz açıklaması olarak kabul edilmelidir. Bunlar, karakter standardı, doktrinlerin açıklayıcısı ve deneyimlerin kriteridir. . . . Ancak Allah’ın kendi isteğini insanlara sözü aracılığıyla bildirmesi, Kutsal Ruh’un sürekli varlığını ve yönlendirmesini gereksiz hale getirmemiştir: Aksine, Kutsal Ruh sözü O’nun hizmetkârlarına açmak ve öğretilerini aydınlatarak uygulamak üzere, Kurtarıcımız tarafından vaat edilmiştir. Kutsal Kitap’ı esinleyen Allah’ın Ruh’u olduğuna göre de, Ruh’un öğretisinin sözün öğretisine aykırı düşmesi mümkün değildir.”—Ellen G. White, *Büyük Mücadele*, s. 10.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Kendi dilinde Kutsal Kitap’ın kaç farklı tercümesinin bulunuyor olduğu fark etmezsiniz, elindekilerden en iyi şekilde yararlanmak için ne yapabilirsin? Kutsal Kitap’ı Allah’ın sözü olarak el üstünde tutmayı ve imanla onun öğrettiklerine itaat etmeye çalışmayı nasıl öğrenebilirsin?
- ❷ İnsanlığın kökenine dair Allah’ın Sözü’nün öğrettiği (Yaratımın altıncı gününde Allah tarafından yaratılmış olmamız) ile, insanlığın kendisinin “bilim” adı altında öğrettiği, yani milyarlarca yıl içinde evrimleştiğimiz fikri arasındaki farkı düşün. Bu ikisi arasındaki büyük uçurum, Kutsal Kitap’ın öğrettiğine bağlı kalmanın ne kadar önemli olduğu ve Allah’ın Sözü ile onun basitçe öğrettiğinden döndüğünde insanoğlunun ne kadar uzaklara gidebileceği konusunda bize ne anlatıyor?
- ❸ Eğer varsa, Kutsal Kitap’ı daha iyi anlamana yardım edebilecek hangi Kutsal Kitap araçlarına sahipsin? İlave araçlara sahip olmasan da, Kutsal Kitap’ın nasıl yorumlanması gerektiği ile ilgili bu hafta öğrendiğin derslerden bazılarını hayata geçirmeyi nasıl öğrenebilirsin?
- ❹ İsrail’in çocuklarına, onlara emanet edilen büyük gerçekleri ve Allah’ın yaşamlarındaki önderliğinin öykülerini kendi çocuklarına anlatmaları söylenmişti (*Yas. 4:9*). İmanı aktarıyor olmanın bariz faydasını bir kenara koyarsak, Allah’ın yaşamlarımızdaki önderliğine dair öyküleri anlatmakta ve öğretmekte, bizim kendi imanımızın artma eğilimine girmesini sağlayan ne var? Yani, Kutsal Kitap gerçeklerini diğerleriyle paylaşmak neden bizim kendimiz için de faydalı?

“Ürpertim Var!”

Kamil Metz

Liz, bir şey, aniden bir an için durmasını söylediğinde Houston, Teksas'taki evinde çalışmakla meşguldü. Tam o sırada kapının çalındığını duydu. Ancak kapıyı açığında kimseyi görmedi. David Pano verandasını çoktan terk etmişti ve yandaki eve doğru yürüyordu. Liz orada olduğunu bildirmek için seslendi. David onu duydu ve evine döndü.

Gülümsedi ve ona bir Adventist broşürü (GLOW tract) verdi.

“Bu bir tarikatın mı?” diye sordu.

David ona bir tarikat olmadığına ve sadece Hristiyanlıkla alakalı bir broşür olduğuna dair güvence verdi.

“Şu anda bir ürpertim var!” diye bağırdı Liz. “Çok uzun zaman geçmedi, bir rüya gördüm. Rüyamda, müjdenin iki pastörü evime geliyordu ve müjdenin literatürünü benimle paylaşıyordu.” Ve onların bir tarikat olmadığını biliyordum.”

Yedinci Gün Adventist Kilisesi'nin Michigan Konferansı'nda yardımcı hizmet direktörü olarak görev yapan David, rüyamı duymaktan heyecan duydu. Ancak tek eksiklik ve tek sorun, onun orada tek başına olmasıydı.

Tam o sırada, sokaktan hizmet ortağı Taylor Hinkle geldi. Michigan'daki Great Lakes Adventist Akademisi'nde bir pastör ve Kutsal Kitap öğretmeni olan Taylor'un, elindeki GLOW tracts broşürleri tükenmişti, bu yüzden David'den daha fazla GLOW tracts broşürü almak için gelmişti. Şimdi kapısında müjdenin iki pastörü vardı!

Liz, David ve Taylor'a baktı.

“Bunun Tanrı'dan geldiğine inanıyorum” dedi. “Rüyamda, kapımda iki pastörün bana umut getirdiğini gördüm. Ve gökten bir ses duydum, “Bu senin son şansın. Yakında döneceğim!”

“Lütfen benim için dua edin,” dedi. “Hayatımda İsa'ya ihtiyacım var.”

GYC'nin 30 Aralık 2016 tarihinde Houston'daki yıllık toplantısında diğer genç yetişkinlerle kapı kapı dolaşan iki genç pastör, onun için memnuniyetle dua etti. Liz, Kutsal Kitap incelemesi yapmak için yerel bir kiliseye kaydoldu.

Tanrı, halkını Umud Kaynağını, ruhlara tanıtmak için bu karanlık ve kasvetli dünyaya umut elçileri olarak gönderir. Adventist Kilisesi kurucularından Ellen G. White şöyle yazmıştır: “Umutsuzluğa bakacak ve ümitsizliğe umut vereceğiz” (Çağların Arzusu, s. 350).

Neden bugün İsa için bir umut elçisi olmayı tercih etmiyorsunuz?

Kamil Metz, GLOW hizmetinin uluslararası direktörüdür.

Yaratım: Temel olarak Yaratılış 1. Bölüm

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Yu. 1:1-3, Yar. 1:3-5, Çık. 20:8-11, Va. 14:7, Mat. 19:3-6, Rom. 5:12*

HATIRLAMA METNİ: “Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı’yla birlikteydi ve Söz Tanrı’ydı. Başlangıçta O, Tanrı’yla birlikteydi. Her şey O’nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O’nsuz olmadı. Yaşam O’ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı” (*Yubanna 1:1-4*).

Yaratılış kitapçığının ilk bölümleri Kutsal Yazılar’ın kalanı için temeldir. Kutsal Kitap’taki başlıca öğretilerin ya da doktrinlerin kaynağı bu bölümlerdedir. Burada, Tanrılığın doğasının, Baba, Oğul (*Yu. 1:1-3, İbr. 1:1, 2*) ve Kutsal Ruh (*Yar. 1:2*) olarak, dünyayı ve insanoğlu ile doruğa ulaşan içindeki her şeyi yaratmak için uyum içinde çalıştığını görüyoruz. Yaratılış Kitapçığında ayrıca Sebt Günü (*Yar. 2:1-3*), kötülüğün kökeni (*Yaratılış 3*), Mesih ve Kurtarma tasarısı (*Yar. 3:15*), dünya çapındaki tufan (*Yaratılış 6-9*), antlaşma (*Yar. 1:28; 2:2, 3, 15-17; 9:9-17; Yaratılış 15*), dillerin ve halkların dağılması (*Yaratılış 10, 11*) ve Yaratılış’tan İbrahim’e kadar kutsal kitap kronolojisi için bir çerçeve oluşturan soy kütükleri (*Yaratılış 5 ve 11*) ile tanışırız. Son olarak da, Allah’ın konuştuğu Söz (*Yar. 1:3, 2Ti. 3:16, Yu. 17:17*), insanlığın doğası (*Yar. 1:26-28*), Allah’ın karakteri (*Mat. 10:29, 30*), bir erkek ve bir kadın arasındaki evlilik (*Yar. 1:27, 28; Yar. 2:18, 21-25*), yeryüzünün ve kaynaklarının vekilharçlığı (*Yar. 1:26; 2:15, 19*) ve yeni bir yaratımın vaat edilen umudu (*Yşa. 65:17, 66:22, Va. 21:1*) konularının hepsi, bu ve önümüzdeki hafta boyunca çalışacağımız bu ilk bölümleri temel almaktadır.

*23 Mayıs Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Başlangıçta . . .

Yaratılış 1:1 ayetini oku. Burada hangi derin gerçekler açıklanıyor?

Kutsal Kitap en yüce ve en derin sözlerle, basit fakat aynı zamanda dikkatli bir şekilde çalışıldığında sınırsız derinlik barındıran sözlerle açılıyor. Aslında felsefenin en büyük soruları, kimiz, neden buradayız ve buraya nasıl geldik, Kutsal Kitap'ın ilk cümlesiyle cevaplandırılıyor.

Varız çünkü Allah bizi geçmişte belirli bir zamanda yarattı. Kökenlere dair çoğu güncel bilimsel kuramın öğrettiği gibi yokluktan evrimleşmedik, ya da şans eseri, nihai bir amaca, tasarlanmış bir yönelime sahip olmadan var olmadık. Darwin'in evrimi her yönden Kutsal Yazılar'la çelişmektedir ve bazılarının onu Kutsal Kitap'la bağdaştırma girişimleri Hristiyanları gülünç gösteriyor.

Biz Allah tarafından zamanda mutlak bir anda yaratıldık: “başlangıçta”. Bu, Allah'ın bu başlangıçtan önce var olduğu anlamına geliyor olmalı. Yani, Allah zamanın yaratılarak, günlük “akşam ve sabah” ve hepsi dünyanın güneşle ve ayla olan ilişkisiyle belirlenmiş olan aylar ve yıllarla ifade edilmeye başlanmasından önce vardı. Bu mutlak başlangıç, Kutsal Yazılar'ın sürekli olarak doğayı ve Allah'ın yaratıcı işini tekrar doğrulayan diğer ayetleri tarafından da hatırlatılmış ve desteklenmiştir.

Yuhanna 1:1-3 ve İbraniler 1:1, 2 ayetlerini oku. Yaratılışın aracı kimdi? O'nun aynı zamanda çarmıhta ölmüş olmasının ne anlama geldiğini düşün.

Kutsal Kitap, İsa'nın yaratımın aracı olduğunu öğretiyor. Şöyle diyor, “Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nusuz olmadı” (*Yu. 1:3*). O, İsa'nın “aracılığıyla evreni yarattı” (*İbr. 1:1, 2*). Her şeyin kökeni başlangıçta İsa'da olduğu için, sonunda O'nun başlattığı şeyi tamamlayacağına dair umut besleyebiliriz, çünkü O, “Alfa ve Omega” , “başlangıç ve son” (*Va. 1:8, Va. 22:13*).

Allah tarafından yaratılmış olduğunu bilmek neyi değiştiriyor? Buna inanmadığını hayal et. Kendine ve diğer insanlara bakışın ne kadar farklı olurdu? Neden?

Yaratılış'ın Günleri

Son yıllarda Yaratılış haftasını harfi harfine gerçekleşmemiş bir simge, bir anlatı hatta bir efsane gibi görme eğilimi var. Bu yaklaşım, yeryüzündeki yaşamın gelişmesi için çok uzun çağların geçmesi gerektiğini varsayan evrim teorisi sonrasında ortaya çıktı.

Kutsal Kitap bu konuda ne öğretiyor? Yaratılış 1. bölümdeki “günler” neden simgesel günler olarak değil de gerçek günler olarak anlaşılmalı?

Yaratılış 1:3–5 ve Mısır’dan Çıkış 20:8–11 ayetlerini oku. Bu bağlamlarda “gün” sözcüğü nasıl kullanılmış?

İbranice *yöm* ya da “gün” sözcüğü, Yaratılış anlatımı boyunca sürekli olarak gerçek gün anlamında kullanılmıştır. Yaratılış anlatısındaki hiçbir şey, ifade edilmek istenenin bugün bizim anladığımız tek bir günden başka bir şey olduğuna işaret etmiyor. Aslında, günlerin gerçek günler olduğuna inanan bazı alimler de eninde sonunda yazarın maksadının gerçek günleri anlatmak olduğunu kabul edecektir.

Allah'ın Kendisinin ilk zaman birimine bu ismi atamış olması ilginç (*Yar. 1:5*). *Yöm* ya da gün, “Akşam oldu, sabah oldu ve ilk gün oluştu” (*Yar. 1:5*) ifadesiyle tanımlandı. Sözcük çoğul değil, tek bir günü ifade edecek şekilde tekil olarak kullanılmış.

Bu sebeple, yedi günlük Yaratım, baş sayıyla, 'echad (“bir”) başlayan ve sırasal sayılarla devam eden (ikinci, üçüncü, dördüncü...) tam bir zaman birimi olarak anlaşılmalıdır. Bu düzen, birbirini takip edip yedinci günde sonlanan bir gün silsilesini göstermektedir. Sözcüklerin kullanımında ya da anlatım biçiminin kendisinde, bu günler arasında boşluklar olması gerektiğine dair bir belirti bulunmamaktadır. Yaratımın yedi günü, bugün bizim kullandığımız yedi gündür.

Ayrıca, günün gerçek doğası, Allah Yedinci Gün Sebti'nin gerçek yedi günlük Yaratım haftası dizilişine dayandığını belirten dördüncü emri Kendi parmağıyla yazdığında düzenlenmiş oldu.

Kutsal Kitap'taki tek yaratılış, Yaratılış kitapçığındaki Yaratılış değil. Ek olarak, Allah'ın “son borazan çalınınca...göz açıp kapayana dek” (*1Ko. 15:52*) faniliği ölümsüzlüğe dönüştüreceği İkinci Geliş'teki yeniden-yaratılış da var. Eğer Allah yeniden yaratılışta bir anda buna yapabiliyorsa, tanrıci evrimin öğrettiği gibi ilk yaratılışta neden milyarlarca yıl harcamış olsun ki?

Sebt Günü ve Yaratılış

Günümüzde Yedinci Gün Sebt'i seküler toplumda ve dini cemiyetlerde ağır saldırı altındadır. Bu gerçek, küresel kurumların çalışma takvimlerinde görülebilir; bir çok Avrupa ülkesinde, takvimi Pazartesi gününü haftanın ilk günü, Pazar gününü de yedinci gün olacak şekilde değiştirmeye teşebbüs edilmiştir; ayrıca papalığın iklim değişikliği ile ilgili yedinci gün Sebt'inden “Yahudi Sebt Günü” diye bahseden son genelgesinde, insanların küresel ısınmayı hafifletmek için bir dinlenme günü tutmaları teşvik edilmiştir. (Papa Francis, *Laudato Si'*, Vatikan City, s. 172, 173).

Yaratılış 2:1-3, Mısırdan Çıkış 20:8-11, Markos 2:27 ve Vahiy 14:7 ayetlerini oku. Yaratılış haftasını anlamak dördüncü emirle ne şekilde bağlantılı? Bununla Üç Meleğin Mesajı arasında ne bağlantı var?

Kutsal kitap şöyle der, “Yedinci güne geldiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi” (*Yar. 2:2*). “Allah yedinci gün istirahat ettikten sonra bu günü kutsadı, başka bir deyişle insan için istirahat günü olarak belirledi”—Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets* [Atalar ve Peygamberler] s, 47. Bu sebeple İsa şöyle diyebilmişti, “İnsan Sebt günü için değil, Sebt günü insan için oldu” (*Mar. 2:27 KM*). İsa, bu yetkili açıklamayı yapabildi çünkü Sebt Günü'nü Allah'ın Halkı ile arasındaki antlaşmanın ölümsüz işareti ve mührü olarak yapan ya da yaratan O'ydu. Sebt Günü sadece İbrani halkı için değil tüm insanlık içindi.

Yaratılış kitapçığında İsa'nın Sebt Günü'nü yarattıktan sonra üç şey yaptığı belirtiliyor. İlk önce “dinlendi” (*Yar. 2:2*) ve bize, bizimle dinlenmeye duyduğu isteğin ilahi örneğini verdi. İkinci olarak, yedinci günü “kutsadı” (*Yar. 3:3*). Yaratılış öyküsünde, hayvanlar kutsanmıştır (*Yar. 1:22*), Adem ile Havva kutsanmıştır (*Yar. 1:28*) fakat özellikle kutsanan tek gün yedinci gündür. Üçüncü olarak, Allah onu “takdis etti” (*Yar. 2:3 KM*) ya da “kutsal bir gün olarak belirledi”.

Kutsal Kitap'ta bu üç unvana birden sahip olan bir gün daha yoktur. Bu üç iş de dördüncü emirde tekrarlanmaktadır fakat bu sefer Allah Kendi parmağıyla yazıp, Sebt Günü'nün temeli olarak Yaratılışı işaret etmektedir.

Vahiy 14:7 ve Mısır'dan Çıkış 20:11 ayetlerinin karşılaştırılması, Sebt Günü emrinin Yaratan'a ibadet etmenin temeli olduğunu ortaya koyuyor. Sebt Günü'ne yapılan bu doğrudan bağlantı son gün olayları ile ne şekilde bağlantılıdır?

Yaratılış ve Evlilik

Geçtiğimiz on yıl, toplumun ve devletlerin evliliği tanımlama biçimlerinde muazzam değişikliklerin gerçekleşmesine tanıklık etti. Dünyadaki bir çok ulus, merkezini bir erkek ve bir kadının oluşturduğu aile yapısını koruyan önceki yasaları altüst ederek, aynı cinsten olanların evliliğini onaylamaya başladı. Bu, bir çok yönden eşi benzeri görülmemiş bir gelişme ve evlilik kurumu, kilise ile devlet arasındaki ilişki, Kutsal Yazılar'da tanımlandığı şekliyle evlilik ve ailenin kutsallığı konularında yeni sorular ortaya çıkartıyor.

Yaratılış 1:26-28 ve Yaratılış 2:18-24 ayetlerini oku. Bu ayetler Allah'ın evlilik konusundaki ideali hakkında bize ne öğretiyor?

Altıncı günde, Allah Yaratılışın doruğuna ulaşıyor, insanlığın yaratılması. Yaratılış 1:26 ayetinde Allah için çoğul kullanılmış olması etkileyici: “Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım” Birbirleriyle sevgi ilişkisi içinde olan Üçlü Tanrılığın tüm bireyleri, şimdi de, ilahi olarak kurulmuş insan ilişkisi evliliği burada yeryüzünde yaratıyorlardı.

“Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı” (Yar. 1:27). Adem, “İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, Etimden alınmış ettir” (Yar. 2:23) dedi ve ona “kadın” adını verdi. Evlilik şunu gerektirir, “adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak” (Yar. 2:24).

Kutsal Yazılar, bu ilişkinin kendileri de bir erkek ve kadın olan anne babalarından gelen bir erkek ve bir kadın arasında gerçekleşmesi gerektiği konusunda çok açıktır. Bu kavram yeryüzünün ilk ebeveynlerine verilen talimatta daha da açıklanmıştır: Allah, “onları kutsayarak, 'Verimli olun, çoğalın' dedi, 'Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın' ” (Yar. 1:28). Beşinci emirde çocukların (evlatların) annelerine ve babalarına saygı göstermeleri gerektiği belirtiliyor (Çık. 20:12). Bu karşılıklı ilişki, iki cinsin birlikteliğinden oluşan bir ilişki dışındaki herhangi ilişkide uygulanamaz.

İsa'nın Matta 19:3–6 ayetlerindeki sözlerini oku. Bu sözler evliliğin doğası ve kutsallığı hakkında bize ne öğretiyor? İsa'nın sözlerinin ışığında, Allah'ın tüm insanlığa duyduğu sevgiyi ve her birimizin günahkârlar olduğumuzu da asla unutmuyarak, evliliğin kutsal kitaba dayanan ilkelerini nasıl sağlam ve imanlı bir şekilde savunabiliriz?

Yaratılış, Düşüş ve Haç

Kutsal Kitap, kusursuz Yaratılış, Düşüş, vaat edilen Mesih ve son kurtuluş arasında kesintisiz bir bağlantı olduğunu ortaya koyuyor. Bu büyük olaylar, insan ırkı için kurtuluş tarihi konusunun temelidir.

Yaratılış 1:31, Yaratılış 2:15–17 ve Yaratılış 3:1–7 ayetlerini oku. Allah'ın mükemmel yaratımına ne oldu?

Allah, yaratımın “çok iyi” (*Yar. 1:31*) olduğunu söyledi. “Yaratılış şimdi tamamlanmıştı. . . . Aden bahçesi yeryüzünde çiçekleniyordu. Âdem ile Havva hayat ağacına istedikleri gibi yaklaşabiliyorlardı. Allah'ın egemenliği tüm yaratılmış varlıklara bereketin doluluğunu vermeyi ihtiva eder.”—Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets [Atalar ve Peygamberler]*, s. 47. Allah Adem ve Havva'yı eğer yasak ağaçtan yerlerse kesinlikle ölecekleri konusunda uyarıyordu (*Yar. 2:15–17*). Yılan, konuşmasına bir soru ile başladı ve daha sonra Allah'ın söylediğinin tam tersini söyledi: “Kesinlikle ölmezsiniz” (*Yar. 3:4*). Şeytan Havva'ya onun Allah gibi olacağı büyük bilgelik vaat etti. Açıkçası, Havva da ona inandı.

Pavlus, Allah'ın Yaratılış 2:15–17 ayetlerindeki ifadesini nasıl doğruluyor? Romalılar 5:12 ve Romalılar 6:23 ayetlerini oku. Bu öğretiler ile tanrıci evrim arsasında ne ilişki var?

Kutsal Yazılar'da, sonraki kutsal kitap yazarlarının, önceki Kutsal Kitap ifadelerini doğrulayıp ilaveten açıklama yaptıklarını görebiliriz. Romalılar 5–8 bölümlerinde Pavlus günah ve kurtuluşun güzelliği hakkında yazıyor: “Günah bir insan aracılığıyla, ölüm de günah aracılığıyla dünyaya girdi. Böylece ölüm bütün insanlara yayıldı” (*Rom. 5:12*). Fakat evrimci bakış açısı ölümü insanlıktan milyonlarca yıl önce var sayıyor. Bu bakış açısı, kutsal kitaba dayanan günahın kökeni öğretisi, Mesih'in çarmıhtaki vekaleten ölümü ve kurtuluş planı hakkında ciddi çıkarımlarda bulunuyor. Eğer ölümün günahla ilişkisi olmasaydı, bu günahın karşılığının ölüm olmadığı anlamına gelirdi (*Rom. 6:23*) ve Mesih'in bizim günahlarımız için ölmesi için ortada bir sebep kalmazdı. Bu sebeple, Yaratılış, Düşüş ve Çarmıh ayrılmaz biçimde birbirine bağlıdır. İlk Adem, son Adem'e bağlıdır (*1Ko. 15:45, 47*). Darwinci evrim inancı, sürece bir Allah kavramı yerleştirilse bile Hristiyanlığı en temelinden yok ederdi.

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Geçmişten Sonsuzluğa* kitabından, 6–9 sayfalarındaki “Yaratılış” ve 35–36 sayfalarındaki “Haftanın Başlangıcı” bölümlerini oku.

“Karşılaştırmalı, edebi, dilbilimsel ve diğer değerlendirmelerle giderek artan kanıtlar, her seviyede bir noktada birleşmekte ve Yaratılış 1. bölümdeki yôm ‘gün’ ifadesinin tutarlı biçimde 24 saatlik gerçek gün anlamına geldiği sonucuna götürmektedir.

“Yaratılış kitapçığı 1. bölümün yazarı, gerçek ‘gün’ fikrini ifade etmek için seçilmiş olandan daha etraflı ve kapsamlı yollar bulamazdı.” Gerhard F. Hasel, *“The ‘Days’ of Creation in Genesis 1: Literal ‘Days’ or Figurative ‘Periods/Epochs’ of Time? [Yaratılış 1. bölümdeki Yaratım Günleri: Gerçek ‘Günler mi yoksa Simgesel Dönemler/Çağlar mı?]*” s. 30, 31.

“En büyük zihinler, Allah’ın sözüyle yönlendirilmezlerse, bilimin ve vahyin arasındaki ilişkiyi araştırma çabalarında şaşkına dönerler. Yaratıcı ve O’nun işleri onların kavrayışlarının ötesindedir; bunlar doğa yasalarıyla açıklanamadıkları için de, Kutsal Kitap tarihi güvenilir olarak ilan edilmektedir.”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church [Kilise İçin Tanıklıklar]* 8. cilt, s. 258.

TARTIŞMA SORUSU:

- ❶ Yukarıdaki Ellen White alıntısını oku. Günümüzde bile, tam olarak onun yazdığı gibi Hristiyan olduğunu iddia edenler arasında dahi, bilimin savları karşısında, onun dediği gibi kutsal kitap tarihinin “güvenilmez” olduğunu demeye getirecek, gözü kapalı bu savları kutsal kitabın öyküsünün üzerinde görecekle kişilerle ne sıklıkla karşılaşırız?
- ❷ Bir yandan tanrıci evrimi kabul ederek, Kutsal Kitap’ı ciddiye almak neden mümkün değil? Eğer tanrıci evrime inanan ve Hristiyan olduğunu iddia eden bir tanıdığınız varsa, neden ondan Pavlus’un yazdığı Adem’in düşüşü, ölüm ve İsa’nın çarmıhı arasındaki doğru dan bağlantının ışığında (bkz. *Romahlılar 5*) Haç’ı açıklamasını istemi yorsunuz? Nasıl bir açıklamada bulunuyor?
- ❸ Eğer Kutsal Kitap Allah’ın vahyi ise, o halde inananların iman ve gözleri Kutsal Yazılar’da açıklandığı gibi daha büyük bir gerçekliğe açılmaz mı? O halde, Hristiyanlar zihinlerini sonsuz bir Allah tarafından vahyedilen Kutsal Yazılardaki gerçeklere açtıklarında onlara nasıl “eski kafalı” denilebiliyor? Aslında, tanrıtanımaz, maddeci dünya görüşü Hristiyan dünya görüşünden çok daha dar.
- ❹ Allah’ın Sözü’ne sadık kalan inananlar olarak, cinsel kimlikleri konusunda sorun yaşayan kişilere ne şekilde hizmet edebiliriz? Zina yapan bir kadın gibi günah işleyen insanların arasında olduğumuzda bile, neden taş atanlar biz olmamalıyız?

Gecikmiş Kalp Krizi

Yiannakis Kyriazis

Korkunç karın ağrısı beni sabah 5'te uyandırdı.

Denlenmeme rağmen bitkin ve nefes nefese hissettim. Neredeyse 60 yaşındaydım ve sağlığımın çok iyi olduğu söylenemezdi, bu yüzden doğrudan Kıbrıs'ın başkenti Lefkoşa'daki hastaneye gittim. Doktor beni muayene etti, her şeyin yolunda olduğunu ve eve gitmemi söyledi.

Eşim Marbie, yanımdaydı. Günde beş paket sigara içmeyi bırakmama yardımcı olmuştu. Ayrıca beni İsa'ya ve Yedinci Gün Adventist Kilisesi'ne üyeliğe kadar götürmüştü. Sadece yaşam biçimim değiştikten sonra benimle evlenmeyi kabul etti ve ben vaftiz edildim.

Şimdi, yeni inancım ve evliliğimin üzerinden sadece iki yıl geçti ve kendimi çok iyi hissetmiyorum.

"Hiçbir yere gitmiyorum" dedim doktora.

Hala acı çekiyordum ve nedenini bilmek istedim. Israrımı görünce, doktor bir kardiyolog aramayı kabul etti. Mesai saatleri dışında olduğumuz için bu biraz zaman alacaktı.

Bir saat geçti. İki saat, sonra beş, yedi, sekiz...

Saat 13:10 civarında, ağrı önemli ölçüde arttı. Nefes almak için uğraşıyordum, temiz hava için dışarı çıkmak için ayağa kalktım. Başım dönmeye başladı ve beni bir karanlık kapladı.

Birisi "Acele edin! Kalp krizi geçiriyor." diye bağırdı.

O anda, kardiyolog geldi.

Sağlık çalışanları beni acil servise götürdü.

Bilincimi yeniden kazandığımda, kalp arterlerimin kötü bir şekilde tıkanıldığını öğrendim.

"Elimizden gelen her şeyi yaptık," dedi kardiyolog.

Üç hafta boyunca yoğun bakım ünitesine yatırıldım. Durumum düzeldiğinde, doktorlar açık kalp ameliyatı yaptılar. 9 saat ameliyathanede kaldım. Tanrı'nın lütfu sayesinde, operasyon iyi gitti ve yine güçlü ve mutluyum. Geriye dönüp baktığımda, beni sabah 5'te uyandıran sancuların kalp krizinin başlangıcı olduğuna inanıyorum. Hemen ölebilirdim. Yine de sevgi dolu Tanrımız kalp krizini kardiyolog gelene kadar tam 8.5 saat erteledi, böylece hayatımı korudu. Bugün 61 yaşındayım ve bana yeni bir yaşam süresi verdiği için Tanrı'ya minnettarım. Bana verdiği ekstra yılları Ona ve başkalarına hizmet etmek için kullanacağım.

Bu çeyreğin onüçüncü Sebt Günü'nün başışının bir kısmı Yiannakilerin cemaati ve diğer iki cemaat için Lefkoşa'da yeni bir kilise binası ve toplum merkezinin inşa edilmesine yardımcı olacaktır.

Yaratım: Temel olarak Yaratılış 2. Bölüm

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Eyüp 26:7-10; Yaratılış 1-2; Yaratılış 5; Yaratılış 11; 1Ta. 1:18-27; Mat. 19:4, 5; Yu. 1:1-3.*

HATIRLAMA METNİ: “Gökler Tanrı’nın görkemini açıklamakta, Gökkuşbuğunun eserini duyurmakta” (*Mezmurlar 19:1*).

Pek çok büyük düşünür Allah’ın yaratımı olan dünyayı keşfetmek için Kutsal Yazılar’dan esinlenmiştir ve modern bilim bunun sonucu olarak doğmuştur. Johannes Kepler, Isaac Newton, John Ray, Robert Boyle ve daha bir çok büyük bilim insanı, çalışmalarının Allah’ın yaratımının eseri hakkında daha fazlasını açıkladığına inanıyorlardı.

Fakat Fransız devriminden sonra on dokuzuncu yüzyıl bilimi, tanrıca dünya görüşünden uzaklaşarak, doğacılık ve maddeciliği temel alan, genellikle doğaüstüne yer bırakmayan bir dünya görüşüne doğru kaydı. Bu felsefi düşünceler Charles Darwin’in *Türlerin Kökeni* kitabı tarafından meşhur edildi (1859). Bu dönemden beri bilim gittikçe kendisini kutsal kitaptan uzaklaştırdı ve bu Yaratılış öyküsünün aşırı bir yeniden yorumuna yol açmış oldu.

Kutsal Kitap, köhneleşmiş, bilime aykırı bir evrenbilimi görüşü mü öğretiyor? Kutsal Kitap’taki öykü sadece çevredeki putperest uluslardan bir alıntı mıydı? Kutsal Kitap kendi yer ve zamanının kültürüyle mi şartlandırılmıştı yoksa onun esinlenmiş doğası bizi ilahi çerçevesi içinde eksiksiz olan bir kökenler görüşüne mi yükseltiyor?

Bu haftanın dersinde dokunacağımız konulardan bazıları işte bunlar.

*30 Mayıs Sebti Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Düz bir Dünya?

Eski dünyada birçoklarının dünyanın düz olduğunu sandığına yaygın olarak inanılır. Fakat çoğu kişi, çeşitli sebeplere dayanarak dünyanın küre olduğunu anlamıştı. Buna rağmen, günümüzde bile bazıları Kutsal Kitap'ın kendisinin dünyanın düz olduğunu öğrettiğini iddia ediyorlar.

Vahiy 7:1 ve 20:7, 8 ayetlerini oku. Bu ayetlerin konusu nedir? Daha da önemlisi, düz dünya mı öğretiyorlar?

Bu ayetlerin yazarı olan Yuhanna, göğün dört meleğinin yeryüzünün dört köşesinde durup, dört rüzgarı tuttuğu bir son zaman peygamberlik sözü yazıyor (*bkz. Va. 7:1*). Melekleri dört pusula noktasına bağlamak için “dört” sözcüğünü üç kere tekrarlıyor.

Kıscası, bugün bizim de örneğin “gün batıyor” ya da “rüzgar doğudan esti” ifadelerini kullanırken yaptığımız gibi mecazlı bir dil kullanıyor. Bu peygamberlik sözü ayetlerini, metnin bağlamı kuzey, güney, doğu ve batı yönlerini belirtmek için mecaz kullanıldığını göstermesine rağmen, kelimesi kelimesine yorumlamakta ısrarcı olmak, bu ayetleri bağlamından kopartıp onlara aslında söylemedikleri bir şey söyletmektir. Sonuçta, İsa “kötü düşünceler, cinayet, zina, fuhuş, hırsızlık, yalan yere tanıklık ve iftira hep yürekten kaynaklanır” (*Mat. 15:19*) dediğinde insan psikolojisinden ya da gerçek anlamda insanın yüreğinden bahsetmiyordu. Ahlaki bir konuya dikkat çekmek için mecaz kullanıyordu.

Eyüp 26:7-10 ve Yeşaya 40:21, 22 ayetlerini oku. Bu ayetler yeryüzünün doğası hakkında bize ne öğretiyor?

Eyüp 26:7 ayetinde yeryüzünün, gökte asılı bir şekilde durduğu anlatılır: “O boşluğun üzerine kuzey göklerini yayar, Hiçliğin üzerine dünyayı asar.” Yeryüzü bir “halka” ya da küredir (*Eyüp 26:10*). Yeşaya 40:22 ayeti şöyle der: “Gökkubbenin üstünde oturan RAB'dir, Yeryüzünde yaşayanlarsa çekirge gibidir. Gökleri perde gibi geren, Oturmak için çadır gibi kuran O'dur.”

Kendini binlerce yıl önce yaşamış olan birinin yerine koy. Yeryüzünün hareket ettiğine dair elinde hangi kanıtlar olurdu? Ya da onun olduğu yerde durduğuna dair eldeki kanıtları daha mı ikna edici bulurdun? Veya onun düz ya da küre olduğuna dair hangi kanıtları bulurdun?

Antik Literatürde Yaratılış

Arkeologlar, antik Mısır ve Yakın Doğu’da yaratılış ve tufanla ilgili kadim öyküleri barındıran metinler keşfettiler. Bu, bazı kişilerin Yaratılış öyküsünün bu kültürlerden birinden alıntı olduğunu ya da bazılarına dayandığını düşünmelerine yol açtı. Peki böyle bir şey mümkün mü?

Yaratılış 1–2:4 ve daha sonra da Atrahasis destanından şu alıntıları oku: “İşi insan yerine tanrılar yaptığında, yükleri taşıdığında, tanrılarının yükü çok büyüktü, iş çok zordu, çok fazla sorun vardı. . . . ‘Gebe–tanrıça yavruyu yaratsın ve insan da tanrılarının yükünü taşı-sın!’ . . . Gesht-e, akli olan bir tanrı, kendi meclislerinde katledildi-ler. Nintu kili kendi eti ve kanıyla karıştırdı. . . .”—Stephanie Dalley, *Myths from Mesopotamia: Creation, the Flood, Gilgamesh, and Others [Mezopotamya’dan Efsaneler: Yaratılış, Tufan, Gilgamesh ve Diğerleri]*, s. 9, 14, 15. Gördüğün farklılıklar nelerdir?

Her ne kadar öyküler arasında benzerlikler olsa da (ilk insanın kilden yaratılmış olması gibi), farklılıklar çok daha belirgin.

(1) Atrahasis destanında insan tanrılar dinlenebilsin diye onlar için çalışıyor. Yaratılış’ta Allah yeryüzünü ve içindeki her şeyi yaratımın doruğu olan insanlar için yaratıyor ve daha sonra onlarla birlikte dinleniyor. Yaratılış’ta insanlar ayrıca bir bahçede bulunuyorlar ve Allah ile konuşmaya ve O’nun yaratımına bakmaya davet ediliyorlar—Atrahasis’te böyle bir kavram bulunmamakta.

(2) Atrahasis’te küçük bir tanrı öldürülüyor ve onun kanı yedi erkek yedi dişi oluşturmak için kille karıştırılıyor. Yaratılış’ta ilk olarak Adem çok yakından, ona yaşam üfleyen Allah tarafından “oluşturuluyor” ve kadın da daha sonra ona “yardımcı” olsun diye “yapılıyor”. Allah Adem ile Havva’yı kurban edilmiş bir tanrının kanından yaratmadı.

(3) Yaratılış öyküsünde, Atrahasis’te olduğu gibi bir şiddet ya da çatışma olduğunu gösteren bir işaret bulunmamakta.

Kutsal Kitap’taki öykü, olağanüstü bir şekilde, mükemmel bir dünyada insanlığı asil bir gaye ile donatan, her şeye gücü yeten Allah’ı tarif etmektedir. Bu büyük farklılıklar bilim insanlarının sonuçta bunların birbirlerinden çok farklı yaratılış öyküleri oldukları sonucuna varmalarını sağlamıştır.

Bazıları, yaratılış ve tufan öykülerinin, çağlar boyunca gerçekten ne olduğuna ancak genel hatlarıyla dayanılarak kuşaktan kuşağa aktarıldığını (benzerliklerin buradan kaynaklandığını) fakat zaman içerisinde aslından saptırıldığını düşünüyor. Fakat bunun tersine, Musa, Kutsal Ruh’un esinlemesi altında hakikaten gerçekleşmiş olanı açıklamıştır. Bu açıklama, bir kaç benzerliğin nedenini izah etmek için, Musa’nın bu putperest öykülerden alıntı yaptığı savına göre neden daha mantıklı?

Yaratılış'a karşılık Putperestlik

Yaratılış, eski putperest efsanelerine dayanıyor olmaktan çok uzakta, bu efsanelerin aksini ispatlayan bir şekilde yazılmış görünüyor ve Allah'ı Yaratan olarak onlardan uzağa koyuyor.

Yaratılış 1:14–19 ayetlerini oku. Dördüncü günde ortaya çıkan varlıklar nasıl tarif edilmişler ve işlevleri neler?

“Güneş” ve “ay” sözcüklerinden şüphesiz kaçınılmıştı çünkü onlar İbrani dilindeki Antik Mısır ve Yakın Doğu'nun güneş ve ay tanrılarıyla aynı (ya da çok yakın) isimleri taşıyorlardı. “Büyük ışık” ve “küçük ışık” tanımlarının kullanılması, onların belirli işlevler için yaratılmış olduklarını gösteriyordu: “Gündüzü geceden ayırmak için... ve alametler için, ve vakitler için, ve günler ve seneler için olsunlar; ve yer üzerine ışık vermek için gök kubbesinde ışıklar olarak bulunsunlar (*Yar. 1:14, 15 KM*). Yani, ayetler güneş ve ayın tanrıları değil, bugün onları anladığımıza çok benzer şekilde, belirli doğal işlevler için yaratılmış cisimler olduklarını açıkça gösteriyor.

Yaratılış 2:7, 18–24 ayetlerini oku. Allah Adem ve Havva'nın yaratılması işiyle nasıl yakından ilgili?

Eski Yakın Doğu efsanelerinin hepsi, insanın yaratılışını tanrıların üzerindeki iş yükünü rahatlatma amacına yönelik sonradan düşünülmüş bir şey olarak tarif ediyorlar. Bu uydurma kavram, kutsal kitabın insanın Allah'ın akıllı naibi olarak dünyaya egemen olmak için var edildiği görüşüyle çelişmektedir. İnsanoğlunun yaratılışındaki hiçbir şey sonradan düşünülmüş değildi. Bilakis, ayetler insanoğlunun yaratılışının yaratılış öyküsünün doruğu olduğunu gösteriyor, bu da putperest yaratılış öyküleriyle kutsal kitabın yaratılış öyküsünün birbirlerinden ne kadar farklı olduklarını tüm çıplaklığıyla ortaya koyuyor.

Bu sebeple, Yaratılış kitapçığı eski dünyanın efsanelerine karşı bir düzeltme ortaya koymaktadır. Musa, putperest kavramlarıyla bağdaşmayan belirli ifadeler ve düşüncelere yer vermiştir. Ve bunu sadece kutsal kitaba göre gerçeklik ve Allah'ın Yaratılıştaki işlevi ile gayesi konularını açıklayarak yapmıştır.

Binlerce yıl önce, kutsal kitabın yaratılış öyküsü yaygın kültüre aykırıydı. Bugün de kutsal kitabın yaratılış öyküsü yaygın kültüre aykırıdır. Buna neden şaşırılmamalıyız?

Yaratılış ve Zaman

Yaratılış 5. ve 11. bölümleri oku. Kutsal Kitap insanlığın tarihini Adem'den Nuh'a ve Nuh'tan İbrahim'e nasıl izliyor?

Bu soy kütüklerini Kutsal Kitap'ta benzersiz yapan bir unsur var: Bazı araştırmacıların haklı olarak onları “kronolojik soy kütükleri” diye adlandırdıklarına yol açan zaman unsuruna sahip olmaları. Soy kütüklerinde birbirine bağlı şekilde, zaman ile birlikte sunulan yeteri kadar bilgi verilmektedir, yani “*Birinci Kişi* x kadar yıl yaşadıktan sonra, oğlu olan *İkinci Kişi* doğduğunda. Ve *Birinci Kişi*, oğlu olan *İkinci Kişi* doğduktan sonra y yıl yaşadığında ve diğer oğulları ve kızları olduğunda.” Sonuç ifadesini Yaratılış 5 ekliyor, “*Birinci Kişi* toplam z yıl yaşadı.” Bu birbirine bağlı düzen bazı kuşakları silmeyi ya da kuşak eklemeyi imkansız hale getiriyor. Yaratılış 5. ve 11. bölümlerde aralıksız bir hat olarak bulunan kuşakların eksiksiz olduğu ve kuşak eklenmediği Tarihler 1:18–27 ayetlerinde doğrulanmaktadır. Bu şekilde, Kutsal Kitap kendisini yorumlamaktadır.

Neredeyse 2000 yıldır Yahudi ve Hristiyan yorumcular, tarihi anlatmak, Tufan'ın gerçekleştiği tarihi ve en azından Yaratılış 1. ve 2. bölümlerde açıklandığı şekliyle yedi gün süren yaratımdan itibaren dünyanın yaşını doğru bir şekilde tespit etmek için bu ayetleri yorumlamışlardır.

Son yıllarda, Yaratılış 5. ve 11. bölümleri, bazı arkeolojik ve tarihi bilginin (düşmüş insanlar tarafından yapılan) gösterdiği düşünülen yorumuna göre, daha uzun çağlara uyacak şekilde yeniden yorumlama çabaları ortaya çıktı. Bu, Kutsal Kitap kaydının güvenilirliği hakkında ciddi sorular ortaya çıkarıyor.

Fakat eğer Allah'ın zaman kavramını ve tarih boyunca nasıl ilerlediğini anlayacaksak, bu iki bölümün “ikisinin de tarihi ve teolojik olduğunu, Adem ile insan ırkının kalanını ve Allah ile insanlığı uzay ve zaman aleminin erimlerinde birleştirdiğini bilmeliyiz. Yaratılış 5. bölüm ve 11:10–26 ayetleri, bir tarih çizelgesi ve Allah'ın halkını, Allah'ın bu gezegenin altı gün süren yaratımının doruğunda yarattığı insan ile birleştiren bir insan zinciri ortaya koymaktadır.”—Gerhard F. Hasel, “*The Meaning of the Chronogenealogies of Genesis 5 and 11 [Yaratılış 5. ve 11. Bölümlerdeki Soy Kütüklerinin Anlamı]*” s. 69.

Eski Ahit'teki bu ayetlerin oradaki varlığı iyi ve önemli sebeplere dayanıyor olsa da, 1. Timoteos 1:4 ve Titus 3:9 ayetinde Pavlus, bu tip ayetler hakkında konuşurken neye dikkat etmemiz gerektiğini söylüyor?

Kutsal Yazılar'da Yaratılış

Kutsal Yazılardan aşağıdaki ayetleri oku ve yazarların her birinin Yaratılış 1–11 bölümlerinden ne şekilde bahsettiklerini yaz:

Matta 19:4, 5 _____

Markos 10:6-9 _____

Luka 11:50, 51 _____

Yubanna 1:1–3 _____

Elçilerin İşleri 14:15 _____

Romalılar 1:20 _____

2. Korintliler 4:6 _____

Efesliler 3:9 _____

1. Timoteos 2:12–15 _____

Yakup 3:9 _____

1. Petrus 3:20 _____

Yahuda 11, 14 _____

Vahiy 2:7; 3:14; 22:2, 3 _____

İsa ve Yeni Ahit yazarlarının tamamı Yaratılış 1–11 bölümlerinden güvenilir bir tarif olarak bahsediyorlar. İsa, Musa'nın yazdıklarından ve dışı ile erkeğin yaratılışından bahsediyor (*Mat. 19:4*). Pavlus, mektuplarında vurguladığı teolojik savların doğruluğunu ispat etmek için sürekli olarak yaratılış öyküsüne başvuruyor. Eğitilmiş Atinalılara şöyle diyor, "Dünyayı ve içindekilerin tümünü yaratan, yerin ve göğün Rabbi olan Tanrı, elle yapılmış tapınaklarda oturmaz" (*Elç. 17:24*). Yeni Ahit yazarları, bu yollarla, çağdaş okuyuculara bu gerçek olayın önemini göstermek için, Yaratılış kitapçığının kurucu nitelikteki doğasını temel almışlardır.

Örneğin Romalılar 5. bölümü oku. Yarım düzineden fazla defa Pavlus Adem ile İsa arasında doğrudan bağlantı kuruyor (bkz. Romalılar 5:12, 14–19). Yani, kökenlere dair ayetlerde yazanları birebir anlamının yerini evrimci kuram aldığında, kaçınılmaz biçimde ödün verilen tarihsel şahıs Adem'in, gerçekten var olduğunu kabul ediyor.

Eğer Kutsal Ruh tarafından esinlenen Yeni Ahit yazarları ve İsa'nın Kendisi yaratılış öyküsünü güvenilir bir tarih olarak gördülerse, bizim de aynısını yapmamız neden–düşmüş, yanılabilir insanların savlarına dayanarak–aptalca olsun ki?

EK ÇALIŞMA: Gerald A. Klingbeil, “*The Genesis Creation Account and Its Reverberations in the Old Testament [Yaratılış Öyküsü ve Onun Eski Abit’teki Yansımaları]*” kitabını oku.

“Kutsal Kitap, insanoğlunun elindeki en kapsamlı ve en öğretici tarihtir. O, sonsuz hakikat pınarından ışıl ışıl geldi ve saflığı çağlar boyunca ilahi bir el tarafından korundu. . . . Buradaki, ırkımızın insan önyargıları ya da insan kibri tarafından lekelenmemiş tarihinden başka bir şey değildir.”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church [Kilise İçin Tanıklıklar]*, 5. cilt, s. 25.

“Kutsal Kitap tarihi olmasa jeolojinin hiçbir şey kanıtlamayacağı bana gösterildi. Yeryüzünde bulunan kalıntılar, geçmişte bir çok yönden günümüzden farklı bir durumun yaşanmış olduğuna kanıt oluşturuyor. Fakat onların varlıklarının tarihi ve ne kadar uzun süre yeryüzünde buldukları ancak Kutsal Kitap tarihi ile anlaşılabilir. Eğer tahminleriniz mukaddes Kutsal Yazılar’da bulunan gerçeklerle çelişmiyorsa, Kutsal Kitap tarihinin ötesinde varsayımlarda bulunmak masumane olabilir. Fakat insanlar yaratılış tarihine dair Allah’ın Sözü’nü bırakarak, Allah’ın yaratıcı işlerini doğanın ilkeleri ile açıklamaya çalıştıkları zaman sonsuz bir belirsizlik denizine yüzüyorlar demektir. Allah’ın yaratım işini gerçek altı gün içinde nasıl başardığı ölümlülere hiçbir zaman açıklanmamıştır. O’nun yaratıcı işleri, varlığı kadar anlaşılmazdır.”—Ellen G. White, “*Spiritual Gifts [Ruhsal Armağanlar]*” 3. Cilt, s. 93.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Mevcut gerçeklikle ilgili—elden geçirilebilen, duyulabilen, görülebilen, yeniden ve yeniden sınava tabi tutulabilen—bilimsel açıklamalar tartışma ve çelişkilerle doluyken, bir çok insan neden muhtemelen milyonlar hatta milyarlarca yıl önce gerçekleşmiş olaylara dair yapılan her bilimsel açıklamayı sorgulamadan kabul ediyor?
- ❷ Çağdaş bilim, (görünüşte mantıklı) doğal olayları açıklamak için doğaüstü araçlar kullanılmayacağı varsayımı üzerine inşa edilmiştir. Yani, örneğin bir kıtlığın sebebini açıklarken, bir cadının toprağı lanetlediğı savını ortaya süremezsin. Fakat, söz konusu olan Yaratılış kitapçığında tarif edildiğı şekliyle yaratım olduğunda, bu yaklaşımın sınırları nelerdir? Diğer bir deyişle, Yaratılış öyküsü tamamen doğaüstü bir olaydı. Fakat yaratılışın bir aracısı olarak doğaüstünü tamamen yok saydığında, neden ileri süreceğın herhangi kuram ister istemez yanlış olacaktır?

Misyoner “Neden?” Diye soruyor

Andrew McChesney, Adventist Müjdeleme

Leif Hongisto, dokuz yıl boyunca Beyrut, Lübnan'daki Orta Doğu Üniversitesi başkanı olarak görev yaptıktan sonra neden Finlandiya'ya gittiğini anlayamadı. Yedinci Gün Adventist üniversitesini, Akdeniz iklimini ve taze yapılmış humus'u severdi. En önemlisi, üniversite için vizyonunu tamamiyle gerçekleştirmediğini hissetti ve eve gitme kararını onu şaşırttı.

“Tanrı'nın, tüm hayatım olan ve kalbimde ayrı bir yeri olan bir şeyden beni uzaklaştırdığı konusunda oldukça kafam karışmıştı” dedi. Bir çok dua ve acıklı bir yürekle birlikte, karısı valizlerini topladı, kutuları doldurdu ve Finlandiya'ya uçtu. Misyonerlerin eve dönme sürecinin bir parçası olarak Leif, hastanede tıbbi muayene-neden geçmek zorunda kaldı. Rutin prosedür sırasında, doktor Leif'in kanında olası bir prostat kanseri belirtisi olan biraz yükselmiş olan PSA seviyesini fark etti.

Doktor, “Herhangi bir sağlık sorununuz oldu mu?” diye sordu.

Leif başını iki yana salladı. “Kendimi harika hissediyorum” dedi.

Ancak doktor bir takip süreci testi verdi.

Birkaç ay sonra PSA seviyeleri daha da artmıştı ve şimdi endişeli olan doktor ek testler ve biyopsi istedi. Hemen sonrasında Leif beş saatlik bir ameliyat için götürü-verildi ve doktor 3,5 onsluk (100 gram) bir tümör çıkardı.

Leif, “Rutin bir tıbbi kontrol kötü huylu kanser büyümesini tespit etti.” dedi. “Tanrı'nın beni neden tedavi için çok profesyonel ve modern bir teknoloji bulacağım Finlandiya'ya götürdüğünü anlamaya başladım.”

62 yaşındaki Leif hala bir misyoner. İyi durumda ve Finlandiya'nın güneybatısında yer alan Piikkiö'de 6-18 yaş arası yaklaşık 185 öğrencisi olan bir yatılı akademisi ve gündüz okulu Finland Junior College rektörü olarak görev yapmaktadır. 1918'de kurulan okuldaki birçok öğrenci Adventist olmayan ailelerden geliyor. Finlandiya'nın kendisi oldukça laik ve 5.5 milyonluk bir nüfusta sadece 4.800 Adventist bulunuyor.

2018'in Finlandiya'ya taşınması üzerine düşünen Leif, Mayıs 2018'de Finlandiya Junior College'daki ilk mezuniyet töreninde verdiği bir konuşma ile kalpleri fethetti. Mezunlara, “Hayatın önünüzde olduğunu düşünüyorsunuz ve nasıl görüneceğine dair bir vizyonunuz var. Bunların hiçbirisi gerçekleşmeyecek. Hayat çok farklı olacak. Ancak kendinizi Tanrı'ya verdiğinizde, imanla yaşayan bir yaşam, hayal edebileceğinizden her zaman daha heyecan verici, anlamlı ve sağlam olacaktır.” dedi.

Leif, “Bu benim hayatımda olan bir şey,” dedi. “Hayat kesinlikle her yeni günde beni olumlu yönde şaşırtıyor ve hayal edebileceğimden kesinlikle daha iyi.”

Bu çeyreğin onüçüncü Sebti Günü'nde bir kısmı verilen bağışın bir kısmını, Avrupa Ötesi Ülkeler Bölgesinin bir parçası olan Finlandiya alacaktır.

Tarih olarak Kutsal Kitap

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: 1. Samuel 17; Ysa. 36:1–3, Ysa. 37:14–38; Daniel 1, 5; Mat. 26:57–67; İbr. 11:1–40.

HATIRLAMA METNİ: “Seni Mısır’dan, köle olduğun ülkeden çıkaran Tanrın RAB benim” (Çık. 20:2 [ayrıca bkz. Yas. 5:6]).

Kutsal Kitap, tarih içinde oluşturulmuştur. Kutsal Kitap tarihi, Allah’ın her şeyi yarattığı mutlak bir başlangıçla başlayıp, O’nun İkinci Gelişi ile yeryüzünü yenileyeceği nihai hedefine doğru, doğrusal bir yönde ilerler.

Kutsal Yazılar’ın tarihsel doğası onu diğer dinlerin kutsal kitaplarından ayıran bir özelliğidir. Kutsal Kitap Bizzat tarihe müdahale eden bir Allah’ın varlığını kabul eder; bu varlığı kanıtlamakla uğraşmaz. Başlangıçta, Allah ol dedi ve yeryüzündeki yaşam yaratıldı (*Yar. 1:1–31*). Kildaniler içinden Abram’i çağırın O’ydü. Halkını Mısır’ın tutsaklığından kurtaran O’ydü. On Emir’i taş tabletlere kendi parmağı ile yazan O’ydü (*Çık. 31:18*). Peygamberleri O gönderdi. Yargılamayı O yaptı. Halkını, ilahi yasasıyla kurtuluş tasarısını yaşamaya ve diğer uluslarla paylaşmaya çağırın O’ydü. Son olarak da Oğlu İsa Mesih’i dünyaya göndererek tarihi sonsuza değin bölen O’ydü.

Bu hafta, Kutsal Kitap’ta resmedildiği şekliye tarihteki bazı anahtar konulara ve ayrıca Kutsal Kitap’ta açıklanan tarihin doğruluğunu ispatlamaya yardım eden bazı arkeolojik kanıtlara bakacağız.

*6 Haziran Sebt Günü’ne hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Davut, Süleyman ve Krallık

Davut ve Süleyman'ın krallığı İsrail'in tarihinin altın çağını temsil eder. Peki ya bazılarının iddia ettiği gibi Davut ve Süleyman hiç yaşamadılarsa? Ya da bazılarının yine iddia ettiği gibi, krallıkları Kutsal Kitap'ta tarif edilen kadar geniş değildi ise? Davut olmasa ülkenin başkenti Yeruşalim olmazdı (2Sa. 5:6–10). Davut olmasa, oğlu Süleyman tarafından inşa edilmiş bir tapınak olmazdı (1Kr. :17–20). Son olarak, Davut olmasa, gelecekteki Mesih de olmazdı çünkü Mesih'in Davut'un soyundan olacağı vaat edilmişti (Yer. 23:5, 6; Va. 22:16). İsrail tarihinin tümüyle baştan yazılması gerekirdi. Fakat İsrail'e ve kiliseye benzersiz işlevlerini ve görevlerini veren tam olarak da Kutsal Yazılar'daki bu tarihtir.

1. Samuel 17. bölümü oku. Allah İsrail'e mutlak zaferi nasıl kazan-dırıyor? Bu zafer için kim kullanılıyor? Zafer nerede gerçekleşiyor?

1. Samuel 17:1–3 ayetlerinde savaş hatlarının coğrafi konumlarının ne kadar kesin bir şekilde tarif edildiğine dikkat edin. Khirbet Qeiyafa antik kazı alanı, tam olarak bu bölümde İsrail askerlerinin kamp kurduğu tarif edilen tepelerde bulunmaktadır. Bölgedeki son kazılarda, Saul ve Davut'un zamanından kalma, vadiye bakan devasa surlara sahip bir garnizon kent ortaya çıkartılmıştır. Kazılarda, aynı dönemde inşa edilmiş iki kapı ortaya çıkartıldı. Eski İsrail'deki şehirlerin genelde tek bir kapısı olduğundan, bu özelliği kentin İbranice “iki kapılı” anlamına gelen Şaarayim (1Sa. 17:52) olduğunun belirlenmesine yardımcı olabilir.

Eğer gerçekten öyleyse, o halde kutsal kitaptaki bu eski kenti ilk defa belirledik demektir. 2008 ve 2013 yıllarında, pek çoklarının keşfedilen en eski İbranice yazılar olduklarına inandığı iki yazıt bulundu. Bulunan ikinci yazıda Saul'un oğullarından birinin de ismi olan Eşbaal adı yazılı (1Ta. 9:39).

1993 yılında Tel Dan kentinin kuzeyinde yapılan kazılarda Şamlı kral Hazael tarafından yazılan abidevi bir yazıt bulundu. Yazıtta kralın “İsrail kralı” ve “Davut'un evinin” kralı karşısında kazandığı zafer kaydedilmiş. Bu, Kutsal kitap'taki Davut'un hanedanının tarifi ile örtüşüyor ve Davut'un aynen Kutsal Kitap'ın söylediği gibi tarihte gerçekten var olduğuna dair daha da güçlü bir kanıt oluşturuyor.

Bazılarının iddia ettiği gibi Kral Davut aslında hiç var olmamış olsa, bunun sonuçları bizim imanımız açısından ne anlama gelirdi?

Yeşaya, Hizkiya ve Sanherib

Yeşaya 36:1–3 ve Yeşaya 37:14–38 ayetlerini oku. Asurluların bu büyük Yahuda seferi öyküsünde, Allah halkını nasıl kurtarıyor?

M.Ö. 701 yılında Sanherib Yahuda'ya sefer düzenliyor. Bu öykü Kutsal Yazılar'da kaydedilmiştir. Aynı zamanda çeşitli yöntemlerle bizzat Sanherib tarafından da kaydedilmiştir. Başkent Ninova'da keşfedilen tarihi kayıtlarda Sanherib şöyle böbürleniyor; “onun [Hizkiya'nın] güçlü surlara sahip kırk altı kentini ve civarlarındaki sayısız küçük köyünü kuşattım ve fethettim.” Sanherib, Yahuda kenti Lakiş'i bozguna uğratmasını, Ninova'daki sarayının merkez salonlarından birinin duvarlarını kent kuşatmasını ve çarpışmaları betimleyen rölemlerle kaplayarak kutlamıştı.

Lakiş'teki son kazılarda, kent Sanherib tarafından yakıldıktan sonra oluşan devasa tahribatın enkazı ortaya çıkartılmıştır. Fakat Yerusulim mucizevi bir şekilde korunmuştu. Sanherib sadece şununla övünüyordu: “Yahudalı Hizkiya'ya gelince, Onu kendi şehrinde kafesteki bir kuş gibi kısırdım.” Yerusulim'in tahrip edildiği ya da kölelik için tutsaklar alındığına dair herhangi bir anlatım bulunmamakta.

Yerusulim'in kuşatma altına alındığı doğru fakat Kutsal Kitap'ta kuşatmanın sadece bir gün sürdüğü çünkü Rabb'in Meleğinin Yerusulim'i kurtardığı kaydedilmiş. Yeşaya'nın öngördüğü gibi, “Bundan dolayı RAB Asur Kralı'na ilişkin şöyle diyor: 'Bu kente girmeyecek, ok atmayacak. Kente kalkanla yaklaşmayacak, Karşısında rampa kurmayacak. Geldiği yoldan dönecek ve kente girmeyecek' diyor RAB, 'Kendim için ve kulum Davut'un hatırı için Bu kenti savunup kurtaracağım' diyor” (Ysa. 37:33–35).

İlginç şekilde, Asur başkenti Ninova'da sadece Lakiş üzerine basılarak tarif edilmiş. Saray duvarlarında Yerusulim bulunmuyor. Sanherib sadece Lakiş'i bozguna uğrattığı için böbürleniyor. Göğün Rabb'i ile Asurluların tanrıları arasındaki karşılaşma, O'nun halkının kurtarılmasında sergilenmiştir. O, Asurluların saldırgan davranışlarını gördü. Hizkiya'nın duasındaki sözlerini duydu. Allah tarihe müdahale eder.

O zamanda, o yerde mucizevi bir şekilde İsrail'i kurtaran Allah'ın, bugün senin de dua ettiğin, dayandığın ve güvendiğin Allah olduğunu nasıl her zaman aklında tutabilirsin?

Daniel, Nebukadnessar ve Babil

Haziran 2007’de, Viyana Üniversitesi’nden bir araştırmacı British Museum’da bir proje üzerinde çalışırken Babil kralı Nebukadnessar zamanına ait bir tablet buldu. Tablette Yeremya 39:3 ayetinde ismi geçen Babilli memur Nebo– Sarsekim’in adının yazılı olduğunu gördü. Nebo– Sarsekim, Daniel ve Nebukadnessar dönemine ait (arkeoloji sayesinde) yeniden keşfedilen kral ya da memur pek çok kişiden bir tanesi.

Daniel 1. ve 5. bölümleri oku. Daniel’in verdiği erken kararlar, Allah’ın onu kulu ve tarih boyunca milyonlarca insanı etkileyecek peygamber olarak kullanması ile ne şekilde örtüşüyor?

Daniel, hem yediği yemek hem de duası ile ilgili Allah’a sadık kalmayı “yüreğine koydu” (*Dan. 1:8 KM*). Hayat tecrübesinde erken yaşlarında oluşan bu iyi alışkanlıklar, ona uzun yaşamı boyunca güç veren bir ideale dönüştü. Sonuç olarak yükseklerden gelen açık zihne, bilgeliğe ve anlayışa sahip oldu. Bu durum Nebukadnessar ve Belşassar tarafından fark edilince krallıkta en yüksek mevkilere terfi ettirildi. Fakat belki de daha önemlisi, onun bilgeliği kral Nebukadnessar’ın kendisinin dönüşümünü sağladı (*Dan. 4:34–37*).

Nebukadnessar Nabopolassar’ın oğluydu. Birlikte eski dünyanın en üstün kentini inşa etmişlerdi (*Dan:4:30*). Babil kenti, içinde üç yüzden fazla tapınak, seçkin bir saray bulunan, biri dört, diğeri yedi metre kalınlığında devasa çifte surlarla korunan çok büyük bir şehirdi. Surlar, her biri Babil tanrılarının isimlerini taşıyan sekiz ana kapı ile kesiliyordu. En ünlüsü de Almanlar tarafından kazılarak çıkartılan ve Berlin’deki Pergamum müzesinde yeniden inşa edilen İhtar kapısıydı.

Daniel 7:4 ayetinde Babil kartalın kanatlarına sahip olan bir aslan olarak betimleniyor. İhtar kapısına giden tören caddesi üzerinde sıralanmış 120 aslan heykeli bulunmaktaydı. Kazılar sırasında çıkartılan, bir adamın üzerine atılan dev aslan heykeli, bugün hala kentin dışında ayakta durmaktadır. Bunların hepsi aslanın Büyük Babil’i temsil etmek için uygun bir simge olduğunu kanıtıyor. Kutsal Kitap tarihi ve onun peygamberlik sözü mesajı doğrulanmıştır.

Daniel 1:8 ayetinde, Daniel’in “yüreğine koyduğu” söyleniyor. Bu ne anlama geliyor? Senin de yapmak ya da yapmamak konusunda “yüreğine koyman” gereken şeylerden bazıları nelerdir?

Tarihi İsa

Matta 26:57–67; Yuhanna 11:45–53; ve Yuhanna 18:29–31 ayetlerini oku. Kayafa kimdi ve Mesih'in ölümündeki işlevi neydi? Pontius Pilatus kimdi ve Sanhedrin'in amaçlarına ulaşması için onun kararı ne şekilde çok önemliydi?

Kayafa İsa'nın öldürülmesini amaçlayan komployu teşvik eden başrahipti. Onun varlığı Romalılar adına tarih yazan Josefus tarafından da kayda alınmıştır. "O aynı zamanda Kayafa diye de çağrılan Yusuf'u rahiplik görevinden aldı ve bir önceki başrahip Ananus'un oğlu Yonatan'ı bu göreve atadı."—*Josephus Complete Works [Josefus Tüm Eserleri]*, 18. Cilt, 4. bölüm, s. 381.

1990 yılında Yeruşalim kentinin güneyinde aile fertlerinin kemiklerinin toplandığı on iki kutu bulundu. Bulunan madeni paralar ve çanak çömlek, mezarı milattan sonra birinci yüzyılın ortası olarak tarihlendiriyor. İçinde çok sayıda kemik bulunan, kemik kutularından en gösterişli olanı, "Kayafa'nın oğlu Yusuf" ismini barındırıyor. Birçok araştırmacı, bunun İsa'nın öldürülmesine doğrudan dahil olmuş başrahip Kayafa'nın mezarı ve kemik kutusu olduğu konusunda hemfikir.

1961 yılında, Caesarea Maritima'daki tiyatroda, İmparator Tiberius'un altında Yahudiye valisi olarak görev yapan Pontius Pilatus'un adını taşıyan bir taş yazıt bulunmuştur.

Yani, bu iki vakada da, Mesih'in ölümüyle ilişkili başlıca şahıslardan bazılarının varlığı tarih bilimi tarafından doğrulanmıştır.

İlk iki yüzyılda yaşamış dindışı tarihçiler de Nasıralı İsa'dan bahsetmişlerdir. Romalı tarihçi Tacitus, Mesih ve O'nun Tiberius'un hüküm sürdüğü sırada Pontius Pilatus tarafından infaz edilişi, ayrıca Roma'daki ilk Hristiyanlar hakkında yazmıştır. Roma valisi Genç Plini, M.S. 112–113 tarihlerinde imparator Trajan'a yazarak Hristiyanlara ne şekilde davranması gerektiğini sormuştur. Onları tarif ederken, belirli bir günde gün doğmadan toplanarak, sanki bir tanrıya ilahiler söylediklerini bildirmiştir.

Bu arkeolojik keşifler ve tarihi kaynaklar, İsa'nın varlığına ve ölümü sonrasında elli yıl boyunca O'na ibadet edildiğine dair kutsal kitap dışında fazladan bir taslak sağlamaktadır. Müjdelerin kendileri İsa hakkındaki birincil kaynaklardır, bu sebeple İsa ve O'nun yaşamı hakkında daha fazlasını öğrenmek için onları dikkatli bir şekilde çalışmalıyız.

İmanımızı destekleyen arkeolojik keşiflere sahip olmak iyi olsa da ve bunların varlığı her ne kadar zaman zaman faydalı olsa da, neden imanımızı bunlara dayandırmamayı öğrenmeliyiz?

İman ve Tarih

Boşlukta yaşamıyoruz. Seçimlerimiz sadece bizi değil, diğer insanları da etkiliyor. Aynı şekilde, Allah'ın eski halkından pek çok insanın yaşamı da kendileri dışında pek çok kişinin geleceğinde büyük etkiye sahipti. İbraniler 11'de, o meşhur "iman" bölümünde, bu eski iman kahramanların pek çoğunun yarattığı etkiyi özet olarak görüyoruz.

İbraniler 11:1-40 ayetlerini oku. Eski kahramanları ve onların yaşamlarını çalışarak hangi dersleri öğrenebiliriz?

Hanok _____

Nuh _____

İbrahim _____

Sara _____

Yusuf _____

Musa _____

Rahav _____

Şimşon _____

İman sadece bir şeye ya da birine inanmak değildir, bu inanca dayanarak harekete geçmektir. Çalışan imandır, doğruluk sayılan şey budur. Tarihi değiştiren işte bu iman davranışlarıdır. Bu davranışların her biri Allah'ın Sözü'ne güvenmeye dayanmaktadır.

Nuh gemisini inşa ederken, Allah'ın Sözü'ne deneyim ve akıldan daha çok güvenerek imanla hareket ediyordu. Daha önce hiç yağmur yağmadığı için tecrübe ve akla göre bir tufan çok mantıksızdı. Fakat Nuh Allah'a itaat etti ve insan ırkı hayatta kaldı. O zamanlar Abram denilen İbrahim, o dönemde dünya üzerindeki en gelişmiş şehir olan güney Mezopotamya'daki Ur kentinden ayrıldığında, Allah'ın onu nereye doğru yönlendireceğini bilmiyordu. Ama yine de Allah'ın Sözü'ne güvenerek hareket etmeyi tercih etti. Musa dönemin en büyük imparatorluğu Mısra kral olmak yerine, Allah'ın halkını Vaat Edilmiş Ülke'ye götürün bir çoban olmayı seçti. Yanan çalıdan ona konuşan, Her Şey Gücü Yeten'in söylediklerine güvendi. Rahav Allah'ın kurtaracağına dair eline ulaşan haberlere güvenmeye karar verdi, iki casusu korudu ve İsa'nın soyunun bir parçası oldu. Bizim verdiğimiz kararların da bu kuşaktaki ve gelecekteki sayısız kişinin yaşamına nasıl etki edeceğine dair ne kadar az şey biliyoruz!

Önünde seni bekleyen hangi çok önemli kararlar var? Seçimlerini yaparken nelere dikkat ediyorsun ve neden?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, Geçmişten Sonsuzluğa kitabından, 281–284. sayfalarındaki “Davut Golyat’ı Öldürüyor” bölümünü; *Prophets and Kings* [Peygamberler ve Krallar] kitabından, 331–339 sayfalarındaki “Hizkiya” ve 349–366 sayfalarındaki “Asur’dan Kurtuluş” bölümlerini; <http://www.adventistbiblicalresearch.org/materials/bible-interpretation-hermeneutics/methods-bible-study> adresindeki “Methods of Bible Study [Kutsal Kitap’ı çalışma yöntemleri]” makalesinden 4.k. bölümünü oku.

“Kutsal Kitap, insanoglunun elindeki en eski ve en kapsamlı ve tarihtir. O, sonsuz hakikat pınarından ışıltı ışıltı geldi ve saflığı çağlar boyunca ilahi bir el tarafından korundu. O, insanlığın araştırmalarının boşuna bir şekilde içine girmeye çalıştığı çok uzak bir geçmişe ışık tutuyor. Biz sadece yer-yüzünün temellerini atan ve gökleri geren güce, Allah’ın Sözü’ne dikkatle bakarız. Buradaki ulusların kökeninin hakiki bir öyküsünden başka bir şey değildir. Buradaki, ırkımızın insan kibri ya da önyargıları tarafından lekelenmemiş tarihten başka bir şey değildir—Ellen G. White, *Education [Eğitim]*, s. 173.

“Allah’ı ve O’nun Sözü’nü bilen kişi Kutsal Yazılar’ın ilahiliğinde yerleşmiş bir imana sahip olur. O Kutsal Kitap’ı bilimin ortaya attığı fikirlerle sınava tabi tutmaz. Bu fikirleri şaşmaz standart ile sınava tabi tutar. Allah’ın Sözü’nün hakikat olduğunu ve hakikatin asla kendisiyle çelişmeyeceğini, sözde bilimin öğretisinde Allah’ın vahyi ile çelişen her ne varsa, onların sadece insanların tahminlerinin sonucu olduklarını bilir.

“Gerçekten bilge olan için, bilimsel araştırmalar geniş düşünce ve bilgi alanları açmaktadır..”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church [Kilise İçin Tanıklıklar]* 8. cilt, s. 325.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Çarşamba gününün dersinin sonundaki soruyu ayrıntılı şekilde açıkla. Evet, kutsal kitap tarihini doğrulayan arkeolojik kanıtlar bulmamız iyi bir şey. Fakat bulunan arkeolojik kanıt kutsal kitap öyküsüyle çelişecek şekilde yorumlandığında ne oluyor? Bu, arkeoloji ya da diğer herhangi insan bilimi her ne iddiada bulunursa bulunsun, Allah’ın Sözü’ne, Allah’ın Sözü olarak dayanmamız ve aynı şekilde güvenmemiz gerektiği gerçeği konusunda bize ne anlatmalı?
- ❷ Bugünün bakış açısından bakıldığında, tamamlandıklarını görebildiğimiz geçmişte tamamlanmış onca peygamberlik sözünü düşün. Örneğin Daniel 2. ve 7. bölümlerde bahsedilen krallıkların birçoğunu düşün. Geçmişte tamamlanmış olan bu peygamberlik sözlerinden yola çıkarak, gelecekte tamamlanacak olan peygamberlik sözleri ile ilgili Rabb’e güvenmeyi nasıl öğrenebiliriz?

Ermenistan'dan Kıbrıs'a

Ermine Orphanidi

Ermenistan'da Grek bir baba ve Ermeni bir annenin çocuğu olarak doğdum. Çocukluğumdan beri Tanrı'ya inandım ve bir Kutsal Kitap sahibi olmak istedim. Ama o zaman, İncil'i bulmak çok zor ve Ermenistan'da Kutsal Kitap çok pahalıydı.

Bir gün, Yedinci Gün Adventisti olan komşum beni bir toplantıya davet etti. İmanla katılanlara ücretsiz Kutsal Kitap verilecekti. Sonunda bir Kutsal Kitap'a sahip olma fikrine adeta zıpladım. Ölüm beni hep rahatsız etti. Hayatın öylesine anlamsız bir sonu gibi görünüyordu. Sonra vaiz İsa'nın ikinci gelişinde yeniden dirilişten söz etti. Muhteşemdi. Mezarlarından çıkan dirilen insanların gösterildiği sahneyi hala net olarak hatırlıyorum. Vaftiz için bir çağrı yapıldığında, ilk ben ayağa kalktum. Bir şeyler oldu. Vaftizden önce Kutsal Kitap'ı birkaç kez okumaya çalıştım ama anlayamadım. Başkalarının bunu okumak için nasıl saatler geçirebileceğini merak ettim. Vaftizden sonra her şey anlamlı olmaya başladı. Bunun Tanrı'nın hayatımda gerçekleştirdiği birçok mucizeden biri olduğunu düşünüyorum.

Vaftizimden dört ay sonra Kıbrıs'a taşındım. Yarı Grek olsam da, Grekçe konuşmadım ve garip bir ülkede yabancı gibi hissettim. 16 yıldır Kıbrıs'taki Adventist kilisesini bilmiyordum. Birçok deneme benim yoluma çıktı ama Tanrı yanımdaydı.

Sonra bir arkadaşım aracılığıyla kiliseyi buldum. İlk ziyaretimde endişeyle doluydum. Kilise üyeleri benimle nasıl ilişki kuracaktı? Üyeler beni sevgiyle sararken tüm endişelerim ortadan kayboldu. Bu günden sonra kilisem ailem, ikinci evim oldu. Beş yıl önceki ilk ziyaretimden bu yana, bir Şabat kaçırdım. Şimdi Yunancayı akıcı konuşuyorum. Yetişkin ve genç Sebt Okulu derslerini vermekten zevk alıyorum. Daha da önemlisi, annem, kayınbiraderim ve iki yeğenim benimle birlikte kiliseye katılıyor. Üyelerin sevgisi onları kazandı. Yakında oğlumun İsa için tavrını, fikrini belirteceği gün için bekliyorum ve dua ediyorum. Tanrı'ya iyiliği için şükrediyorum ve burada Onunla ve sonsuzluk için mutlu bir yaşam bekliyorum.

Bu çeyreğin onüçüncü Sebt Günü'nün başışının bir kısmı Kıbrıs'ın Lefkoşa kentinde yeni bir kilise binası ve toplum merkezinin inşa edilmesine yardımcı olacaktır. Müjdenin dünyaya yayılmasına yardımcı olduğunuz için teşekkür ederiz.

Kutsal Kitap ve Peygamberlik Sözü

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: *Dan. 2:27–45, Yu. 14:29, Say. 14:34, Dan. 7:1–25, Dan. 8:14, 1Ko. 10:1–13.*

HATIRLAMA METNİ: “Kutsal varlık bana, ’2 300 akşam, sabah olacak, sonra kutsal yer yeniden düzene konulacak’ dedi” (*Daniel 8:14*).

Kutsal Kitap peygamberlik sözü bizim kimliğimiz ve görevimiz için çok önemlidir. Peygamberlik sözü, Allah’ın Sözü’nün kesinliğini doğrulamak için dahili ve harici bir yöntem sağlar. İsa şöyle demişti, “Bunları size şimdiden, her şey olup bitmeden önce söyledim. Öyle ki, bunlar olunca inanasınız” (*Yu. 14:29; ayrıca bkz. Yu. 13:19*). Asıl soru şu: Peygamberlik sözünü nasıl doğru bir şekilde yorumlayabiliriz, öyle ki peygamberlik sözü hakikaten gerçekleştiğinde bunu bilebilelim?

Reform dönemi boyunca, reformcular tarihsel yöntemi takip ettiler. Bu yöntemin aynısını, Daniel ve Yuhanna kendi yorumları için anahtar olarak kullanmışlardı. Tarihsel yöntem, peygamberlik sözünün, tarihin geçmişte başlamış ve Allah’ın sonsuz krallığı ile sona erecek, gelişen ve sürekli tamamlanışı olarak görür.

Bu hafta, tarihselci peygamberlik sözü yorumlamanın ana hatlarını çalışacağız. “Bizim, peygamberlik sözünün tamamlandığını tarih içinde görüyor olmamız, Allah’ın büyük reform hareketlerindeki işlerini çalışıyor olmamız ve ulusların sıralanmasındaki olayların ilerleyişinin, büyük mücadelenin son çatışması için olduğunu anlıyor olmamız gerekir.”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church [Kilise İçin Tanıklıklar]*, 8. cilt, s. 307.

*13 Haziran Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Tarihselcilik ve Peygamberlik Sözü

Yedinci Gün Adventistlerinin peygamberlik sözü çalışmalarında kullandıkları temel yöntemin adı tarihselciliktir. Temelinde, Kutsal Kitap'taki başlıca peygamberlik sözlerinin, tarih içinde geçmişten günümüze ve geleceğe doğru kesintisiz bir çizgi dahilinde aktığı düşüncesi yatar. Okulda gördüğümüz tarih dersine benzerdir. Bu şekilde yapmamızın sebebi, Kutsal Kitap'ın kendisinin de bu peygamberlik sözlerini bizim için böyle yorumluyor olmasıdır.

Daniel 2:27–45 ayetlerini oku. Düşün hangi unsurları, güçlerin tarih içinde sürekli, kesintisiz bir şekilde birbirinin yerine geçtiğinin belirtisi? Kutsal Kitap'ın kendisi, apokaliptik (son zaman) peygamberlik sözünün ne şekilde yorumlanması gerektiğini bize nasıl gösteriyor?

Nebukadnessar'ın krallığının, altından baş olarak kabul edilmiş olmasına dikkat edin. Daniel buna dayanarak Babil'i ilk krallık olarak tanımlıyor (*Dan. 2:38*). Daha sonra şöyle diyor, "Senden sonra senden aşağı durumda başka bir krallık çıkacak. Sonra...üçüncü bir krallık çıkacak" (*Dan. 2:39*) ve sonra da dördüncü krallık (*Dan. 2:40*). Bunların arada herhangi boşluk olmadan birbiri ardına olacağı, heykelin kendisinde de gösterilmişti çünkü krallıklardan her biri baştan ayaklara kadar uzanan büyük bir gövdenin parçaları olarak temsil edilmişti. Aynı zaman ve tarihin bağlantılı olması gibi onlar da bağlantılılar.

Daniel 7. ve 8. bölümlerde heykel yerine belirli canavar simgeleri kullanılmıştır fakat öğretilen aynı şeydir. Bize dört (Daniel 8. bölümde üç) dünya krallığının aralıksız bir sıralaması verilmiştir. Eski çağlarda başlarlar ve tarih içinde ilerleyerek günümüze ve sonra da Mesih'in dönüşü ve Allah'ın O'nun sonsuz krallığını kurmasına kadar devam ederler.

Yani, Daniel 2. bölümdeki heykel ile Daniel'in 7. ve 8. bölümdeki birbirini izleyen görüşleri, peygamberlik sözünün Protestan tarihselci yorumu için, Yedinci Gün Adventistlerinin bugün hala savunduğu bir temel oluşturmuştur.

Yuhanna 14:29 ayetini oku. İsa, peygamberlik sözünün nasıl işlev gördüğünü anlamamıza yardım eden ne söylüyor?

Bugün, tarihin önemli bir kısmının çözüldüğü bir zamanda yaşadığımız için, Babil döneminde yaşamış bir kişinin sahip olmadığı hangi büyük avantaja sahibiz?

Yıl–Gün İlkesi

Tarihselciliğin yorumlama anahtarlarından biri de yıl-gün ilkesidir. Bir çok araştırmacı yüzyıllardır Daniel ve Vahiy'in peygamberlik sözlerine bu ilkeyi uygulamışlardır. İlkenin çıkış noktası çeşitli anahtar metinler ve peygamberlik sözlerinin kendilerinin yakın bağlamlarıdır.

Çölde Sayım 14:34 ve Hezekiel 4:6 ayetlerini oku. Allah özellikle bu ayetlerde yıl-gün ilkesini ne şekilde ifade ediyor?

Bu ayetlerde yıl-gün ilkesi tasarısını çok açık bir şekilde görebiliyoruz. Fakat bu ilkeyi kullanarak, Daniel 7:25, Daniel 8:14, aynı zamanda Vahiy 11:2, 3; Vahiy 12:6, 14; ve Vahiy 13:5 gibi zamana dair peygamberlik sözlerinden bazılarını nasıl doğrulayabiliriz?

Daniel ve Vahiy'in bu peygamberlik sözlerinde üç diğer unsur yıl-gün ilkesini desteklemektedir: simgelerin kullanılma şekli, uzun zaman aralıkları ve kendine özgü ifadeler.

İlk olarak, krallıkları simgeleyen canavarların ve boynuzların temsili doğası, zamana dair ifadelerin de aynı şekilde temsili olarak anlaşılması gerektiğini düşündürüyor. Canavarlar ve boynuzlar gerçek anlamlarıyla anlaşılmalıdırlar. Onlar başka bir şeyin simgesidirler. O halde, peygamberlik sözünün kalanı kelime anlamıyla değil de temsili olarak anlaşılıyorsa, neden sadece zamanla ilgili peygamberlik sözlerini kelimesi kelimesine anlayalım ki? Cevap, elbette öyle yapmamalıyız.

İkinci olarak, peygamberlik sözlerinde tarif edilen olayların ve krallıkların çoğu, onları anlatan peygamberlik sözlerinin kelime anlamlarıyla kabul edilmesini imkânsız kılan, uzun yüzyıllar süren zaman aralıklarını kapsamaktadır. Yıl-gün ilkesi uygulandığında ise, tarihler ve olaylar dikkat çekici bir biçimde birbirine uyuyor. Eğer zamana dair peygamberlik sözleri kelime anlamlarıyla kabul edilse bu mümkün olmazdı.

Son olarak bu zaman aralıklarını belirlemek için kullanılan özgün ifadeler, simgesel bir yorumlamanın gerekliliğini ortaya koyuyor. Diğer bir deyişle, bu peygamberlik sözlerindeki zamanın ifade edilme şekilleri (örneğin Daniel 8:14 ayetindeki "2300 akşam ve sabah"), normal şartlarda zamanı anlatmak için kullanılacak ifadeler değil, bu da bize, tarif edilen zaman aralıklarının kelime anlamlarıyla değil temsili olarak anlaşılmalı gerektğini gösteriyor.

Daniel 9:24–27 ayetlerindeki 70 haftalık peygamberlik sözüne bak. Okuduğumuz şu; "Yeruşalim'i yeniden kurmak için buyruğun verilmesinden, meshedilmiş olan önderin gelişine dek" (Dan. 9:25) tam olarak 69 hafta, ya da sadece bir yıl, dört ay ve bir hafta geçecek. Peygamberlik sözü bu şekilde anlaşıldığında hiç mantıklı gelmiyor öyle değil mi? Peki Kutsal Kitap'ın kendi yıl-gün ilkesini uyguladığımızda ve 70 hafta 490 yıla dönüştüğünde ne oluyor?

Küçük Boynuz'un Saptanması

Protestan reformcular, yüzyıllardır Daniel 7. ve 8. bölümlerdeki küçük boynuzu Roma kilisesi olarak tanımlamaktadırlar. Peki neden?

Daniel 7:1–25 ve 8:1–13 ayetlerini oku. Her iki bölümde de küçük boynuzun ortak özellikleri neler? Onun kimliğini nasıl tespit edebiliriz?

Daniel 7. ve 8. bölümdeki küçük boynuzların yedi ortak özelliği mevcut: (1) ikisi de boynuz olarak tarif ediliyorlar ; (2) ikisi de zalim güçler (*Dan. 7:21, 25; 8:10, 24*); (3) ikisi de kendisini yüksek görüyor ve lanet okuyor (*Dan 7:8, 20, 25; 8:10, 11, 25*); (4) ikisi de Allah'ın halkını hedef alıyor (*Dan. 7:25, 8:24*); (5) ikisinin faaliyetlerinin de peygamberlik sözü zamanı ile tarif edilen halleri var (*Dan. 7:25; 8:13, 14*); (6) ikisi de zamanın sonuna kadar varlığını sürdürüyor (*Dan. 7:25, 26; 8:17, 19*) ve (7) her ikisinin de doğüstü yollarla yok edilmesi gerekiyor (*Dan. 7:11, 26; 8:25*).

Tarih, ilk krallığın Babil (*Dan. 2:38*), ikincinin Med-Pers (*Dan. 8:20*) ve üçüncünün de Grek (*Dan. 8:21*) olduğunu belirliyor. Tarih, bu dünya imparatorluklarından sonra Roma'nın geldiği konusunda açık.

Daniel 2. bölümde, Roma'yı temsil eden demir, kil ile karışık demirden oluşan ayak kısmına kadar, yani zamanın sonuna kadar *devam ediyor*. Daniel 7. bölümdeki küçük boynuz dördüncü canavardan ortaya çıkıyor fakat bu dördüncü canavarın *bir parçası olarak* kalmaya devam ediyor.

Roma'dan hangi güç çıktı ve en az 1260 yıl boyunca siyasi ve dini etkisini korudu (*bkz. Dan. 7:25*)? Tarihe ve peygamberlik sözüne uyan sadece bir güç var, o da papalık. Papalık Avrupa'nın on barbar kabilesi arasından iktidara geldi ve onların üç tanesini yok etti (*Dan. 7:24*). Papalık, "bütün öbür krallıklardan" (*Dan. 7:25*) farklıydı, bu da diğer kabilelerle karşılaştırıldığında onun benzersiz olduğunun göstergesidir. Papalık, İsa'nın görevini gasp edip onun yerine papalığı koyarak, "Yüceler Yücesi'ni kötileyen sözler" (*Dan. 7:25*) söyledi ve "kendisini Gök Ordusu'nun Önderi kadar yükseltti" (*Dan 8:11*). Papalık, Protestanların katledildiği karşı-reform döneminde de, "O'nun kutsallarına baskı" (*Dan. 7:25*) yaparak ve "gökteki ordudan ve yıldızlardan bazılarını yer-yüzüne" (*Dan. 8:10*) düşürerek, zulümle ilgili öngörüyü yerine getirmiş oldu. Papalık, ikinci emri kaldırarak ve Sebt Günü'nü Pazar günü ile değiştirerek, "belirlenen zamanları, yasaları değiştirmeyi" (*Dan. 7:25*) amaçladı.

Daniel 2., 7., ve 8. bölümlerde zamanın sonuna kadar varlığını sürdüren bir güç ortaya çıkıyor. Bu güç, şu anda papalık safhasını yaşamakta olan Roma dışında kim olabilir? Siyaseten ne kadar yanlış olursa olsun, bu, neden Üç Meleğin Mesajı'nın önemli bir öğretisi ve bu sebeple mevcut gerçekliğin önemli bir unsurudur?

Araştırmacı Yargılama

Bu hafta çalıştığımız peygamberlik sözü taslağı, Reform'dan beri Protestan tarihçiler arasında çok büyük destek gördü. Fakat 1800'lü yılların başındaki Millerci harekete kadar, 2300 gün ve araştırmacı yargılama dikkatli bir şekilde yeniden gözden geçirilerek çalışılmadı. Aşağıdaki tabloya bak:

Daniel 7	Daniel 8
Babil (aslan)	-----
Med-Pers (ayı)	Med-Pers (koç)
Greک (pars)	Greک (oğlak)
Putperest Roma (dördüncü canavar)	Putperest Roma (boynuz yatay olarak areket ediyor)
Papalık Roma'sı (küçük boynuz)	Papalık Roma'sı (boynuz dikey olarak hareket ediyor)

Daniel 7:9–14; 8:14, 26 ayetlerini oku. Bu ayetlerde tarif edildiği şekliyle, gökte ne oluyor?

Daniel 7. ve 8. bölümler, 1798 yılında papanın Napolyon'un Generali Berthier tarafından tutuklanmasıyla sona eren orta çağın zulüm dönemi sonrasında bir yargılamadan bahsediyorlar (Va. 13:3). Yargılama, "mahkemenin kurulduğu" (*bkz. Dan. 7:10*) gökte gerçekleşiyor ve "insanoğluna benzer biri, göğün bulutlarıyla gelerek, eskiden beri var Olan'ın yanına doğru ilerliyor" (*bkz. Dan. 7:13*). Bu yargılama sahnesi 1798 yılından sonra, İsa'nın İkinci Gelişi'nden önce gerçekleşiyor.

Daniel 7. bölümdeki bu yargılama sahnesi, Daniel 8:14 ayetindeki tapınağın paklanması ile tamamen aynı doğrultuda. Aynı şeyden bahsediyorlar. Daniel 8:14 ayetine göre, Kefaret Günü diliyle, "tapınağın bu paklanmasının" süresi 2300 akşam ve sabah, ya da gün. Yıl-gün ilkesiyle, bu günlerin 2300 yılı temsil ettiği sonucuna varıyoruz.

2300 yıllık sürenin başlangıç noktası, 70 haftalık (490 yıl) peygamberlik sözünün, 2300 gün görünümünden *chatak* ya da "kesilip alındığı", Daniel 9:24 ayetinde bulunuyor (*Dan. 9:24*). Aslında, pek çok araştırmacı haklı olarak, Daniel 8:14 ayetindeki 2300 gün (yıl) peygamberlik sözüyle, Daniel 9:24–27 ayetlerindeki 70 hafta (490 yıl) peygamberlik sözünü, tek bir peygamberlik sözünün iki parçası olarak görüyorlar. 70 haftalık peygamberlik sözündeki bir sonraki ayet, yani Daniel 9:25, bu zaman aralığının ne zaman başladığını bildiriyor, "Yeruşalim' yeniden kurmak için buyruğun verilmesi." Bu olayın tarihi "Kral Artahşasta'nın krallığının yedinci yılı" (Ezra 7:7) ya da M.Ö. 457 tarihidir. Buna 2300 yıl eklediğimizde M.S. 1844 tarihine ulaşıyoruz, bu da 1798'den çok sonrası değil ve İsa'nın İkinci Gelişi'nden öncesi. Bu, İsa'nın En Kutsal Yer'e girdiği ve şefaet işine, göksel tapınağın paklanması işine başladığı tarihtir. Cuma gününün dersindeki tabloya bak.

Peygamberlik Sözü olarak Tipoloji

Daniel ve Vahiy kitapçıklarında bulunanlar gibi apokaliptik peygamberlik sözleri, tek bir şekilde tamamlanıyor. Örneğin teke, tek bir krallık olan Grek'te tamamlanıyor (*Dan. 8:21*). Sonuç olarak, metin anlaşıldı ve bizim için onu adlandırdı! Daha ne kadar açık olabilirdi ki?

Fakat tipoloji, Eski Ahit'teki, tarihte gerçekten var olmuş fakat gelecekteki daha büyük bir gerçekliğe işaret eden gerçek kişilere, olaylara ya da kuruluşlara odaklanır. Bir yorumlama yöntemi olarak tipolojinin kullanımı İsa ve Yeni Ahit yazarlarına kadar uzanır, hatta Eski Ahit'in kendi içinde bile mevcuttur. Bir örneği ve aslını fark etmenin tek yolu, Kutsal Yazılar'ın esinlenmiş yazarlarından birinin onları tanımlamasıdır.

1. Korintliler 10:1-13 ayetlerini oku. Pavlus, Korint kilisesini uyarırken, tarihteki hangi olaylardan bahsediyor? Bunun bugün bizimle ne alakası var?

Pavlus, Mısır'dan Çıkış tarihsel gerçekliğinden bahsediyor ve eski İbranilerin çöldeki tecrübelerine dayanan bir tipoloji geliştiriyor. Pavlus, bu yolla bu olayları kayda geçirmesi için Musa'ya ilham veren Allah'ın "bu şeylerin bize örnek olmasını" (*1Ko. 10:6 CAN*) istediğini ve böylece ruhsal İsrail'e son günlerde yaşarken ayartmalara dayanmalarını öğütlediğini gösteriyor.

Aşağıdaki ayetleri oku ve İsa ile Yeni Ahit yazarları tarafından tarif edilen her bir örnek ve aslın nasıl tamamlandığını yaz.

Mat. 12:40 _____

Yu. 19:36 _____

Yu. 3:14, 15 _____

Rom. 5:14 _____

Yu. 1:29 _____

İsa ve Yeni Ahit yazarları, her olayda peygamberlik sözünün önemini kendini göstermesine izin verecek şekilde örnek ve asıl yorumlamasını uyguluyorlar. Bu şekilde, tarihsel gerçekliğin daha büyük tamamlanmasına işaret ediyorlar.

Tüm kurtuluş tasarısı için bir örnek olarak işlev görmüş olan dünümsal tapınak hizmetini düşün. Bu, tapınak mesajının bugün bizim için taşıdığı öneme dair ne öğretiyor?

EK ÇALIŞMA: 2300 gün peygamberlik sözü hakkında daha fazla bilgiye ulaşmak için pek çok kaynaktan biri olan Clifford Goldstein, 1844 Made Simple [Basitçe 1844] kitabını oku. Ayrıca 1844madesimple.org adresine bak.

Aşağıdaki tabloyu çalış

Daniel 7	Daniel 8
Babil (aslan)	-----
Med-Pers (ayı)	Med-Pers (koç)
Grek (pars)	Grek (teke)
Putperest Roma (dördüncü canavar)	Putperest Roma (boynuz yatay olarak hareket ediyor)
Papalık Roma'sı (küçük boynuz)	Papalık Roma'sı (boynuz dikey olarak hareket ediyor)
Gökteki Yargılama	Tapınağın Paklanması

Burada görülmesi gereken önemli nokta, 1260 yıllık zulüm döneminden sonra gerçekleşen Daniel 7. bölümdeki yargılama sahnesinin (*Dan 7:25*), Daniel 8:14 ayetindeki tapınağın paklanmasıyla aynı şey olduğudur. Ve sonuç olarak, bu düşkün dünyanın hüzünlü öyküsünün sonunda, Allah'ın sonsuz krallığının kurulmasının yolunu açan işte bu yargılama sahnesidir. Bu sebeple, Kutsal Yazılar'ın Daniel 8:14 ayetine ve onun işaret ettiği olaya verdiği öneme dair Kutsal Kitap'a dayanan kuvvetli kanıtlara sahibiz.

TARTIŞMA SORULARI:

- 1** Geri dön ve Daniel 2. bölüme yeniden bak. Burada tarihselci yöntemin ne kadar açık bir şekilde ortaya konulduğuna dikkat et: dünya imparatorluklarının kesintisiz sıralanışı, kadim çağda başlama ve Allah'ın sonsuz krallığının kuruluşuyla sona erme. Allah, bu peygamberlik sözlerini yorumlamamız için bize anahtar veriyor. Buna rağmen Hristiyanların çok azının tarihselci yöntemi kullanmaya devam ediyor olması, bugünkü Hristiyan dünyasının durumu hakkında ne söylüyor? Bu gerçek, Adventist mesajının günümüzde daha da yerinde olduğunu kanıtlamaya neden yardım ediyor?
- 2** Daniel 8:14 ayetindeki 2300 gün peygamberlik sözünü ne kadar iyi anlıyorsun? Eğer anlamıyorsan, neden onu öğrenmek için zaman ayırmıyor ve öğrendiklerini sınıfla paylaşmıyorsun? Bizim bu peygamberlik sözüne dair yorumumuzun yere ne kadar sağlam bastığına şaşırabilirsin.
- 3** Daniel 7:1, 21, 22, 25, 27 ayetlerini oku. Kutsallara ne olduğuna odaklanılmış olmasına dikkat et. Küçük boynuz gücü onlara ne yapıyor? Onun tersine, Rab onlar için ne yapıyor? Kutsallar için yargılamaya dair iyi haber ne? Yargılama sonunda onlara ne veriyor?

Tanrı İçin Koşmak

Marian Kazmierczak

Koşmak beni Polonya'daki kiliseye getirdi. Genç bir erkek olarak, vücut geliştirmeye başladım çünkü doktor sağlığımı iyileştirmek için önlemler almamı söyledi. Sonra uzun mesafeli koşuya girdim. Bunu sevdim! Maratonlar, 100 kilometrelik 62 mil ve hatta 203 kilometre, 126 mil boyunca 24 saat koşum.

Haftada birkaç kez birlikte antrenman yapan bir grup koşucuya katıldım.

Bir süre sonra, grubumuzdan bir koşucu olan Piotr'un her Cumartesi eğitim seanslarımızı kaçırdığını fark ettim. Nedenini anlayamadım ve sonunda sordum.

"Hayatın anlamını düşünüyorum," diye cevapladı Piotr. "Kutsal Kitap'ı okuyorum ve Kutsal Kitap'ı takip eden bir kilise bulmak için birkaç kiliseye gideceğim. Şimdi böyle bir kilise buldum. Kutsal Kitabı bizimle çalışmak ister misiniz?"

Yedinci Gün Adventist pastörü tarafından yürütülen Kutsal Kitap çalışmaları beni şaşırttı. Kendimi dindar bir Hristiyan olarak gördüm ve başka bir mezhebe aittim.

Bir gün koşarken Piotr bir soru ile beni şok etti.

"Din adamlarının sana gerçeği söylemediğini biliyor muydun?" Dedi.

"Şimdi çok ileri gittin!" diye bağırdım. "Kafan karışmış".

"Bir daha görüştüğümüzde bir Kutsal Kitap getireceğim," dedi Piotr. "Senin kilise ait doktrinler kitabını getir. Gerçeğin nerede olduğunu göreceğiz."

Teklif bana iyi geldi. Her zaman gerçek bir hayat yaşamaya ve bildiğim gerçeği takip etmeye çalışmışım. Bir sonraki toplantımızda Piotr ve ben iki kitabı karşılaştırdık. Kitabımın Kutsal Kitap'ın öğretileriyle eşleşmediğini fark ettim. Birkaç ay sonra vaftiz edildim. 45 yaşındaydım.

Tıpkı benim gibi üyeleri sağlıklarına önem veren bir kiliseye katılmak iyi hissettirdi. Kısa süre sonra birkaç kilise üyesinin et yemediğini fark ettim. Bitki temelli diyeti araştırdım ve et yemeyi bıraktım. Daha önce bedenimi kendimin olarak gördüm ve kendi arzularım için sömürdüm. Şimdi anlıyorum ki bedenim benim değil. Ona zarar vermemeye çalışıyorum. Bedenim Tanrı'nın tapınağı. Bugün 71 yaşındayım, Her ne kadar Sebte Günü koşmayı ve antreman yapmayı bıraksam da koşmak hayatımın önemli bir parçası olmaya devam ediyor. Koşmak, müjdeyi yaymanın ideal bir yoludur. Bir maratondan sonra herkes başarıları hakkında iyi hisseder ve Tanrı hakkında konuşmak kolaydır. Bu yaşta koşmam için bana güç vereni paylaşıyorum.

Haftada en az üç kez, her seferinde 6 mil (10 kilometre) koşuyorum. Yaklaşık 55 dakika sürüyor. Ormanlarda ve doğada koşuyorum. Hayatımı düşünüyorum ve Tanrı'yı düşünüyorum. İlahiler söylerim ve Kutsal Kitap ayetlerini hatırlarım. Onun hakkında konuşabilmem için Tanrı'nın birini yoluma sokması için dua ediyorum. İnsanları bana getiriyor.

Polonya'da Hope Channel için bir televizyon stüdyosu kurmaya yardımcı olan ve müjdeyi Lehçe konuşan insanlara yayımlanmasını sağlayan 2017'deki Onüçüncü Sebte bağışlarınız için teşekkür ederiz.

Zor Metinlerle Uğraşmak

SEBİT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: 2Ti. 2:10-15, 1Ta. 29:17, Yak. 4:6-10, Gal. 6:9, Elç. 17:11.

HATIRLAMA METNİ: “Sevgili kardeşimiz Pavlus’un da kendisine verilen bilgelikle size yazdığı gibi, Rabbimiz’in sabrını kurtuluş fırsatı sayın. Pavlus bütün mektuplarında bu konulardan böyle söz eder. Mektuplarında güç anlaşılan bazı yerler var ki, bilgisiz ve kararsız kişiler, öbür Kutsal Yazılar’ı olduğu gibi bunları da çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar” (2. Petrus 3:15, 16).

Petrus, Elçi Pavlus’un mektupları hakkında konuşurken, onlarda ve Kutsal Yazılardaki bazı başka yerlerde “güç anlaşılan bazı yerler” (2Pe. 3:16) olduğunu söylüyor. “Bilgisiz ve kararsız kişiler” (2Pe. 3:16), bu sözleri çarpıtarak kendi yıkımlarını hazırlıyorlar. Petrus her şeyin anlaşılması güç olduğunu değil sadece bazılarının öyle olduğunu söylüyor.

Ve biz bunu bilmiyoruz, öyle değil mi? Kutsal Kitap’ın hangi samimi okuyucusu tuhaf ve anlaşılması güç görünen ayetlerle karşılaşmamıştır? Şu ya da bu şekilde hepimizi mutlaka bu tecrübeyi yaşamışızdır.

İşte bu sebeple, bu hafta sadece zor anlaşılan ayetlere değil, bu zorlukların oluşmasına sebep olan şeylere ve Allah’ın Sözü’nde hakikati arayanlar olarak onların üstesinden nasıl gelebileceğimize bakıyor olacağız. Sonuç olarak, bu zorlayıcı ifadelerden bazıları, göğün bu tarafında asla çözümlenemeyebilir. Öte yandan, Kutsal Kitap’taki ayetlerin büyük çoğunluğu hiç bir zorluk içermez, bu sebeple az sayıdaki zor anlaşılan ayetin, bir bütün olarak Allah’ın Sözü’nün güvenilirliğine ve yetkisine olan güvenimizi zayıflatmasına izin vermeye hiç gerek yok.

*20 Haziran Sebît Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Görünürdeki Çelişkilerin Muhtemel Sebepleri

2. Timoteos 2:10–15 ayetlerini oku. Pavlus Timoteos'a gayretli olmasını ve “makbul gerçeğin bildirisini doğru kullanmasını” öğütüyor. Burada hepimize hangi önemli mesajı veriyor?

Kutsal yazıların hiçbir düşünceli ve samimi öğrencisi, Kutsal Kitap'ta anlaması güç şeyler olduğu gerçeğini reddetmeyecektir. Bu durum bizim rahatsız etmemeli. Aslında, bir anlamda böyle zorluklar olması şaşırtıcı değil. Sonuçta biz kusurlu ve ölümlü varlıklarız ve hiç kimse ilmin tüm alanlarında birden kapsamlı bilgiye sahip olamaz, hele ki ilahi konularda. Bu sebeple, bilgisiz ve ölümlü insanlar Kutsal Yazılar'ın sınırsız Allah'ını anlamaya çalıştıklarında, bazı zorluklarla karşılaşmaları kaçınılmazdır. Fakat kutsal Kitap öğretilerini anlamadaki bu zorluk, hiçbir şekilde Kutsal Kitap'ın ileri sürdüğünün gerçek dışı olduğunu göstermez.

Kutsal Kitap'ın ilahi vahiy ve esinlenme öğretisini bırakmış olanlar, genellikle bu zorlukların çelişkiler ve yanlışlar olduklarını söylerler. Çünkü onlar için Kutsal Kitap bir insan kitabından başka bir şey değildir, Kutsal Kitap'ın kusur ve yanlışlar barındırması gerektiğine inanırlar. Böyle bir düşünce yapıyla, Kutsal Yazılar'ın ilahi esinlenme olması sayesinde sahip olduğu bütünlüğü ve güvenilirliğini hesaba katan bir açıklama aramak için genellikle ciddi bir çaba sarf edilmez. Kutsal Yazılar'ın ilk sayfalarını, (örneğin) Yaratılış öyküsünü sorgulamaya başlayan insanlar, kısa sürede Kutsal Yazılar'ın kalasını okurlarken de şüphe ve tereddüt içinde kalacaklardır.

Kutsal Yazılar'daki uyuşmazlıklardan bazıları, yazıcıların ya da çevirmenlerin küçük hatalarından kaynaklanıyor olabilir. Ellen White şöyle diyor: “Bazıları ciddi bir şekilde bize bakarak şöyle diyor, 'Sizce yazıcıların ya da çevirmenlerin bazı hatalar yapmış olmaları mümkün değil mi?' Bu tamamıyla olası fakat bu olasılık ya da ihtimal yüzünden tereddüt edip tökezleyecek kadar dar bir kafa, Esinlenmiş Söz'ün gizemleri karşısında da aynı şekilde tökezlemeye müsait olacaktır çünkü onların güçsüz zihinleri Allah'ın gayelerini okuyamaz. Evet, sıradan zihnin kabul edeceği ve ilahî olanı göreceği açık gerçeklerde, Allah'ın sözünün açık, güzel ve dolu dolu olduğu gerçeklerde aynı şekilde kolaylıkla tökezleyecekler. Bildirilmiş olan en sade gerçek hakkında zorluk çıkarmayacak olan hiçbir hata, tek bir cana sıkıntı vermeyecek, kimsenin ayağına tökez olmayacaktır.”—Ellen G. White, *Selected Messages [Seçme Mesajlar]*, 1. Cilt, s. 16.

Kutsal Kitap'a alçakgönüllü ve itaatkâr bir tavırla yaklaşmamız neden çok önemli?

Zorluklarla Samimi ve Dikkatli Bir Şekilde Uğraş

Daha önce hiç anlamını kavrayamadığın ya da diğer ayetlerle veya genel anlamda gerçeklikle uyumlaştıramadığın bir ayet ya da ayetlerle karşılaştın mı? Bu sorunla daha önce hiç karşılaşmamış olduğunu düşünmek zor. Soru şu: Nasıl karşılık verdin? Ya da daha da önemlisi, *Nasıl* karşılık vermelisin?

1. Tarihler 29:17, Mezmurlar 2:7, 1. Timoteos 4:16 ayetlerini oku. Bu ayetler, zorlu metinleri ne şekilde ele almamız gerektiği sorununa uygulanabilecek ne söylüyorlar?

Sadece dürüst olduğumuzda zorluklarla layıkıyla yüzleşebiliriz. Dürüstlük, bizim zorlukları geçiştirmememizi ya da örtbas etmememizi temin eder. Dürüstlük ayrıca bizi detaylı inceleme testinden geçmemiş, yüzeysel cevaplar vermekten de alıkoacaktır. Allah dürüstlük ve doğruluktan hoşlanır. Bu sebeple, yaptığımız her işte, hatta Kutsal Kitap çalışmamızda bile, O'nun karakterine özenmeliyiz.

Dürüst insanlar, bilgiyi bağlamından kopararak sunmadan, hakikati laf kalabalığı yaparak saptırmadan ya da kanıtlarla hile yaparak diğer kişileri yanlış yönlendirmeden Kutsal Kitap'ın zorluklarıyla başa çıkarlar. Bir zorluk karşısında kaçamak ya da tatminkâr olmayan bir çözüm ortaya koymaktansa, doğrulanabilir bir cevabı beklemek çok daha iyidir. Kutsal Kitap çalışmamızda dürüst olmanın olumlu bir yan etkisi de güven oluşturuyor olmasıdır ve insanlar arasındaki tüm sağlıklı ilişkilerin temelinde güven yatar. Zayıf cevaplara görece insanlar için çok daha ikna edicidir. Bir ayete söylemesini istediğin ama belki de ayetin gerçekte söylemediği bir şeyi söyletmeye çalışmaktansa, soruyu nasıl cevaplayacağını ya da ayeti nasıl doğru bir şekilde açıklayacağını bilmediğini söylemek çok daha iyidir.

Dikkatli insanlar ısrarla Allah'ın Sözü'ndeki hakikati bilmek isterler, bu sebeple mütemadiyen, kısıtlı bilgi ya da zayıf kanıtlara dayanan aceleci sonuçlara varmadıklarından emin olurlar. Dikkatli kişiler önemli olabilecek bir unsur ya da ayrıntıyı gözden kaçırmamakta azimlidirler. Düşüncelerinde aceleci değillerdir ve Allah'ın Sözü ile onunla tüm ilgili konulara dair çalışmalarında titiz ve gayretlidirler.

Tamamıyla anlamadığın ya da senin hakikat anlayışınla uyumuyor gibi görünen ayetlerle karşılaştığında ne yapıyorsun ya da ne yapmalısın?

Zorluklarla Alçakgönüllülikle Uğraş

Yakup 4:6–10; 2. Korintliler 7:14 ve Sefanya 3:12 ayetlerini oku. Kutsal Yazılar'daki zorlu metinlerin üstesinden gelmeye çalışırken alçakgönüllülük neden önemli?

Bir çok insan, kendileri dışında bir şeye ve birine bağlı olduklarının muazzam farkındalığını ve mütevazı kavrayışını anlamışlardır. Onlar her şeyin ölçüsünün kendilerinde olmadığını farkındadırlar. Bu kişiler, gerçeği kendi benliklerinin haklı olmaya duyduğu ihtiyacın üzerinde tutarlar ve gerçeği oluşturanın kendileri olmadığını, tersine gerçeğe karşı karşıya olduklarını bilirler. Belki de bu kişilerin kavradığı en önemli gerçek hakikate dair ne kadar az şey bildikleridir. Onlar, Pavlus'un yazdığı gibi, "her şeyi aynadaki silik görüntü gibi" (1Ko. 13:12) gördüklerini biliyorlar.

Bu alçakgönüllülüğün türlü türlü faydaları vardır: Alçakgönüllü araştırma alışkanlığı büyüme ve bilgi sahibi olma için bir temel oluşturur çünkü doğal olarak öğretilen bir ruh üreten bir özgürlük meydana getirir. Bu, alçakgönüllü kişilerin genellikle hatalı olduğu ya da sürekli fikirlerini değiştirecekleri için asla sağlam bir görüşe sahip olamayacakları anlamına gelmez. Bu, onların sadece kutsal kitap gerçeğine boyun eğdikleri anlamına gelir. Onlar bilgilerinin sınırlarının farkındadırlar ve bu sebeple Allah'ın Sözü'ne dair bilgilerini ve kavrayışlarını, gururlu ve kibirli entelektüel kişinin yapmayacağı şekilde geliştirme becerisine sahiptirler.

"Kurtuluşun sözlerini bilmeye istekli, alçakgönüllü ve öğrenmeye hevesli zihinlerle, rehberlik için Allah'ın Sözü'ne gelenlerin hepsi, Kutsal Yazılar'ın ne dediğini anlayacak. Fakat Söz'ün incelemesinin karşısına, onun onaylamadığı bir ruh getirenler, araştırmalarından onun açıklamadığı bir ruh alıp götürecekler. Rab, aldırış etmeyen bir zihne konuşmayacaktır. O, bilgiyi isteyerek saygısız ya da kirlenmiş olan birine vererek harcamaz. Fakat ayartıcı kendisini onun önerilerine teslim eden ve Allah'ın kutsal yasasını geçersiz kilmaya hazır her zihni eğitir.

"Yüreklerimizi alçakgönüllü olmaya itmeli, samimiyet ve saygı ile yaşamın Sözü'nü aramalıyız çünkü sadece alçakgönüllü ve tövbekâr olan bu zihin ışığı görebilir."—Ellen G. White, *The Advent Review and Sabbath Herald*, 22 Ağustos 1907.

Alçakgönüllülük ve kendinden eminlik arasındaki doğru dengeyi nasıl bulabilirsin? Örneğin, *Siz Yedinci Gün Adventistleri Sebti gününü bakkında herkesin yanlış sizin doğru olduğunuz konusunda nasıl bu kadar emin olabiliyorsunuz?* sorusunu nasıl cevaplardın?

Azim ve Sabır

Galatyalılar 6:9 ayetini oku. Her ne kadar Pavlus burada diğer insanlara iyilik yapmakta devamlılıktan bahsediyor olsa da, aynı tavır zor sorularla uğraştığımız zamanlarda da gereklidir. Azim ve sabır sorunları çözmekte neden önemli?

Gerçek başarı her zaman kararlılık gerektirir. Kolay sahip olduklarımıza genelde az değer veririz. Kutsal Kitap'taki zorluklar bize beyinlerimizi çalıştırma fırsatı sunuyor ve bir çözüm peşindeyken gösterdiğimiz azimle sabır, konunun bizim için ne kadar önemli olduğunu ortaya koyar. Kutsal Kitap'ın ne anlama geldiği ve mesajının ne olduğunu öğrenmeye çalışarak harcadığımız her zaman, iyi harcanmış zamandır. Belki de çok uzun sürse bile, bir cevap peşinde gayretle Kutsal Yazılar'ı araştırma tecrübesi, sonunda aradığımız çözümü bulsak bile, cevabın kendisinden daha büyük bir lütf olabilir. Sonuçta can sıkıcı bir sorunun çözümünü bulduğumuzda, o bizim için çok değerli hale gelir.

Bir zorluğu çabucak çözemeyeceğin gerçeği onun çözülemez olduğu anlamına gelmez. Bu açık gerçeği ne kadar sık görmezden geldiğimiz dikkate değer. Kutsal Kitap'ta bir zorlukla karşılaştığında, üzerinde biraz düşündükten sonra çözüm olasılığı görmüyorlarsa, hemen o sorunun çözülemez olduğu sonucuna varan pek çok kişi var. Bazılarıysa Kutsal Kitap'ın bütünüyle güvenilirliğini sorgulamaya başlıyorlar. Fakat bizim sınırlı insani bilgeliğimiz—ya da bilgisizliğimiz—onu görmüyor olsa da, sorunun çok kolay bir çözümü olabileceğini unutmamalıyız. Cebri yeni öğrenmeye başlamış biri, yarım saat boyunca zor bir problemi çözmek için boşuna uğraştıktan sonra, kendisi bulamadığı için problemin bir çözümü olmadığını söylese onun hakkında ne düşünürüz? Kutsal Kitap çalışmamızda aynısı bizim için geçerlidir.

Onları çözmek için en güçlü gayretlerinize bile direnen sorunlarla karşılaştığınızda, onları bir süreliğine kenara bırakın ve bu sırada Allah'ın size açıkça gösterdiğini uygulayın. Bazı ruhsal kavrayışlar, ancak biz Allah'ın bize daha önce yapmamızı söylediğini yapmak konusunda istekli olduktan sonra kazanılırlar. Bu sebeple Kutsal Kitap çalışmamızda ısrarcı ve sabırlı olun. Sonuçta, sabır son zamandaki inananların erdemlerinden biridir (*bkz. Va. 14:12*).

Daha önce gayretle ve sabırla zorlayıcı Kutsal Kitap metinlerini çalışmış olan kişilerden ne öğrenebiliriz? Diğer insanları, hakikat arayışlarından vazgeçmemeleri için nasıl yüreklendirebiliriz? Kutsal Yazılar'da zor bir metinle karşılaştığımızda neden korkmamıza gerek yok?

Zorluklarla Kutsal Yazılar'a Dayanarak ve Dua ile Uğraş

Elçilerin İşleri 17:11, Elçilerin İşleri 8:35 ve Elçilerin İşleri 15:15, 16 ayetlerini oku. Elçiler ve ilk kilisenin üyeleri, zor sorularla karşılaşmışlarında ne yapmışlardı? Kutsal Yazılar neden kendi yorumu için hala en iyi kaynak?

Kutsal Kitap zorluklarına en iyi çözüm hala Kutsal Kitap'ın kendi içinde bulunmaktadır. Kutsal Kitap problemleri, tek bir ayet diğerlerinden ya da Kutsal Yazılar'ın bütününden yalıtılarak değil, Kutsal Yazılar'ın bütünü göz önünde bulundurularak çalışıldığı zaman en iyi şekilde ele alınmış olur. Aslında Kutsal Kitap'ı anlamamıza yardım etmesi için Kutsal Kitap'ı kullanmalıyız. Kutsal Yazılar'da bulunan büyük hakikatleri araştırıp bulmayı öğrenmek, bizim yapabileceğimiz en önemli şeylerden biri.

Eğer Kutsal Yazılar'da bir ayeti anlamadıysanız, aynı konuya dair diğer Kutsal Kitap ayetlerinin sağladığı ışıktan faydalanmaya çalışın. Her zaman Kutsal Yazılar'daki daha az açık olan ayetlere ışık tutmaları için, yine Kutsal Yazılar'dan açık ifadeler bulmaya çalışın. Ayrıca, asla Kutsal Yazılar'ın açık ifadelerini, kavraması zor ayetleri getirerek bulandırmamak ve gölgelemek çok önemli. Kutsal Kitap'ın anlamını ilave Kutsal Kitap kaynakları, felsefe ya da bilimle açıklamaya çalışmak yerine, Kutsal Kitap ayetinin kendi anlamını bize açmasına izin vermeliyiz.

Bizim dizlerimiz üzerine çöktüğümüzde zorluklara gerçekten yeni bir bakış açısından baktığımız söylenmişti. Çünkü dua ettiğimizde, Kutsal Yazılar'ı yorumlamak ve anlamak için ilahi bir yardıma ihtiyaç duyduğumuzu bildirmiş oluyoruz. Dua ettiğimizde, Kutsal Kitap yazarlarına yazdıklarımızı yazmaları için ilham vermiş olan aynı Kutsal Ruh'un aracılığı ile zihinlerimizin aydınlanmasını isteriz.

Dua ederken gayelerimiz tamamen açılır ve Allah'a neden okuduğumuzu anlamak istediğimizi anlatabiliriz. Dua ettiğimizde, Allah'tan gözlerimizi O'nun Sözü'ne açmasını ve O'nun gerçeğini izlememiz ve uygulamamız için bize istekli bir ruh vermesini isteriz. (Bu çok önemli!) Allah, dualarımıza cevaben Kutsal Ruh aracılığıyla bize rehberlik ettiğinde, Kutsal Kitap'ta açıklamış olduğuyla çelişmez. Allah her zaman Kutsal Kitap'la uyum içinde olacaktır ve bizimle iletişime geçmek için kutsal kitap yazarlarına esinlemiş olduğunu doğrulayıp onları temel alacaktır.

Dua, Allah'ın Sözü'nü daha iyi anlamayı ve ona itaat etmeni sağlayacak doğru ruh haline geçmene nasıl yardım ediyor?

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Yol Gerçek ve Yaşam* kitabından, 69–74 sayfalarındaki “Şüphelerle Ne Yapmalı” bölümünü oku. www.adventist-biblicalresearch.org/materials/bible-interpretation-hermeneutics/methods-bible-study adresindeki “Methods of Bible Study [Kutsal Kitap’ı Çalışma Yöntemleri]” belgesinden 8. bölümü oku.

Kutsal Kitap’ta ölümlü insanların kavramakta zorlandığı ve bütünüyle açıklamak için fazla derin pek çok gizem bulunmaktadır. Bu sebeple alçakgönüllü bir zihne ihtiyacımız var ve Kutsal Yazılar’dan dua ile öğrenmekte istekli olmalıyız. Kutsal Yazılar’a iman, kutsal kitap ayetinin—taşıdığı anlam tabiatımıza aykırı olsa da—gerçekten söylediği şeyi söylemesini mümkün kılar. Kutsal Yazılar’a iman, ayeti değiştirmek (evet bazıları gerçekten kendileri ayetleri değiştiriyorlar) ya da gerçek anlamını savuşturmak yerine ayete saygı duyacaktır.

“Allah’ın sözü hürmet ve dua ile açılmadığında; düşünceler ve ilgiler Allah’a odaklanmadığında veya O’nun iradesiyle uyumlu olmadığında, zihin şüpheyle bulutlanır; ve Kutsal Kitap çalışmasının içinde şüphecilik güçlenir. Düşman düşünceleri kontrol altına alır ve doğru olmayan yorumlar tavsiye eder. İnsanlar ne zaman sözde ve eylemde Allah ile uyum içinde olmayı aramasalar, o zaman ne kadar eğitilmiş olursa olsunlar, Kutsal Yazılar’ın anlayışında hatalı olma eğilimindedirler ve açıklamalarına güvenmek tehlikelidir. Kutsal Yazılar’ı orada tutarsızlık bulmak amacıyla çalışanlar, ruhsal aydınlanmaya sahip değildir. Bozuk bakış açılarıyla aslında açık ve basit olan şeylerde şüphe etme ve inanmamak için birçok sebep bulacaklardır.”—Ellen G. White, *Yol Gerçek ve Yaşam* s. 73.

TARTIŞMA SORULARI:

- ❶ Bu hafta ele aldığımız Kutsal Kitap’a karşı yaklaşımlar, Kutsal Yazılar’ın düzgün bir şekilde anlaşılması için neden çok temel nitelikte? Kutsal Kitap’a karşı başka hangi yaklaşımların onu daha iyi anlamana yardımcı olmak açısından çok önemli olduklarını düşünüyorsun?
- ❷ Kutsal Kitap’ta açıklaması ya da kavraması zor şeyler bulduğumuzda neden şaşırılmamalıyız? Sonuçta doğal dünyanın kendisinin de zaman zaman pek çok şeyini anlamak zor değil mi? Örneğin, su (su!) günümüzde hala gizemlerle dolu.
- ❸ Adventistler olarak, İsa’nın hırsıza, (tercümelerin çoğuna göre) onun o gün içinde Kendisi ile birlikte cennette olacağını söylediği, Luka 23:43 ayetinin sorusunu nasıl cevaplayabiliriz? Yanıt vermenin dürüst yöntemleri nelerdir? Örneğin Yuhanna 20:17, Vaiz 9:5 ve 1. Korintliler 15:16–20 gibi ayetler buradaki meseleyi daha iyi daha iyi anlamamıza nasıl yardımcı olabilirler?

Fabrika, Bir Okula Dönüştü

Andrew McChesney, Adventist Müjdeleme

Zengin bir Yedinci Gün Adventist işadamaı, servetinin batı Ukrayna'daki memleketi Tiachiv'i geliştirmek için nasıl kullanılabileceğini merak etti.

Ellen White'in Yol, Gerçek Ve Yaşam kitabının binlerce kopyasını satın aldı ve onları 9.000 kişilik kasabadaki her eve dağıttı. Sonra aynı şeyi Çağların Arzusu ve Büyük Mücadele ile yaptı. Yerel Adventist kilisesi iyi bir yerel üne sahipti ve üyeliği 70'e çıktı.

Fakat işadamaı Stepan Dordyai, "Başka ne yapabilirim?" diye düşündü.

Bir gün, o zamanlar Ukrayna ve eski Sovyetler Birliği'nin büyük bölümünü kapsayan Adventist Kilisesi'nin Avrasya Bölgesi eğitim direktörü Vladimir Tkachuk'a yaptığı muameleden bahsetti.

"Okullar bugünlerde dünyaya ulaşmanın en iyi yollarından biri," diye cevapladı Tkachuk.

İşadamaı Tkachuk'a dikkat baktı.

"Bir binam var" dedi. "Tam olarak yapmak istediğim şey bu."

Sadece üç ayda Dordyai, bir fabrika binasını güzel bir spor alanı olan çekici bir üç katlı okula dönüştürdü. Happy Place Yedinci Gün Adventist Okulu, Eylül 2016'da 36 çocuğa kapılarını açtı.

Sadece bir yıl içinde, 1-4. Sınıfları eğiten ve bir anaokulu olan okula kayıt, iki katına çıkarak 70 çocuk olmuş sınıfları dolduruyordu.

Spor alanı şehrin en iyilerinden biriydi ve diğer okullar çocuklarını dostluk maçlarına katılmaları için buraya gönderirdi. Çocukların her gelişinde Adventist müdür, "Bu özel bir okul. Burada Kutsal Kitap'ı inceliyoruz ve lanetlemiyoruz. Peki, biz oynamadan önce, kısa bir Kutsal Kitap ayetini ezberlemek ister misiniz?"

Çocuklar yüksek sesle "Evet!" diye cevap veriyorlardı. Bir gün çocuklar İsa'nın Yuhanna 10:10'u hevesle ezberledi. Yuhanna 10:10: "Ben, insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim." (NKJV).

Okulda olan şeyleri tanıtan, hazırlayan ve anlatan Tkachuk, "Çocuklar bunu çabucak öğrendiler ve peşinden tekrarladılar" dedi. Sonra oynadılar.

Kırk beş mil (75 kilometre) uzakta, 300 kişilik daha büyük bir Adventist kilisesi, gelişen okulu gördü ve birbirlerine "Neden okul açmıyoruz?" diye sordular. İlnytsya'da yer alan kasabalarında 22 çocuğu olan bir okul açtılar.

Bu, kilise okullarının sayısının 2012'deki sayısı 14, bugün 60'tan fazla olan Avrasya Bölgesi'nde meydana gelen dikkat çekici bir hikaye.

Avrasya Bölgesi başkanı Mikhail Kaminskiy, "Okulların şu anda hızlı bir şekilde açılmasının birçok nedeni var, ancak ana nedenlerinden biri, Tanrı'nın planlarını yerine getirmesi için doğru zaman ve doğru yer olması" dedi.

2021'de Onüçüncü Sebt Günü başışları, Avrasya Bölgesindeki birkaç kilise okulunun genişletilmesine yardımcı olacaktır. Tanrı'nın sizi müjdeyi yaymak için kullanmasına izin verdiğiniz için teşekkür ederiz.

Allah'ın Yazılı Sözü'ne Göre Yaşamak

SEBT GÜNÜ

KONUyla İLGİLİ METİNLER: Flp. 2:12–16; Luk. 4:4, 8, 10–12; Mez. 37:7; Mez. 46:10; Mez. 62:1, 2, 5; Kol. 3:16.

HATIRLAMA METNİ: “Tanrı sözünü yalnız duymakla kalmayın, sözün uygulayıcıları da olun. Yoksa kendinizi aldatmış olursunuz” (Yakup 1:22).

Eğer biz Kutsal Yazılar’dan öğrendiklerimizi hayata geçirmek için azimli değilsek, Kutsal Kitap’ı çalışmanın en iyi yöntemi bile faydasızdır. Genel olarak eğitim için doğru olan, özel olarak Kutsal Kitap’ı çalışmak için de doğrudur: Sadece okuyarak ya da işiterek değil, bildiklerini uygulayarak en iyi şekilde öğrenirsin. Bu itaat, öteki türlü bize kapalı olacak olan, ilahi lütuflarla dolu bütün bir hazine evini bize açar ve bizi kavrayışımızla bilgimizi arttıracak, heyecan verici ve hayat dönüştüren bir yola sokar. Eğer Allah’ın Sözü’ne uymak ve çalıştıklarımızı hayata geçirmek konusunda istekli değilsek, büyüyemeyiz. Ve hayatımız sözlerimizle uyum içinde olmadığı için, tanıklığımızı zayıflar.

Biz, Allah’ın Sözü’ne göre yaşamının ne anlama geldiğini bize sergileyen ilham verici örnekler aracılığıyla lütuf ve bilgelikle büyüz. İsa Mesih’ten daha iyi bir örnek ve daha teşvik edici bir güç bulunmamaktadır. O, takip edelim diye bize bir örnek verdi. Allah’ın isteği ile tümüyle uyumlu bir hayat yaşadı.

Bu hafta, Allah’ın ilahi yetkisinin altında, O’nun Sözü’ne göre yaşamının ne anlama geldiğini çalışacağız.

*27 Haziran Sebt Gününe hazırlık için bu haftanın konusunu çalış.

Allah'ın Yaşayan Sözü ve Kutsal Ruh

Allah'ın Sözü'nü dikkatle ve uygun yöntemle çalışmak çok önemlidir. Fakat en az onun kadar, belki de daha önemli olan, bizim öğrendiklerimizi uygulamamızdır. Kutsal Kitap'ı çalışmanın nihai hedefi, her ne kadar bu harika olsa da, daha çok bilgiye sahip olmak değildir. Hedef bizim Allah'ın Sözü'nde uzmanlaşmamız değil, Allah'ın Sözü'nün yaşamlarımızı ve düşünme yöntemimizi değiştirerek bizim efendimiz olmasıdır. Gerçekten önemli olan budur. Öğrendiğimiz gerçeği yaşamaya istekli olmak demek, bu kutsal kitap gerçeğine boyun eğmeğe istekli olmak demektir. Bu seçim bazen yoğun bir mücadele doğurur çünkü aklımızda ve hayatımızda kimin üstün olacağı ile ilgili bir çatışma yaşıyoruz. Ve sonuçta seçim yapabileceğimiz sadece iki taraf mevcut.

Filipililer 2:12–16 ayetlerini oku. Bu ayetler nasıl yaşamamızı gerektiği konusunda ne söylüyor?

Evet Allah bizde çalışıyor fakat bunu Kutsal Yazılar'ı anlamamız için bize bilgelik veren Kutsal Ruh aracılığıyla yapıyor. Dahası, günahkâr insanlar olarak, biz genelde Allah'ın gerçeğine karşıyızdır ve kendi başımıza bırakılmış olsaydık Allah'ın Sözü'ne boyun eğmezdik (*Rom. 1:25; Ef. 4:17, 18*). Kutsal Ruh olmadan, Allah'ın mesajına karşı bir yakınlık da olmaz. Bunun karşılığında ne umut, ne güven, ne de sevgi olur. Kutsal Ruh aracılığıyla “kendisini hoşnut edeni hem istememiz hem de yapmanız için sizde etkin olan Tanrı'dır” (*Flp. 2:13*).

Kutsal Ruh, bizi yönlendirerek Kutsal Yazılar'ı daha derinlemesine kavramamızı ve Allah'ın Sözü'nü sevinçle takdir etmemizi arzulayan bir Öğretmen'dir. Hayatlarımızın imanla ve Allah'ın iradesine karşı sevgi dolu bir itaatle dolması için, Allah'ın Sözü'ndeki hakikati bize gösteren ve bu hakikati doğru kavramak için gerekli sezgi gücünü veren de O'dur. “Kutsal Ruh'un yardımı olmadan hiç kimse Kutsal Yazılar'ı açıklayamaz. Fakat alçakgönüllü, öğrenmeye açık bir yürekle Allah'ın Sözü'nü tuttuğunuzda, Allah'ın melekleri gerçeğin kanıtlarıyla sizi etkilemek için yanınızda olacaktır.”—Ellen G. White, *Selected Messages [Seçme Mesajlar]*, 1. kitap, s. 411. Böylelikle, ruhsal gerçekler, ruhen yorumlanır (1Ko. 2:13, 14) ve biz de “her sabah” (*Ysa. 50:4, 5*) sevinçle Allah'ın Sözü'nü takip edebiliriz.

Filipililer 2:14–16 ayeti, “yaşam sözüne sımsıkı sarılmamız” gerektiğini söylüyor. Sence bu ne anlama geliyor? Peki bunu nasıl yapabiliriz? Ayrıca benzer bir şey söyleyen Yasanın Tekrarı 4:4 ayetine bak. Tüm bu süreçte bizim işlevimiz ne?

İsa'dan Öğrenmek

İzlemek için İsa Mesih'ten daha iyi ve daha ilham verici bir örnek yoktur. Kutsal Yazıları biliyordu ve Allah'ın yazılı Sözü'nü izleyip ona bağlı kalmakta istekliydi.

Luka 4:4, 8, 10–12 ayetlerini oku. İsa Şeytan'ın ayartmalarına karşılık vermek için Kutsal Yazılar'ı nasıl kullanıyor? Bu, özellikle ayartma zamanlarında, Kutsal Yazılar'ın bizim imanımız için ne kadar merkez olması gerektiği ile ilgili bize ne söylüyor?

İsa Kutsal Yazılar'ı iyi biliyordu. Allah'ın Sözü'ne o kadar yakından aşinaydı ki, alıntuları ezberinden yapıyordu. Allah'ın Sözü'ne bu kadar aşina olması, Allah ile Kutsal Yazılar'ı çalışarak geçirdiği değerli kaliteli zaman sayesinde olmalı.

Eğer Kutsal Yazılar'ın tam olarak ne söylediğini ve sözlerin bağlamlarını bilmiyor olsaydı, iblis tarafından kolayca kandırılabilirdi. İblis bile Kutsal Yazılar'dan alıntı yaptı ve onu kendi aldatıcı gayeleri için kullandı. Yani, aynı İblis'in yaptığı gibi Kutsal Yazılar'dan alıntı yapabiliyor olmak yeterli değildir. Ayrıca konu hakkında Kutsal Yazılar'ın başka ne dediğinin ve onun doğru anlamının da bilinmesi gerekir. Yalnızca Allah'ın Sözü ile böylesine bir yakınlık içinde olmak, Allah'ın düşmanı tarafından kandırılmamızı İsa örneğinde olduğu gibi engelleyip, Şeytan'ın saldırılarına direnebilmemizi sağlayacaktır. Defalarca İsa'nın Kutsal Yazıları anlasınlar diye, onlara “yazılmış bulunanlardan” bahsederek, takipçilerinin zihinlerini açtığını okumuşuzdur (*Luk. 24:45, 46 TC; Mat. 11:10; Yu. 6:45 vs.*). O, Kutsal Yazıları okuyanların onun doğru anlamını kavrayabileceklerini varsayıyordu: “Yasa'da ne yazılmıştır? Nasıl okursun?” (*Luk. 10:26 CAN*). İsa'ya göre, Kutsal Yazılar'da yazılmış olan, bizim hayatlarımızı ona dayandırarak yaşamamız gereken kaidedir.

Yuhanna 7:38 ayetine,–insan olup aramızda yaşayan Allah'ın Sözü–İsa, takipçilerine Kutsal Yazılar'da daha önce yazılmış olandan bahsediyor. İsa'nın vaat edilmiş Mesih olduğunu ancak Kutsal Kitap sayesinde bilebiliyoruz. O'nun hakkında tanıklık eden, Kutsal Yazılar'dır (*Yu. 5:39*). İsa'nın Kendisi, Allah'ın yazıya dökülmüş Sözü olan Kutsal Yazılar'a riayet etmek için istekliydi. Eğer O bu konuda istekli idiyse, bu bizim de ne yapmamız gerektiğini söylüyor?

Ayartma ile olan mücadelede Kutsal Yazılar'ı kullanmak konusunda senin kendi tecrüben neydi? Yani, ayartılmaya çalışıldığında, Kutsal Kitap'ı okumaya ya da Kutsal Yazılar'dan alıntı yapmaya başladın mı? Sonuçta ne oldu ve bu tecrübenden ne öğrendin?

İsa'ya Karşı Kutsal Yazılar?

Yuhanna 5:45–47 ayetlerini oku. İsa burada Kutsal Kitap'la olan ilişkisi hakkında hangi güçlü mesajı veriyor?

Bazı kişiler, İsa'nın konuştuğu zaman, sözlerini Eski Ahit'teki Kutsal Yazılar'a tamamen karşıt olacak şekilde seçtiğini iddia ediyorlar. Hatta İsa'nın sözlerinin Kutsal Yazılar'ın sözlerinin üzerine yükseltildiğini söylüyorlar.

Yeni Ahit'te İsa'nın şu sözleri söylediğini okuyoruz: "...dendiğini duydu-nuz. Ama ben size diyorum ki..." (Mat. 5:43, 44; Mat. 5:21, 22, 27, 28, 33, 34, 38, 39 ayetleriyle karşılaştır). İsa, dağdaki vaazda bu meşhur sözleri söylediğinde, bazı yorumcuların iddia ettikleri gibi, Eski Ahit'ten vazgeçmeye ya da onu feshetmeye çalışmıyordu. Tersine, diğer insanlara karşı düşma-nından nefret etmek gibi Allah'ın asla emretmediği ve hoş görmediği davra-nışları haklı göstermek için kullanılan çeşitli Kutsal Yazılar yorumlarına ve o dönemin bazı yorumcuları tarafından kullanılan sözlü geleneklere tepki göstermişti.

İsa Eski Ahit'i hiçbir şekilde feshetmedi ya da onun yetkisini azaltmadı. Tam tersini yaptı. Aslında O'nun kim olduğunu kanıtlayan Eski Ahit'ti. İsa, bize Allah'ın asıl maksatlarını işaret ederek Eski Ahit ifadelerinin anlamlarını pekiştirdi.

Kutsal Yazılar'ı menetmek ya da Kutsal Kitap'ın bazı parçalarını, esinlenme olmadıklarını söyleyerek karalamak için İsa'nın yetkisini kullanmak, belki de Kutsal Yazılar'a yapılmış en kurnazca fakat en tehlikeli eleştirilerden biri çünkü İsa'nın adına yapılıyor. Elimizde Kutsal Yazılar'a ne kadar çok yetki verdiğini bildiğimiz İsa örneği var ki O'nun zamanında Kutsal Yazılar sadece Eski Ahit'ten oluşuyordu. Bizim de Eski Ahit'i ne şekilde görmemiz gerektiğine dair başka ne kanıtı ihtiyacımız var?

Kutsal Yazılar'ın yetkisini zayıflatmak şöyle dursun, İsa ısrarla Kutsal Yazılar'ın güvenilir ve sağlam bir rehber olduğunu savundu. Aslında dağdaki aynı vaazında açık bir biçimde şöyle diyor: "Kutsal Yasa'yı ya da peygamberlerin sözlerini geçersiz kılmak için geldiğimi sanmayın. Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim" (Mat. 5:17). Ve sözlerine şöyle devam ediyor: "bu buyrukların en küçüğünden birini kim çiğner ve başkalarına öyle öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde en küçük sayılacak" (Mat. 5:19).

Bugüne kadar Eski Ahit'i temel almaya devam eden öğretilerden bazıları nelerdir? Örneğin Yaratılışı (Yaratılış 1–2) ve Düşüşü (Yaratılış 3) düşün. Eski Ahit'te, daha sonra Yeni Ahit tarafından kuvvetlendirilmiş olan başka hangi önemli Hristiyan gerçeklerini buluyoruz?

Allah'ın Sözü ile Sessiz Zamanlar

Hayatlarımız gittikçe telaşlı, stres ve gerginlikle dolu bir hale dönüşüyor. Bazen sadece geçinmek için—hayatta kalmak ve sofraya yemek koymak için çok çalışmamız gerekiyor. Bazen de, hayatın gereksinimlerine sahip olsak da hep daha fazlasını istediğimiz için koşuşturup duruyoruz. Bizi mutlu edeceğini ya da başarılı hissettireceğini düşündüğümüz şeyleri istiyoruz. Fakat Vaiz kitapçığında Süleyman'ın bizi uyarmış olduğu gibi, bu her zaman gerçekleşmiyor.

Sebebi her neyse, yaşantımız son derece meşgul olabiliyor ve bu meşguliyet içinde Allah'a yer bırakmamak çok kolay. İnanmadığımızdan değil, soluğumuzu “elinde tutan” (*Dan. 5:23*) Rabb'e okuyarak, dua ederek ve yaşarak nitelikli zaman geçirmediğimiz için. Allah ile nitelikli zaman geçirmemizi engelleyen diğer şeyler tarafından dikkatimiz dağılmış olabilir. Hepimizin Kurtarıcımız olan İsa ile buluşmak için isteyerek yavaşladığımız zamanlara ihtiyacımız var. Dinlemekte duraksamazsak Kutsal Ruh bizimle nasıl konuşabilir? O'nun Sözü'nü okuyarak ve dua ile onunla iletişimde olarak Allah'la geçirilen özel sakin zaman, bizim ruhsal yaşantımızın kaynağıdır.

Mezurlar 37:7; Mezurlar 46:10 ve Mezurlar 62:1, 2, 5 ayetlerini oku. Bu ayetler Allah ile sessiz zaman hakkında bize ne öğretiyor? Allah ile sessiz zaman neden çok önemli?

Eğer birini seviyorsanız, o sevdiğiniz kişiyle birlikte yalnız zaman geçirmekten hoşlanırsınız. Rahatsız edilmeden Allah'ın Sözü'nü okuyabileceğiniz ve üzerinde derinlemesine düşünebileceğiniz bir yer seçin. Bu ancak koşuşturmacalı hayatınızda, bu karşılaşma için isteyerek özel bir zaman penceresi açarsanız başarılı olabilir. Bu sükunet ve derinlemesine düşünce dakikaları için en iyi zaman genellikle günün ilk saatleridir. İş ile geçecek gün başlamadan önce böyle zaman geçirmek, günün kalanı için bir berekete dönüşebilir çünkü kazandığınız değerli düşünceler uzun saatler boyunca size eşlik edecektir. Fakat Allah ile rahatsız edilmeden buluşmak için ihtiyacınız olan doğru nitelikli zamanı bulmakta yaratıcı olun.

Dua aracılığıyla Kutsal Kitap'ın yaşayan Allah'ıyla bağlantılı olmak, yaşantınızı başka hiçbir şeyin etkileyeceği kadar etkiler. Sonunda da sizin daha da İsa gibi olmanıza katkı yapar.

Rab ile geçireceğiniz yalnız zamanı aramakta ne kadar isteklisiniz? Bu zamanlar ne gibiler ve Allah gerçeği ve O'nun sevgisini daha da iyi bilmende sana nasıl yardım ediyorlar?

Ezber ve Ezgi

“Aklımdan çıkaramam sözünü, Sana karşı günah işlemek için”
(Mez. 119:11).

Kutsal Yazılar’ı ezberlemek pek çok bereket kazandırır. Allah’ın Sözü’nün değerli metinlerini zihnimizde sakladığımız zaman, hafızamıza işlediklerimizi canlandırabilir ve onu yeni ve değişen şartlara uygulayabiliriz. Kutsal Kitap bu şekilde düşüncemizi, verdiğimiz kararları doğrudan etkilemiş ve değerlerimizle davranışlarımıza tesir etmiş olur. Kutsal Yazılar’ı ezberlemek günlük yaşantımızda Kutsal Kitap’a hayat verir. Dahası, bizim Allah’a ibadet etmemize ve Kutsal Yazılar’a göre imanlı bir hayat yaşamamıza yardımcı olur.

Kutsal Yazılar’ı kelime kelime hatırlamak, ayartmalara ve yanlış yorumlara karşı muazzam bir korumadır. Kutsal Yazılar’ı ezberleyerek öğrenmek, elimizin altında Kutsal Kitap olmadığına bile Kutsal Yazılar’dan alıntı yapabilmemizi mümkün kılar. Bu, ayartmaların ortaya çıktığı ya da aleyhte zorluklarla karşılaştığımız durumlarda, tümüyle muazzam bir güce dönüşebilir. Allah’ın vaatlerini hatırlamak ve zihinlerimizi kendi sorunlarımız yerine Allah’ın Sözü’ne odaklamak, düşüncelerimizi çıkış görmediğimiz zamanlarda bize yardım etmek için binlerce yola sahip olan Allah’a yükseltir.

Efesliler 5:19 ve Koloseliler 3:16 ayetlerini oku. Allah’ın Sözü’ndeki ezgileri söylemek, Allah’ın zihinlerimizdeki Sözü’nü nasıl pekiştirir ve güçlendirir?

Kutsal Kitap’ın sözlerini şarkı gibi söylemek de Kutsal Yazılar’ı ezberlemenin etkili bir yöntemi olabilir. Kutsal Yazılar’ın sözleri, en kolay şekilde, şarkı gibi söylendiklerinde hatırlanırlar. Kutsal Yazılar’ın sözlerini güzel ezgilerle birleştirmek, onların bizim zihnimizde daha sağlam bir şekilde demirmesini sağlayacaktır ayrıca endişeli hislerimizi gidermek için de etkili bir yöntemdir. Basit ve uyumlu ezgilerle birleştirilen Kutsal Yazı metinleri, çocuklar ve aynı şekilde yetişkinler tarafından da kolaylıkla söylenebilir ve ezberlenebilirler. Kutsal Yazılar çeşitli dünyaca ünlü oratoryolara, senfonilere ve yüzyıllar boyunca Hristiyan kültürünü şekillendirmiş ve etkilemiş diğer müziklere ilham olmuştur. Zihinlerimizi yükselten, düşüncelerimizi Allah ile O’nun Sözü’ne yönlendiren besteler harika bir lütuftur ve hayatlarımıza olumlu etki eder.

“Müzik gökteki saraylarda Allah’a edilen ibadetin bir parçasıdır, biz de kendi övgü ilahilerimizle göksel koroların ahengine mümkün olduğunca yaklaşılmaya çalışmalıyız.”—Ellen G. White, *Atalar ve Peygamberler*, s. 594.

EK ÇALIŞMA: Ellen G. White, *Yol Gerçek ve Yaşam* kitabından, 60–68 sayfalarındaki “Dua Etme Ayrıcılığı” bölümünü oku.

“Doğal gözler Mesih’in alımının ve güzelliğinin asla farkına varamaz. Ancak Kutsal Ruh’un, cana onun Günah taşıyıcının–Mesih’in her şeye yeterliliği– merhameti ve bağışlayıcılığının yoksunluğundaki, yani gerçekteki umutsuz, yardıma muhtaç durumunu açıklayan manevi aydınlatması, kişinin O’nun sonsuz merhametinin, ölçülemez sevgisinin, cömertliğinin ve görkeminin farkına varmasını sağlayabilir.”—Ellen G. White, *The Upward Look [Yukarıya Bakış]*, s. 155.

“Kutsal Yazılar’ın kısımları, hatta bütünüyle bölümleri, Şeytan ayartmalarıyla geldiğinde tekrarlanmak için hafızaya alınabilir... Şeytan, zihni dünyasal ve bedensel şeyler üzerinde durmaya yönlendirdiğinde, ona karşı en etkili şekilde ‘yazılmıştır’ ile direnç gösterilir”—*The Advent Review and Sabbath Herald*, 8 Nisan 1884.

TARTIŞMA SORULARI:

- 1 Özgür irade ve özgür seçim gerçeğinin, iman ve itaate dair tüm kararlarımızdaki işlevi nedir? Hayatlarımızın pek çok alanı kendi denetimimizde olmasa da, önemli şeylerle, ölümsüz yaşama dair şeylerle ilgili konulardaki seçimlerimizde özgürüz. Sen, Allah’ın sana verdiği özgür iradeyle ne yapıyorsun? Ne tür ruhsal seçimlerde bulunuyorsun?
- 2 Sebt Günü’nün, bize Allah ile geçireceğimiz sessiz zaman sağlama konusundaki muhtemel ve olması gereken işlevini düşün. Sebt Günü’nü tutmak, seni Allah ile geçirmen gereken zamanda çalışmaya saplanmak ve başka şeyler yapmaktan nasıl koruyabilir? Sebt Günü’nü amaçlandığı gibi ruhsal bir bereket yapmak için çaba göstermeyi nasıl öğrenebilirsin?
- 3 Senin duada ve çalışmada Allah ile yalnız zaman geçirme tecrüben neydi? Bu ruhsal uygulamanın imanına etkisi nedir? Peki imanını nasıl etkilemeli? Eğer rahat hissediyorsan, okuyarak ve dua ederek geçirdiğin kendi kişisel zamanların ve onlardan kazandıklarının hakkında sınıfta konuş. Senin öğrendiklerinden diğer kişiler nasıl fayda sağlayabilir?
- 4 Ezberlediklerin içinden en beğendiğin metinler hangileri? Onları bu kadar beğenmene sebep olan nedir? Onları ezberlemek senin için nasıl bir bereket oldu?

Uçak Kazasından Kurtulma

Andrew McCbesney, Adventist Müjdeleme

53 yaşında bir müjdedeci olan Pius Kabadi Tshiombe, Demokratik Kongo Cumhuriyeti'nin uzak bir bölgesinde kurduğu bir kiliseyi ziyaret etmek için An-2 tek motorlu çift kanatlı uçağa bindi.

Ancak Kinshasa merkezli Air Kasai şirketi tarafından işletilen Sovyet yapımı uçakta, Kamako'dan Angola sınırının yakınında bulunan Tshikapa'ya 90 mil (150 kilometre) uçuştan kısa bir süre sonra bir motor sorunu meydana geldi. Pilot incek bir yer ararken, uçak irtifa kaybetti ve duman kabini doldurdu. Pius pilotun kokpitten çıktığını gördü. "Pilotu takip et," dedi bir ses.

Pius ayağa fırladı. Pilot bir çıkış açtı ve dışarı fırladı. Pius da atladı. Birkaç dakika sonra An-2 çalılığa çarptı ve alevler içinde kaldı. Kaza, 27 Temmuz 2018'de Kamako havaalanından yaklaşık 2 mil ötede (3 kilometre) meydana geldi. Sadece Pius ve pilot hayatta kaldı; diğer beş yolcu öldü.

Çarpışmadan sonra bir arkadaşının gönderdiği WhatsApp fotoğrafları aracılığıyla kocasının durumu hakkında onay alan Pius'un karısı Nicole, "Sadece cep telefonuyla birlikte hayatta kaldı. "Başında ve bacaklarında yara vardı ama kırığı yoktu" dedi.

Fotoğrafların arasında, elinde cep telefonu olan, sırlıslıklam ve kanlı bir gömlek giyen Pius vardı. Nicole kocasıyla üç gün konuşamadı, ancak telefonla yazdığı ilk kelimeleri Tanrı'ya övgü ile doluydu.

Pius, "Bu Tanrı'yı asla terk etmeyeceğim," dedi karısına. "O harika."

Pius, Kabungyu'da müjdeleme toplantılarından sonra açtığı 15 kişilik küçük bir kiliseyi ziyaret etmek istemişti. Ancak, istenen uçuşunun Cumartesi günü olduğunu öğrendikten sonra bir Cuma günü An-2'ye geldi.

"Ona Şabat günü seyahat etmesi gerektiğini söylediler," Karısı, "Sebt günü ibadet ettiğim için yapamam" dedi. Ancak yetkililer, "Uçuş sadece Cumartesi günü var" dediler. "Varış yerime ulaşmak için başka bir yol bulacağım" dedi.

Pius havalimanından planlarındaki değişikliğini duyurmak için karısını aradı. Kabungyu'ya gitmek için yeni bir yol bulmayı umuyordu. Nicole'ün ne olduğu hakkında birçok sorusu var. Neden sadece Pius ve pilotun hayatta kaldığını anlamıyor. Pius'un Sebt gününü tutma kararının hikayede bir rol oynayıp oynamadığını bilmiyor. Ancak Mezmurlar 91:14'de vaat edildiği gibi kurtarıldığına inanıyor: Mez 91:14: "Beni sevdiğim için Onu kurtaracağım" diyor RAB, "Beni iyi tanıdığı için Ona kale olacağım." (NKJV).

"Tanrı'ya sadık olun çünkü bizi her zaman koruyabilir" dedi.

2019 Onüçüncü Sebt Günü'nün bağışının bir parçası, Demokratik Kongo Cumhuriyeti'nde olan Kinşasa'daki Adventist kliniğinin genişletilmesine yardımcı oldu. Uzak Avrupa Ülkeleri Bölgesinde müjdenin yayılmasına yardımcı olacak bu bağışımız için teşekkür ederiz.